

**நாட்டுப்புற
இயல் ஆய்வு**

டாக்டர் சு. சக்தவேல்

செனாமி
நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு

சொ. செல்வமணி

சொ. செல்வமணி

BA TAMIL 1 year

அரசு கண்காணிப்புத் துறை
கல்வியறிவு

நாஜாபுதுகுடி

38 சொ. செல்வமணி

நாஜாபுதுகுடி

டாக்டர். ச. சக்திவேல், M.A., M.A., Ph.D.,

தலைவர்

நாட்டுப்புறவியல் துறை,

தமிழ் பல்கலைக் கழகம்,

தஞ்சாவூர்.

S. Selvamani

Rajapudukudi

தலைவரவர்கள்

Kabaddi

மணவாசகர் பதிப்பகம்

31, சிங்கர் தெரு, பாரீமுனை.

சென்னை-600108.

S. Selva
Mani

செல்வமணி

நாட்டுப்புறக்கீட்டு

1

நாட்டுப்புறவியல்

மனித இன வரலாற்றில் மொழியின் தோற்றம் பற்றி அறுதியிட்டுக் கூற முடியாதது போன்று, மக்களின் இலக்கியமான நாட்டுப்புற இலக்கியத்தின் தோற்றம் பற்றி அறுதியிட்டுக் கூற முடியாத நிலையில் உள்ளோம். மொழியின் தோற்றம் உருவான போதே மனித இனமும் தன் சிந்தனைத் திறனை வளர்க்க முற்பட்டபோதே வாய்மொழி இலக்கிய வகை கருக்கொண்டது எனலாம். உலகில் மொழியும் அடுத்து வாய்மொழி இலக்கியங்களும் அதனைத் தொடர்ந்து எழுதப்பட்ட இலக்கியங்களும் முகிழ்த்தன எனக் கூறலாம். எனவே, மனித இனம் தோன்றிய அன்றே நாட்டுப்புற இலக்கியங்களும் தோன்றி விட்டன எனக் கருதலாம். மண்ணின் மைந்தர்தம் மனக்கருவறையில் கருக்கொண்டு உருப்பெற்று உயிர்பெற்று உலா வரும் உள்ளத்தின் உண்மையான வெளிப்பாடுகளே நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள்.

நாட்டுப்புற மக்களின் பழக்கவழக்கங்களையும் பண்பாடுகளையும் நம்பிக்கைகளையும் இலக்கியங்களையும் ஆராயும் இயலே நாட்டுப்புறவியலாகும். ஒரு நாட்டின் வாழ்வையும் வரலாற்றையும் குறையையும் நிறையையும் தெளிவாகக் காட்டுவன நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள். மக்களின் பண்பாடு, பழக்க வழக்கங்கள், பழமையான எண்ணங்கள் ஆகியவற்றை வெளிப்படையாகக் காட்டும் கண்ணாடியாகும். நாட்டுப்புற மக்களது உணர்வுகளையும் கவிதை புனையும் ஆற்றலையும் கற்பனை வளத்தையும் நாட்டுப்புறப்பாடல்களிலே காணலாம். இவைகள் ஏட்டில் ஏறாவிடினும் எழுத்திலே வாராவிடினும் பாட்டிலே இடம்பெறாவிடினும் நம் நெஞ்சிலிருந்து மட்டும் நீங்காது நிற்கும்.

நாட்டுப்புற வழக்குகள் பற்றி அறிவியல் அடிப்படையில் ஆராயும் இயல் நாட்டுப்புறவியலாகும். நாட்டுப்புற இயலை நாட்டுப்புற மக்களின் மரபுப்பட்ட படைப்புக்கள் (Traditional

Creations) என்பர். பொதுமக்களைச் சார்ந்த மரபு முறைகள் (Popular antiquities) என்ற பெயரிலும் மக்கள் இலக்கியம் (Popular literature) என்ற பெயரிலும் பொதுப் புராணவியல் (Common mythology) என்ற பெயரிலும் எஞ்சியது (Remains) என்ற பெயரிலும் வழங்கிவந்தது. பின்னர் நாட்டுப்புறவியலைக் குறிக்கும் 'Folklore' என்ற சொல் 1846இல் வில்லியம் ஜான் தாமஸ் (W.J. Thoms) அவர்களால் உருவாக்கப்பெற்றது. இதற்குப் பின்னரே இத்துறையில் முறையான ஆய்வு தொடங்கிற்று. மனிதனின் சடங்கு முறைகள், கதைப்பாடல்கள், பழமொழி, நாட்டுப்புறப் பாடல் முதலியவற்றைக் குறிப்பதாகக் கூறியுள்ளார். பழங்காலப் பண்பாட்டின் எச்சம் (cultural survival) நாட்டுப்புறவியல் என்பது அவர் கருத்தாகும். 1846 இல் எத்தீனியம் பத்திரிகைக்கு எழுதிய கடிதத்தில் 'Folklore' என்ற தலைப்பிட்டு எழுதினார். ஐந்து ஆண்டுக்குப்பின் இச் சொல்லைத் தலைப்பாகக் கொண்ட The dialect and Folklore of Northamptonshire, John Stembug' முதல் நூல் வெளிவந்தது. பின்னர் இச்சொல் உலகமொழிகளில் நிலைபெறத் தொடங்கிற்று. ரொமன்ஸ் மொழியினர் இச்சொல்லை அப்படியே ஏற்றுக்கொண்ட போதிலும், டேட்டானிக் மொழியினர் 'Volkskunde' என்ற சொல்லையே விரும்பிப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

Folklore என்பது Folk, Lore என்ற இரு சொற்கள் இணைந்ததாகும். 19ஆம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பிய நாடுகளில் 'Folk' என்ற சொல் விவசாய மக்களைக் குறித்து, பின்னர் படிப்பறிவில்லாத நாட்டுப்புற மக்களைக் குறித்தது. பொதுவான தொழில், மொழி, சமயம் முதலியவற்றைப் பின் பற்றும் குழுவை

1. Your pages have go often given evidence of the interest which you take in what we in England designate as popular antiquities or popular literature (though by the bye it is more a Lore than a literature and would be most aptly described by a good saxon compound Folklore, the lore of the people) - that I am not without hopes of enlisting your aid in gathering the few years which are remaining, scattered over the field from which our forefathers might have gathered a goodly crop.

- Dungan, Emrich, 'Folk-lore' William John Thomas California Folklore Quarterly, p.365.

Folk என்பர்.¹ பொதுவாக கிராமப்புற, படிப்பறிவில்லாத, மக்களைக் குறிக்கும். 'Lore' என்பதற்கு 'மரபுச் செய்தித் தொகுதி' என்றும் 'வழக்காறு' என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். Folklore என்பது நாட்டுப்புறமக்களின் அறிவு எனப் பொருள்படும். நாட்டுப்புற வழக்காற்றை Folklore என்றும் நாட்டுப்புற வழக்காற்றை ஆராயும் ஆய்வை 'Folkloristics' என்றும் கூறலாம். எல்லா ஐரோப்பிய மொழிகளிலும் இச் சொல்லின் ஆதிக்கத்தைக் காணலாம். ஜெர்மன் மொழியில் 'die folklore' என்றும் பிரெஞ்சு மொழியில் 'lefolklore' என்றும் இத்தாலிய மொழியில் 'ilfolklore' என்றும் ஸ்பானிஷ் மொழியில் 'el folklore' என்றும் ரஷ்ய மொழியில் 'Folklor' என்றும் வழங்கி வருவதைக் காணலாம். இம்மொழிகளிலெல்லாம் இச்சொல் வழக்கிற்கு வருமுன் வேறு சொற்கள் பயன்படுத்தப் பட்டிருக்க வேண்டும்.

வில்லியம் பாஸ்கம் (William Bascom) என் மானிடவியல் பேரறிஞர் 'Verbal art' என்ற சொல்லை உருவாக்கினார். Verbal art என்பது வாய்மொழிக்கலை என்றும் Non-Verbal art என்பது வாய்மொழிச் சாரா கலை என்றும் கூறலாம். வாய்மொழி இலக்கியத்தில் அடங்காத இசை, மந்திரங்கள் முதலியவற்றை எதில் அடக்குவது என்று எண்ணியே Verbal art என்ற தொடரை உருவாக்கினார். ஆனால், இச்சொல் நீண்ட நாட்கள் வழக்கில் இல்லை.

நாட்டுப்புறவியலை நாட்டுப்புற இலக்கியம், கலை என்ற பிரிவினாள் அடக்குகின்றனர். ஆனால், நாட்டுப்புறவியல் இவற்றுடன் நின்றுவிடாமல் நாட்டுப்புற நம்பிக்கை, ஆடல், ஓவியம், பொருள்சார் பண்பாடு (Material culture) ஆகியவற்றையும் ஆராய்கிறது. டான் யோடர் (Don Yoder) அவர்கள் 'Folk Life' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறார். நாட்டுப்புற வாழ்வியல் (Folk life) நாட்டுப்புறப் பண்பாட்டின் அனைத்துக் கூறுகளையும் உள்ளடக்கியதாகும். நாட்டுப்புற வாழ்வியலை அடிப்படையாகக் கொண்டு நடத்தப்பெறும் ஆய்வு முறையே நாட்டுப்புறப் பண்பாட்டுக் கோட்பாடு ஆகும். தொடக்க காலத்தில் நாட்டுப்புறவியல் பேரறிஞர்கள் பாடல், கதை, கதைப்பாடல், பழமொழி, விடுகதை பற்றியே ஆராய்ந்தனர். ஆனால், இன்று நாட்டுப்புறவியலின் ஆய்வு விரிந்து பரந்து பட்டுள்ளது. உழவுத்

1. Folk can refer to any group of people who share common occupation, language or religion.

தொழிலின் வரலாற்றைப் பற்றியும் நாட்டுப்புறப் பேச்சு வழக்குப் பற்றியும் (Folk speech) நாட்டுப் புறக் கட்டிடக் கலை, உணவு, உடை பற்றியும் நாட்டுப்புற மருத்துவம் பற்றியும் ஆராயப் படுகின்றன. நாட்டுப்புறவியல் சம்பந்தமான அனைத்துத் துறைகளையும் ஆராயும் அறிவியல் துறையாக வளர்ந்துள்ளது. உலகியல் சார்ந்த பண்புகளை எல்லாம் கலந்த இப்பண்பாட்டு ஆய்வை நாட்டுப்புற வாழ்வியல் (Folk life) என டான்யோடர்¹ குறிப்பிடுகின்றார்.

Verbal art, Folk life போன்ற சொற்கள் வழக்கில் நின்று நிலவவில்லை. Folk lore என்ற சொல்லே நிலைத்து வழக்கில் பயின்று வருகின்றது.

நாட்டுப்புற இலக்கியத்திற்கு ஐந்து முக்கியப் பண்புகள் இருப்பதாக ஜான் ஹொரால்டு பிருண்வார்ட் (Jan Harold Brunward)² குறிப்பிடுகிறார்.

1. வாய்மொழியாகப் பரவல் (It is oral)

2. மரபு வழிப்பட்டது (It is traditional)

1. 'The existing thing about folklife is precisely this, that it covers everything. Every phase of life in traditional or folk society can be studied, with the interrelationships and functions of part to whole. Not only does the researcher study the verbal acts of folksong, folktale, riddle etc., which the folklorist has long ago made his province but also agriculture and agrarion history, settlement patterns, dialectology or folk speech, folk custome, folk year, folk religion, folk medicine, folk creation, folk literature and the folk arts and crafts. It is this exciting totality of the verbal spirial and material aspects of culture that we mean by the term 'folk life'.

— Don Yoder, 'Folk life', American Folklore, p.54

2. Folklorists generally associate five qualities with true folklore.

1) It is oral 2) It is traditional 3) It exists in diffeent versions 4) It is usually anonymous 5) It tends to become formalized. Each of these terms is used in a fairly broad sense and the first three qualities are the primary ones to be considered in arriving at a definition.

— Jan Harold Burnward, The Study of American Folklore, P.4.

3. பல்வேறு வடிவங்களாகத் திரிபடைதல்
(It exists in different Versions)
4. ஆசிரியர் இல்லாமை (It is usually anonymous)
5. ஒருவித வாய்பாட்டுக்குள் அடங்குவது
(It tends to become formalized)

இவ்வைந்து பண்புகளுள் முதல் மூன்றும் மிகமிக இன்றியமையாத பண்புகள் எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

நாட்டுப்புற வழக்காறுகள் தலைமுறை தலைமுறையாக வாழையடி வாழையாக நிலவி வருகின்றன. நாட்டுப்புறப் பாடல், கதைகள், பழமொழி, விடுகதை போன்றவைகள் பல்லாண்டு காலமாக வாய்மொழியாகப் பரப்பப்பட்டு வருகின்றன. நாட்டுப்புறவியல் பேரறிஞர் ரிச்சார்டு எம். டார்சன் (Richard M. Dorson) அவர்களும் 'நாட்டுப்புற வழக்காற்றியல் மக்களின் வாய்வழியே பல தலைமுறைகள் வாழ்ந்ததாக இருக்கவேண்டும்' என்கிறார். வில்லியம் பாஸ்கம் அவர்களும் நாட்டுப்புற வழக்காறுகள் எல்லாம் வாய்வழி வெளிப்படுத்தப்படுபவை என்கிறார். வாய்மொழி இலக்கியத்தின் அடுத்த பண்பு மரபாகும். மரபு என்பது வாய்வழி பரப்பப்படும் இயல்பையே கூறுவதாகக் குறிப்பிடுகின்றார். வீரயுகப் பாடல்கள் கூட மரபாலேயே அழியாமல் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. நாட்டுப்புறப் பாடல்களும் மரபு என்ற பண்பு இருப்பதால்தான் பல தலைமுறைகளாக எழுத்திலக்கியச் செல்வாக்கிடையே வாழ்ந்து வருகின்றன என்பது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது. நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் நாட்டுப்புற மக்களால் வாய்மொழியாகப் பாடப்படுவன. ஒருவரே ஒரு பாட்டை இரண்டுமுறை பாடினால் அப்பாட்டில் வேறு பாட்டைக் காணலாம். நாட்டுப்புற மக்கள் முன்னோர் பாடியதைக் கேட்டு நினைவுபடுத்தி மீண்டும் பாடுகின்றனர். அவ்வாறு நினைவுபடுத்திப் பாடும்போது சிலவற்றை மறக்க நேரிடும். மறந்துவிட்டதற்குப் பதிலாக சில அடிகளைப் புதிதாகச் சேர்த்துப் பாடுவர். இவ்வாறு பாடல்களை மாற்றிப் பாடுவதற்கு மூன்று காரணிகள் அடிப்படையாக அமைகின்றன.

i) நிலவியல் சூழல். (geographical environment)

1. Folklore must live in people's mouth for atleast several generations.

— Richard M. Dorson, Blood stoppers and Bear walkers.
P.7. Cambridge.

ii) சமுதாயச் சூழல் (Social environment)

iii) வட்டார வழக்கு வேறுபாடு (Dialect variation)

இக்காரணிகளால் பாடலில் மாற்றம் காணப்படுகின்ற பிறர் பாடியதை நினைவில் வைத்துப் பாடுவதால் பல்வேறு வகையான திரிபு வடிவங்கள் கிடைக்கின்றன. நாட்டுப்புற பாடல்கள் இடம்விட்டு இடம் பெயர்ந்து செல்லும் இயல்பினதாலும் அவை பல்வேறு வடிவங்களாக திரிபடைக்கின்றன. நாட்டுப் பண்பாட்டியல் துறை ஒன்றி ஒவ்வொரு சான்றும் ஒரு மாற்று வடிவம் என்று கூறுதல் வழக்கான என்கிறார் ஸ்டித்தாம்சன் (Stith Thompson) அவர்கள். ஆசிரியர் பெயர் அறியவொண்ணாமை வாய்மொழி இலக்கியத்தின் இயல்பாகக் கூறப்படுகின்றது. ஆனால், பௌரா அவர்கள் ஆசிரியரின்மைக்கு ஒரு விளக்கம் தருகின்றார். 'ஆசிரியரின்மை குரிய காரணத்தை எளிதாக விளக்கலாம். ஒவ்வொரு பாடலும் அது பாடப்படும் போது ஒருமுறை நிலைபெறு பெறுகின்ற அதனைப் பாடிய புலவன் யார் என்று மக்களுக்குத் தெரியாததனால் அவன் தன் பெயரைத் தன் பாடலில் சொல்லாதேவையில்லை' என்கிறார் பௌரா (Bowra)¹. ஆனால், இக்கூறல் பொருத்தமுடையதாகத் தோன்றவில்லை. உதாரணமாக பெரும்பாலான நாட்டுப்பாடல்கள் மக்கள் பாடல்களாகத் திகழ்கின்றன. பழமொழி, விடுகதை போன்ற நாட்டுப்புற இலக்கியங்களுக்கு ஆசிரியர் பெயர் அறிதல் இயலாது. தொன்றாகும். இவை மனித சமுதாயத்தின் கூட்டு முயற்சியின் விளைவாகப் பரிணமித்தவை ஆகும். எனவே, நாட்டுப்புற இலக்கியங்களுக்கு ஆசிரியரின்மையை ஒரு முக்கிய கூறாகக் கருதப்பட வேண்டும். அடுத்த பண்பு ஒருவித வாய்ப்பாட்டுக்கு அடங்கக் கூடியது. இது அமைப்பியல் ஆய்வுடையது. எந்தவொன்றையும் வகைப்படுத்த வேண்டுமெனின், அதன் உள்ளமைப்பை ஆராயவேண்டுமென்ற வரையறை செய்வதற்குப் பாடம் (Text) அமைப்பு (Structural) சூழல் (context) ஆகிய மூன்று படிநிலைகளைக் கொள்ள

1. The anonymity of oral poems is easily explained. Every poem has one existence, When it is recited and then the audience knows who the poet is. He has no need to mention his name in his poem since it is familiar to those who listen to him and are the only people who matter on each occasion.

வேண்டும். பழமொழி, விடுகதை போன்ற அமைப்பை ஆராய்ந்தால், அவை ஒருவித வாய்பாட்டுக்குள் அடங்கியிருப்பதைக் காண்கிறோம். இஃது அமைப்பியல் ஆய்வின் பயனாகும். ஏட்டிலக்கியத்தில் ஏதேனும் ஒருவரி திரும்பத் திரும்ப வரின், அது கூறியது கூறல் எனும் குற்றத்தின் பாற்படும். ஆனால், நாட்டுப்புறவியலில் சில அடிகள் திரும்பத் திரும்ப வருதல் (Repetitions) இயல்பாகும். நினைவில் வைத்துப் பாடுவதாலும் பாடியது மறவாமல் இருக்கவும் சில அடிகள் திரும்பத் திரும்பப் பாடப்படுகின்றன.

நாட்டுப்புறவியல் (Folklore) விளக்கம் குறித்து நாட்டுப்புறவியல் அறிஞர்களிடையே கருத்தொற்றுமை ஏற்படவில்லை. பல்வேறு அறிஞர்கள் பல்வேறு விளக்கங்கள் அளிக்கின்றனர். எழுதப்பெற்ற இலக்கியம் காலம் காட்டும் கண்ணாடி என்றால், நாட்டுப்புற இலக்கியம் சமுதாயத்தைக் காட்டும் கண்ணாடி எனலாம். நாட்டுப்புற இலக்கியம் கிராமப்புற மக்களின் அனுபவங்களை மட்டுமின்றி அவர்களது உணர்வுகளையும் பிரதிபலித்து நிற்கின்றது என இந்தியாவின் மூத்த நாட்டுப்புறவியல் பேரறிஞர் சங்கர் சென்குப்தா (Sankar Sen gupta) கூறுகிறார். எழுத்து வழக்கற்ற வாய்மொழி சார்ந்த பண்பாடு (oral culture) அனைத்துமே நாட்டுப்புறவியல் என போர்ட்கின் கூறுகிறார். பிரான்சிஸ் லீ உட்லி வாய்மொழியாகப் பரப்பப்படும் இலக்கியமே நாட்டுப்புறவியல் என வரையறை செய்கிறார். 'நாகரிகம் வாய்ந்த மக்களின் மரபு வழி வந்த படைப்புக்களும் நாட்டுப்புறவியலாகும். இவை ஒலிகளையும் சொற்களையும் ஒருவித ஓசை அமைப்புக்குட்படுத்தி அமைக்கப்பட்டவையாகும். மக்களின் நம்பிக்கைகள், பழக்கவழக்கங்கள், நடனம் முதலியவையும் இவற்றுள் அடங்கும். மேலும் நாட்டுப்புறவியல் நாட்டுப்புற மக்களைப் பற்றிய ஒரு அறிவியல் அல்ல 'ஆனால் மரபு சார்ந்த நாட்டுப்புற மக்களின் அறிவியலாகும், மரபு சார்ந்த நாட்டுப்புற மக்களின் அறிவியல்' என்கிறார் ஜோன்ஸ் பாலிஸ்¹ (Jones Balys) அவர்கள்.

1. Folklore comprises traditional creations of peoples, primitive and civilized. There are achieved by using sounds and words in metric form and prose and include also folk beliefs or superstitions, customs, performances, dances and plays; Moreover the folklore is not a science about a folk but traditional folk science and poetry.

மானிடவியல் பேரறிஞர் வில்லியம் பாஸ்கம் அவர்கள் புராண மரபுக் கதைகள், கதைகள், பழமொழி, விடுகதை, பாடல்களையின்பாற்பட்ட கூறுகள், அனைத்தின் அறிவையும் நாட்டுப்புறவியல் என்ற சொல் உணர்த்துகிறது எனக் கூறுவதோடு இலக்கியத்தைப் போலவே நாட்டுப்புற இலக்கியமும் இந்நடனம், ஓவியம் முதலியவற்றோடு தொடர்புடையது. ஆனால் வெளிப்படுத்தும் முறையில்தான் வேறுபடுகின்றது என்கிறார்.

'Folklore' என்பது மக்களால் பரம்பரை பரம்பரையாக மரபுவழி உண்டாக்கப்பட்ட ஆக்கங்கள் (creation) எனவே 'எழுத்துருவமில்லாத மொழிகளைக் கொண்ட மக்களிடையே காணப்படுவன எல்லாம் இதில் அடங்கும்' எனவும் 'புராண நாட்டுப்புறப்பாடல்கள், கதைகள், விடுகதைகள்'² போன்றன எனவும் 'குடிமக்களிடையே காணப்படும் கலாச்சாரத்தின் பகுதி'³ எனவும் 'பழமையான நம்பிக்கைகள், பழக்கவழக்கங்கள் பண்பாட்டுச் சின்னங்கள்...'⁴ என்றெல்லாம் அறிஞர்கள் விளக்க

1. In a prely oral culture everything is folklore.

— Aurelio M. Espiroso, Standard Dictionary of Folklore, Mythology and Legend, P. 3

2. In anthropological usage, the term Folklore has come to mean myths, legends, folktales, proverbs, riddles, verse and a variety of other forms of artistic expression whose medium is spoken word.

— William R. Bascom, Standard Dictionary of Folklore, Mythology and Legend, P. 3

3. Folklore is that of people's culture which is preserved consciously or unconsciously, in beliefs and practices customs and observances of general currency in myths legends and tales of common acceptance and in arts and crafts which express the temper and group rather than of an individual.

— Theodar H. Gaster, Standard Dictionary of Folklore, Mythology and Legend P. 39

4. Folklore is the generic term to designate the customs, beliefs, traditions, tales, magical practices, proverbs, songs etc.,

— Mac Edward Leach, Standard Dictionary of Folklore, Mythology and Legend, P. 39

அளிக்கின்றனர். மக்களால் ஆக்கப்பட்ட, ஆக்கப்படுகின்ற ஆக்கங்களை இச்சொல் குறிப்பிடுகின்றது. ஒரு காலத்தில் இச்சொல் வழக்காறுகளை மட்டும் குறிப்பதாய் இருந்தது. ஆனால் காலப் போக்கில் வழக்காறுகளைப் பற்றி ஆயும் ஆராய்ச்சியையும் குறிப்பதாயிற்று என இரஷ்யப் பேரறிஞர் செக்கலோவ் (Sokolav) கூறுகிறார். இதே நிலையினை வேறு சில அறிஞர்களிடமும் காணலாம். அலெக்ஸாண்டர் கிராப்பி (Alexander Krappe) என்பார், இச்சொல் Volkskunde போலன்றி குறிப்பிட்ட வழக்காறுகளை மட்டுமின்றி அதுபற்றி ஆராயும் ஆய்வையும் குறிப்பதாகக் கூறுகிறார். இதனால்தான் இதனை ஓர் அறிவியல் (Folklore is an historical science) என்றும் குறிப்பிட்டுச் செல்கிறார்.

பண்டைய நம்பிக்கைகள், வழக்கங்கள் பற்றிய அறிவியலே நாட்டுப்புறவியல் என ஸ்ரிஃபன்பியூக்ஸ் கூறுகிறார். மரபு வழியாக வழங்கப்படும் வழக்காறுகள் ஒரு தலைமுறையினரிடமிருந்து மற்றொரு தலைமுறையினருக்குப் பரவுவதைப் பற்றி ஆராய்வதே நாட்டுப்புறவியலாகும் என ஆர்ச்சர் டெய்லர் (Archer Taylor) குறிப்பிடுகின்றார். நாட்டுப்புறப்பாடல்கள், கதைகள், கதைப்பாடல்கள், பழமொழி, விடுகதை போன்றவை மக்கள பேசும் மொழியிலேயே அமைந்திருப்பது நாட்டுப்புற இலக்கியத்தின் சிறப்புக்கூறு என ரிச்சார்ட் வாட்டர்மேன் குறிப்பிடுகிறார். மக்களது நம்பிக்கைகள், பழக்தவழக்கங்கள், புராணக் கதைகள், மரபுக் கதைகள் முதலியன மக்களது பண்பாட்டை நேரிடையாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ எடுத்தியம்புகின்றன. எனவே நாட்டுப்புறவியல் என்பது மக்களது பண்பாட்டை ஆராயும் ஆய்வு என தியோடர் கஸ்டர் (Theodor Gaster) கூறுகிறார். நாட்டுப்புற வழக்காறுகள் மரபு வழிப்பட்ட கருவிகளைப் பற்றியும் மரபுவழிச் சின்னமான ஸ்வஸ்திகா போன்றவற்றைப் பற்றியும் பல்வேறு நம்பிக்கைகளைப் பற்றி ஆராயும் ஆய்வே நாட்டுப்புறவியல் என டெய்லர்¹

1. 'Folklore is the material that is handed on by tradition, either by word of mouth or by custom and practice. It may be folk songs, folk tales, riddles, proverbs or other materials preserved in words. It may be traditional tools and physical objects like fences or knots, hot cross buns or easter eggs; traditional ornamentation like the walls of Troy or traditional symbols like the Swastika. It may be traditional procedures like throwing salt over one's shoulder or knocking on wood. It may be traditional

குறிப்பிடுகிறார். நாட்டுப்புற இலக்கியத்தின் வேர்கள் மனித சமுதாயத்தில் மிக ஆழமாகப் பதிந்துள்ளன. நாட்டுப்புற இலக்கியமானது மனித சமுதாயம் எதை அனுபவித்ததோ எதைக் கற்றதோ அதைக் குவித்து வைத்திருக்கும் சேமிப்பு அறையாகுமென்கிறார் எஸ்பினோசா என்னும் அறிஞர்.

மக்களது நம்பிக்கைகள், கதைகள், விளையாட்டு, ஆடல் பாடல் ஆகியவற்றை விளக்குவதே நாட்டுப்புறவியல் என்று அஃது அனைத்து மக்களின் கூட்டு முயற்சியால் உருவாக்கப்பெற்று, தலைமுறை தலைமுறையாக வழங்கப்பெற்று, பயிற்சி பெற்ற, ஆய்வாளர்களின் முயற்சியால் எழுத்துருவாக்கம் பெறுகின்றது என்றும் கெர்ட்ரூத் கூரத் (Gertrude P. Kurath) கூறுகிறார். நாட்டுப்புற இலக்கியம் என்பது உயிரோடுள்ள புதைவடிவமாகும். அஃது அழிந்து போக மறுப்புதுடன் மனித சமுதாயத்தின் இலட்சக்கணக்கான ஆண்டுவாழ்வின் அனுபவங்களின் பண்பாட்டின் அறிவியலின் படிவங்களாகும் என்கிறார் சார்லஸ் பிரான்சிஸ் போர்ட்டர் (Charles Francis Potter) எனும் அறிஞர். மக்களது பழக்கவழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், சடங்குகள் ஆகியவற்றில் காணப்படும் பதிவுபெறா மரபுகளை (unrecorded tradition) ஆராயும் அறிவியலே நாட்டுப்புறவியல் என குரோகன் டை (K. Krohen Die) குறிப்பிடுகின்றார்.

இன்றுவரை நாகரிக சமுதாயத்திலுள்ள கல்லாத மக்களிடையே எஞ்சியுள்ள நம்பிக்கைகள், வழக்கங்கள், மரபுகள், புராணங்கள், பழமரபுக் கதைகள், மூட நம்பிக்கைகள், திருவிழாச் சடங்குகள், மரபு விளையாட்டுப் பாடல்கள், கலைகள், ஆட்டங்கள் முதலியவற்றைப் பற்றி ஆராயும் இயல் நாட்டுப்புறவியல் என்கிறார் ஜான் எல். மிஷ் (John L. Mish) அவர்கள். நாட்டுப்புறச் சமுதாயத்தில் நிலவும் வாய்மொழியாக வழங்கும் கதை, பாடல், பழமொழி, விடுகதைப் பற்றி ஆய்வது நாட்டுப்புறவியலாகும். வாய்மொழியாகப் பரப்பப்படும் பண்பாட்டை ஆராய்வதும் நாட்டுப்புறவியலாகும். மரபு வழிபட்ட படைப்புக்களான உரைநடை, பாடல்களைத் தவிர பண்பாட்டுமானிடவியலாளர் குறிப்பிடும் கலை, கைவினைப் பொருள், நம்பிக்கை, வழக்கங்கள் பற்றியும் நாட்டுப்புறவியல் ஆராய்கின்றது என்கிறார் எர்மின் டபில்யூ வோக்லின் (Erminie W. Voegelin) அவர்கள். கூரத் போன்றே ஜேம்ஸன் அவர்களும் நாட்டுப்புறவியல் (Folklore)

beliefs like the notion that elder is good for the ailments of the eye. All of these are folklore?

— Archer Taylor, 'Folklore and the student of literature' The Pacific Spectator, Vol. 2, 216-223, 1948.

என்ற சொல் பண்பாட்டு இனவியல் எனப் பொருள்படுவது என்றும் இவ்வியலுக்கு வேண்டிய மூலப்பொருட்களைப் பண்டைப் புராணங்கள், பழைய மரபுக் கதைகள், பாடல்கள், கதைகள் போன்றவை என்றும் குறிப்பிடுவர். இவர் கருத்துப்படி Folklore என்ற சொல் முதலில் வழக்காறுகளைக் குறிப்பிடுவதாகத் தோன்றிப் பின்னர் வழக்காறுகளையும் வழக்காறு பற்றி ஆயும் ஆய்வினையும் குறிப்பிடுவதாக மாறிற்று.

Folklore என்ற சொல் நாட்டுப்புற மக்களின் வழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், மரபுகள், பாடல், கதை, பழமொழி, விடுகதை, மந்திர தந்திரங்கள் ஆகியவற்றைக் குறிப்பதோடு, தனி மனிதர்களின் கூட்டு முயற்சியாகப் பரிணமிப்பதோடு மாற்று வடிவங்களும் மீண்டும் மீண்டும் வருதலுமாகிய பண்புகளையும் கொண்டது என மரியா லீச் (Maria Leach) குறிப்பிடுகின்றார். இச்சொல் ஒரு நூற்றாண்டுப் பழமை வாய்ந்தது எனினும் அதன் பொருள் குறித்துக் கருத்தொற்றுமை ஏற்படவில்லை என்றும் மரபுகள் தலைமுறை தலைமுறையாக நினைவுகூர்தல் மூலம் பாதுகாக்கப் படுவதோடு வழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், நாட்டுப்புறவியல் எனக் கூறலாம் என்கிறார் ஸ்டித் தாம்ஸன் (Stith Thompson) அவர்கள். நாட்டுப்புறவியலின் கூறுகளை அல்லது வடிவங்களை முழுமையாக ஆராயும் வரை, நாட்டுப்புறவியல் ஒரு துறை என்பதை முழுமையாக விளக்க இயலாது என்கிறார் ஆலன் டாண்டீஸ் (Alan Dundes) எனும் அறிஞர்.¹ சுருங்கக் கூறின் நாட்டுப்புறவியல் என்பது நாட்டுப்புற மக்களின் மரபுவழிப்பட்ட படைப்புக்கள் எனலாம்.

தமிழில், 'நாட்டுப் பண்பாட்டியல், நாட்டார் வழக்காற்றியல்' நாட்டுப்புறவியல் என வழங்குகின்றது. நாட்டுப்புறவியல் என்பதே நிலைத்து நிற்கின்றது.

நாட்டுப்புற இயலின் வகைப்பாடு

எந்த அறிவியல் ஆய்விலும் சேகரித்தலும் வகைப்படுத்தலும் ஆய்வு செய்தலும் இன்றியமையாதவையாகும். இம் மூன்று முறைகளும் தன்னிச்சையானவை என்றாலும் ஒன்றை

1. Folklore as a discipline will never be adequately defined unless or until all the various genres or forms of folklore are rigorously described.

யொன்று சார்ந்தவைகளாகும். வகைப்படுத்துதல் மிகவும் இன்றியமையாத தொன்றாகும். வகைப்படுத்தலைச் சிறப்பாக செய்யின் ஆய்வு சிறப்பாக அமையும்.

நாட்டுப்புறவியலை இரண்டு பெரும் பிரிவாக பிரிக்கலாம்.

1. நாட்டுப்புறவியல்

நாட்டுப்புற இலக்கியம்
(Folk literature)

1. நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்
(Folk songs)
2. நாட்டுப்புறக் கதைகள்
(Folk tales)
3. நாட்டுப்புறக் கதைப் பாடல்கள்
(Folk ballads)
4. பழமொழிகள்
(Proverbs)
5. விடுகதைகள்
(Riddles)
6. புராணங்கள்
(Myths) முதலியன.

நாட்டுப்புறக்கலை, நம்பிக்கைகள்
(Folk arts, beliefs etc.)

1. நாட்டுப்புறக் கலைகள்
(Folk arts)
2. நாட்டுப்புறக் கைவினை பொருட்கள்
(Folk crafts)
3. நாட்டுப்புற நம்பிக்கைகள்
(Folk beliefs)
4. நாட்டுப்புற பழக்க வழக்கங்கள்
(Folk customs and habits)
5. நாட்டுப்புறத் தெய்வங்கள்
(Folk gods)
6. நாட்டுப்புற விளையாட்டுக்கள்
(Folk games)
7. நாட்டுப்புற மருத்துவம்
(Folk medicine) முதலியன.

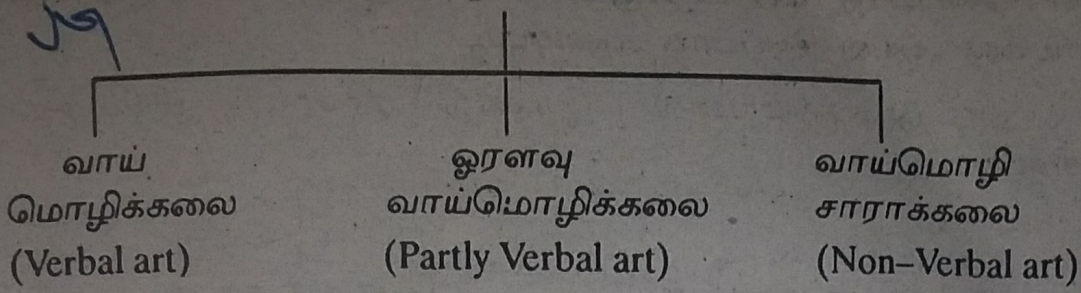
2. நாட்டுப்புறவியல் (வில்லியம் பாஸ்கம் வகைப்பாடு)

வாய்மொழிக் கலை
(Verbal art)

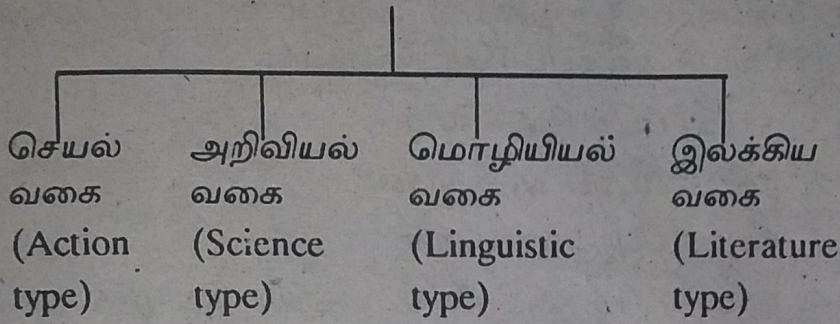
வாய்மொழி சாராக் கலை
(Non-Verbal art)

முன்னர் பகுத்ததையே மானிடவியல் பேரறிஞர் வில்லியம் பாஸ்கம் அவர்கள் வாய்மொழிக்கலை என்றும் வாய்மொழிக் சாராக்கலை என்றும் பகுக்கின்றார்.

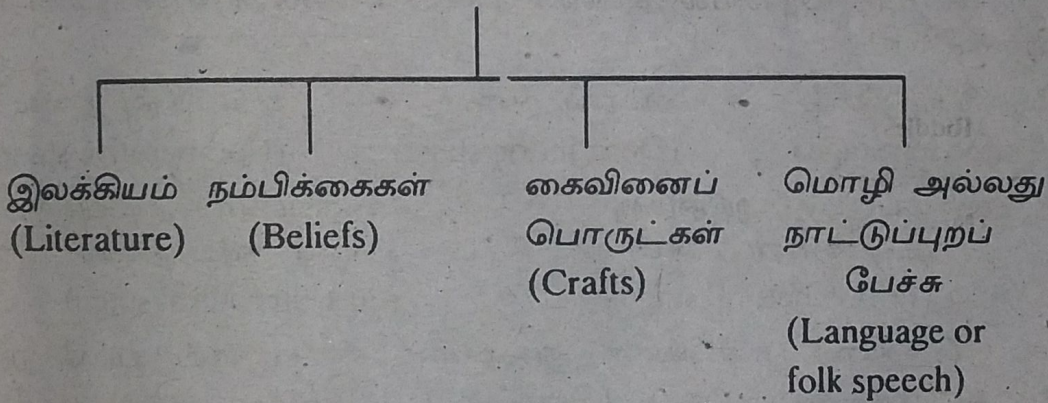
3. நாட்டுப்புறவியல் (பிருண்வார்ட் வகைப்பாடு)
(Brunward classification)

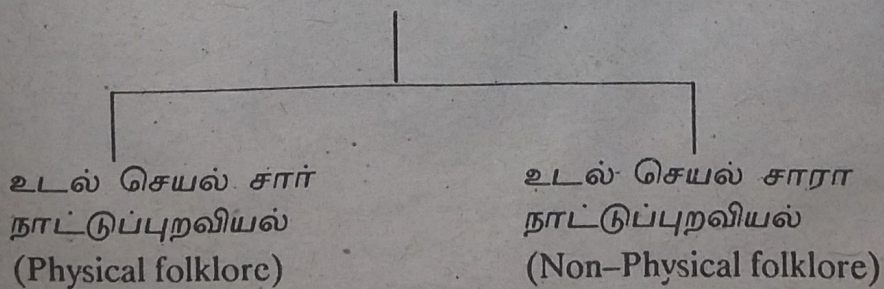
4. நாட்டுப்புறவியல் (போக்ஸ் வகைப்பாடு)
(Boggs classification)

5. நாட்டுப்புறவியல் (பிரான்சிஸ் லீ உட்லி வகைப்பாடு)
(Francis le utley classification)

6. நாட்டுப்புறவியல் (ரிச்சார்ட் டார்சன் வகைப்பாடு)
(Richard Dorson classification)

7. சில நாட்டுப்புறவியல் அறிஞர்கள் நாட்டுப்புறவியலை இரண்டு பெரும்பிரிவாகப் பிரிக்கின்றனர்.

நாட்டுப்புறவியல்

பொருள் சார்
நாட்டுப்புறவியல்
(Material Folklore)

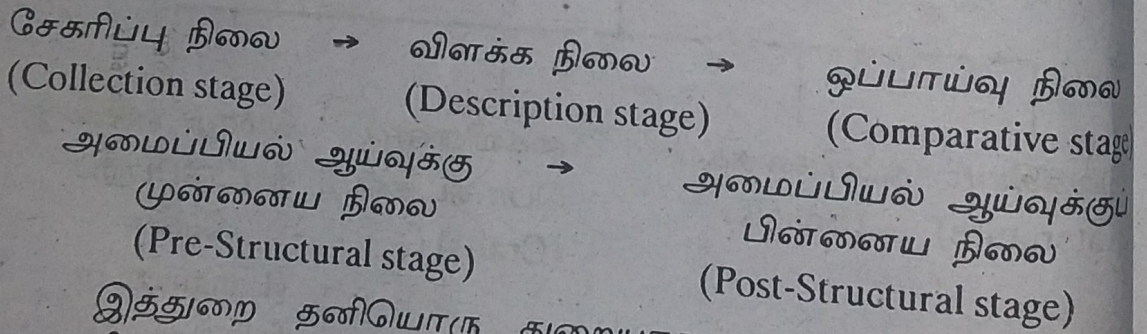
பொருள் சாரா
நாட்டுப்புறவியல்
(Non-material Folklore)

8. சில நாட்டுப்புறவியல் அறிஞர்கள் நாட்டுப்புறவியலை நான்கு பிரிவாக வகைப்படுத்துகின்றனர்.

1. நாட்டுப்புற இலக்கியம்
2. நாட்டுப்புறப் பழக்கங்கள்
3. நாட்டுப்புறக் கலைகள்
4. நாட்டுப்புற அறிவியல் மற்றும் தொழில் நுட்பவியல் (வகைப்பாடு 27 ஆம்பக்கம் பார்க்க)

நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வின் வளர்ச்சி

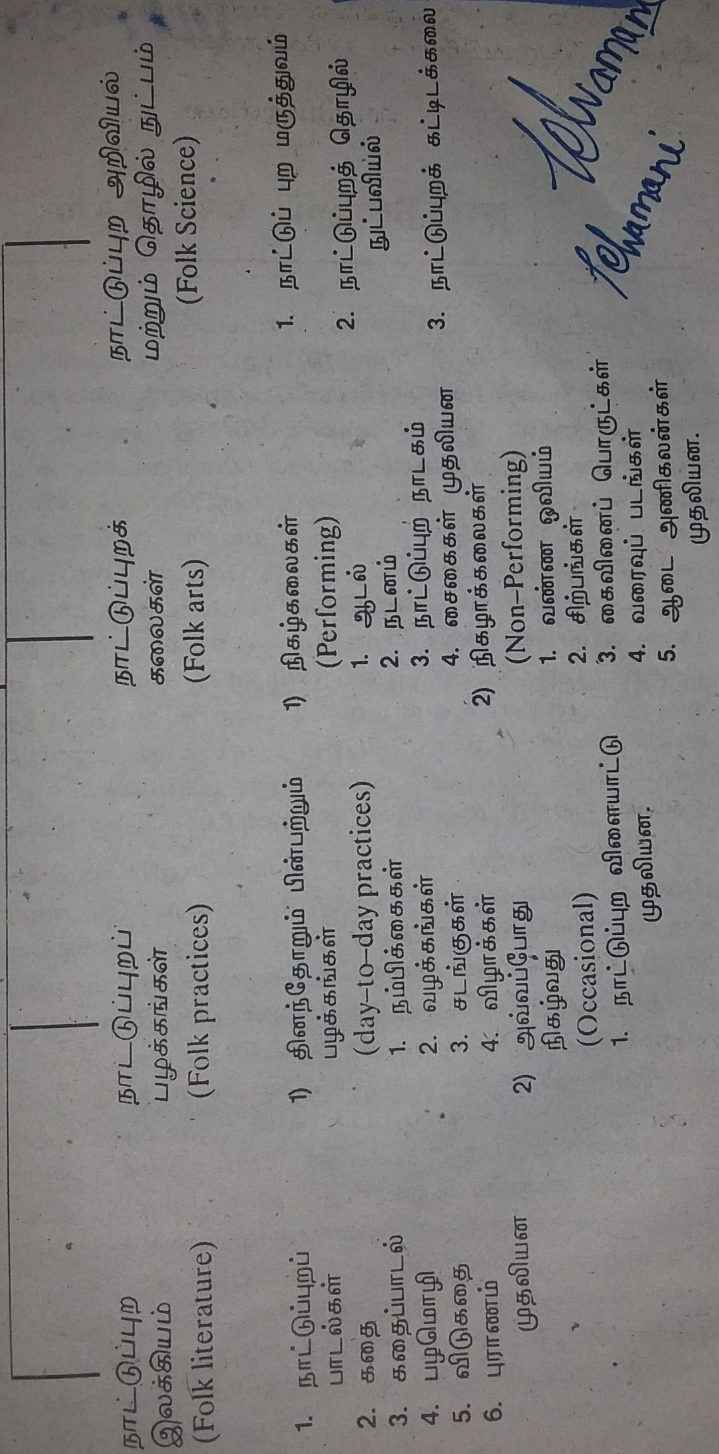
நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வின் வளர்ச்சியைக் கீழ்க்கண்டவாறு விளக்கலாம்.

இத்துறை தனியொரு துறையாக வளர்ந்தால் பல்வேறு துறையினருக்கும் பயன்படுவதோடு தமிழகப் பண்பாட்டு வரலாற்றை மீட்டுருவாக்கம் (reconstruction) செய்யப்பெரிதும் துணை புரியும்.

8. நாட்டுப்புறவியல்

Sevvanani
Sevvanari

நாடாபுதுக்கூடு லக்ஷ்மி

2

நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்

நாட்டுப்புற மக்களால் பாடப்படும் பாடல்கள் நாட்டுப்புறப்பாடல்களாகும். நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் நாட்டுப்புற மக்களின் வாழ்வோடு பின்னிப் பிணைந்துள்ளன. மனிதனின் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரையுள்ள நிகழ்வுகள் நாட்டுப்புற பாடலின் பொருளாகின்றன. மண்ணின் மைந்தர் மனக்கருவுறையில் கருக்கொண்டு உருப்பெற்று உயிர்பெற்று உருவமும் உள்ளத்தின் உண்மையான வெளிப்பாடுகளை நாட்டுப்புறப்பாடல்கள். நாட்டுப்பாடல், நாடோடிப்பாடல், நாட்டார் பாடல், வாய்மொழிப் பாடல், பாமரர் பாடல், பரம்பரைப் பாடல், கிராமியப் பாடல், கல்லாதார் பாடல், மக்கள் பாடல், ஏட்டில் எழுதாக் கவிதை, மலையருகே காட்டுப்பூக்கள், வனமலர், காற்றிலே மிதந்த கவிதை என்றெல்லாம் நாட்டுப்புறப் பாடலை அழைக்கின்றன. ஒவ்வொரு பெயரும் ஒவ்வொரு இயல்பைக் காட்டுவது உள்ளன. நாட்டுப்புறப் பாடல் என்பதே நின்று நிலவுகின்றது.

நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் பெரும்பாலும் காடு கழனிகளிலும்தோட்ட வயல்களிலும் தொழில் செய்யும் இடங்களிலும் பிணிகின்றன. நிலத்தை உழும்போதும் ஏற்றம் இறைக்கும் போது நாற்று நடும்போதும் களையெடுக்கும் போதும் கதிர் அறுக்கும் போதும் உழுதுண்டு வாழும் மக்கள் பாடுகின்றனர். நாட்டுப்புற மக்களின் வாழ்க்கை தாலாட்டுப் பாடலில் தொடங்கி விளையாட்டு, காதல் பாடல்களில் வளர்ந்து திருமணப்பாடலில் நிறைவெய்தி ஒப்பாரிப் பாடலில் முடிவடைகின்றது. இன்னுண்பங்களைப் பற்றி மக்களே பாடுவதால் இதனை மக்களின் இலக்கியம் என்றும் கூறுவர். நீல வானத்தையும் பசுமை நிறைந்த நிலத்தையும் வானுற ஒங்கிவளர்ந்த மலையையும் முத்து விளையு கடலையும் மலையின் முடியையும் கடலின் அடியையும் இணைக்கும் வற்றாத ஆறுகளையும் ஆறு பாய்ந்து கொழிக்கும் வயல்களையும் வயல்களில் உழைக்கும் மனித இனத்தையும் பற்றியும் நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் காண்கிறோம். மனித

உள்ளத்தின் ஆழத்தையும் அங்கே தோன்றி எதிரொலிக்கும் பல்வேறு இதய ஒலிகளையும் இன்ப துன்பங்களையும் ஆசாபாசங்களையும் வாழ்க்கைப் போராட்டங்களையும் நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் காணலாம். எனவே ஒரு நாட்டு மக்களின் நாகரிகத்தை, பண்பாட்டை, பழக்க வழக்கங்களை, வரலாற்றை, நாட்டு நடப்பை உண்மையான முறையில் படம் பிடித்துக் காட்டுவன நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்.

நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் முன்னைப் பழமைக்கும் பழமையாய், பின்னைப் புதுமைக்கும் புதுமையாய் விளங்குகின்றன. நாட்டுப்புறப் பாடல்களை இயற்கைப் பாடல்கள் எனலாம். இயற்கை அன்னை தன்னை முகம் பார்க்கத் தேர்ந்தெடுத்த தெளிவான கண்ணாடி நாட்டுப்புறப் பாடல். இப்பாடலின் படைப்பாளிகள் இம்மண்ணின் மைந்தர்கள். நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் எளியவை, இனியவை, எழுதப் படாதவை, வாயில் பிறந்து செவிகளில் உலவி காற்றில் மிதந்து கருத்தில் இனிப்பவை. தலைமுறை தலைமுறையாக வாழையடி வாழையாக வளர்ந்து கொண்டிருப்பவை. என்று பிறந்தது, எவரால் பிறந்தது என எடுத்துச் சொல்ல இயலாத பண்பும் பாங்கும் பெற்றவை. நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் என்னும் பறவை இசைச்சிறகால் காலவானில் கட்டின்றிக் கவலையின்றிப் பறக்கின்றன. நாட்டுப்புறப்பாடல்களில் ஓசை இருக்கும்; உணர்ச்சி இருக்கும்; சொல் தொடை அழகிருக்கும். எனினும் இலக்கண வரம்பிற்கு உட்படாமலும் இருக்கும். எனவேதான் நாட்டுப்புறப் பாடல்களைத் தாமாக மலர்ந்து மணம் வீசும் காட்டு மலருக்கும் மலையினின்று வீழும் அருவிக்கும் ஒப்பிடுகின்றனர். நாட்டுப்புறப்பாடலில் இசைக்கு முக்கியத்துவம் தரப்படுகின்றது. 'பண்ணுடன் பாடப்படாத நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் எல்லாம் சிறகில்லாப் பறவைகள்' என சத்தியார்த்தி கூறுவது குறிப்பிடத்தக்கது. அவை மனித உணர்வின் வடிகாலாகத் திகழ்கின்றன. எந்த மண்ணில் வாழ்ந்தனரோ எந்த வேலையைச் செய்தனரோ எதைக் கேட்டனரோ எதை உணர்ந்தனரோ எல்லாவற்றையும் கற்பனை நிறைந்த கவிதைகளாகப் பொழிகின்றனர்.

நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் நேற்று தோன்றியவை அல்ல. ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே மனிதன் பேசத் தொடங்கிய நாளன்றே நாட்டுப்புறப் பாடல்களும் முகிழ்த்தன. தொடக்ககால மனிதர்கள் ஏடும் எழுத்தாணியும் கொண்டு கவிதை புனைவதற்கு முன்பே நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் தோன்றி விட்டன எனத் தொல்காப்பியம் மூலம் அறிகிறோம்.

தொல்காப்பியமும் நாட்டுப்புறப்பாடலும்

தொல்காப்பியர் நாட்டுப்புற இலக்கியத்திற்குக்
வரையறையைக் காண்போம். தொல்காப்பியர் ஏழு
வகைகளைக் குறிப்பிடும்போது,

பாட்டு உரைநூலே வாய்மொழி பிசியே
அங்கதம் முதுசொல்லோடு அவ்வேழ் நிலத்தும்

(தொல். செய். 7)

வழங்கப்படுவது, யாப்பின் வழியது என்று கூறுவதாகக் கூறுகிறார்.
தொல்காப்பியர் அடிவரையில்லாத செய்யுட்கள் இவை. என்
கூறி இலக்கணமும் கூறுகிறார்.

எழுநிலத்து எழுந்த செய்யுள் தெரியின்
அடிவரை இல்லன ஆறென மொழிப.

(தொல். செய். 164)

முதலில் அடிவரையுள்ள செய்யுட்களுக்கு இலக்கணம் கூறி
அடுத்து அடிவரையில்லாச் செய்யுட்களுக்கு இலக்கணம்
கூறுகிறார். 'ஆறென மொழிப' என்று கூறுவதால் பன்னெடுங்கா
மாக வழக்கில் வழங்கி வருபவை எனத் தெரிகிறது. அதோடு
அடிவரையில்லாத ஆறு வகைகளைத் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடு
கிறார்.

அவைதாம்

நூலி னான உரையி னான
நொடியோடு புணர்ந்த பிசியி னான
ஏது நுதலிய முதுமொழி யான
மறைமொழி கிளந்த மந்திரத் தான
கூற்றிடை வைத்த குறிப்பி னான.

(தொல். செய். 165)

இச்சூத்திரத்தில் நூல், உரை, பிசி, முதுமொழி, மந்திரம் குறிப்பி
மொழி என்னும் ஆறுவகைகள் சொல்லப்படுகின்றன. நூல்
என்பது புலவர் இயற்றிய இலக்கணம். உரை என்பது உரைநடை
பிசி என்பது விடுகதை, முதுமொழி என்பது பழமொழி. மந்திரம்
என்பது காமாலை மந்திரம் போலத் தமிழில் வழங்கிய மந்திரம்
குறிப்பு மொழி என்பது குறிப்பால் பொருளை உணர்த்தும்
வகையாகும். இவை எழுதப்பெறும் இலக்கியத்திற்குரிய
இலக்கணமானாலும் வழக்கு மொழியிலும் வழங்கும் என்பதைக்
கூறுகிறார். வாய்மொழியாக வழங்கும் இத்தகைய இலக்கியங்
களை மேலைநாட்டார் 'Folk literature' என அழைக்கின்றனர்.

தொல்காப்பியர் 'பண்ணத்தி' என்ற ஒன்றின் இலக் கணத்தைக் கூறுகிறார்.

பாட்டிடைக் கலந்த பொருள வாகிப்
பாட்டின் இயல பண்ணத்தி இயல்பே.

(தொல். செய். 180)

இதற்குப் 'பழம் பாட்டினூடு கலந்த பொருளே தனக்குப் பொருளாகப் பாட்டும் உரையும் போலச் செய்யப்படுவன பண்ணத்தி என்றவாறு' என்று பேராசிரியர் உரை எழுதியுள்ளார். பின் 'மெய் வழக்கில்லாத புறவழக்கினைப் பண்ணத்தி என்ப. இஃதும் எழுதும் பயிற்சியில்லாத புறவுறுப்புப் பொருளைப் பண்ணத்தி என்பது. அவையாவன நாடகச் செய்யுளாகிய பாட்டு மடையும் வஞ்சிப்பாட்டும் மோதிரப் பாட்டும் இட கண்டும் முதலாயின; அவற்றை மேலதே போலப் பாட்டென்றாராயினார் நோக்கு முதலாயின உறுப்பு இன்மையின் என்பது. * அவை வல்லார் வாய்க் கேட்டுணர்க' என்று பண்ணத்தியைப் பற்றிச் சில இயல்புகளைக் கூறியுள்ளார். தொல்காப்பியர் கூறும் பண்ணத்தி இன்றைய நாட்டுப்புறப் பாடல்களைக் குறிக்கின்றது எனலாம். பண்ணத்தி என்ற சொல்லுக்குப் 'பண்ணை விரும்புவது' என்று பொருள். இசைப் பாட்டில் வரையறையான பொருள் அமைந்திருக்கும். 'இப்பாட்டிலும் இன்னோசை இருப்பினும் இசைப்பாட்டிற்குரிய வரையறை இல்லை. ஆதலின் பண்ணமைந்த பாடல் என்று சொல்லாமல் பண்ணத்தி என்றார்' என்று கி.வா. ஜெகந்நாதன் அவர்கள்¹ கூறுவது பண்ணத்தி பற்றிய சிறந்த விளக்கமாகும்.

நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் நெகிழ்ந்த தொடரமைப்பைச் (Free phrase genre) சார்ந்தவையாகும். எழுத்திலக்கியத்தைப் போன்று நாட்டுப்புறப் பாடல்களிலும் எதுகை, மோனை, இயைபு, இரட்டைக்கிளவி போன்றவற்றைக் காணலாம். நாட்டுப்புறப் பாடலுக்கு அடிவரையறை இல்லை. குழந்தைப் பாடல்களில் அடிகள் குறைந்ததாகவும் தாலாட்டு, ஒப்பாரிப் பாடல்களில் அடிகள் அதிகமாகவும் உள்ளன. நாட்டுப்புறப் பாடல்களிலும் பாடவேறுபாடு உண்டு. உவமை, உருவகம், வருணனை, கற்பனை, அந்தாதி அமைப்பு போன்றவற்றை நாட்டுப்புறப் பாடல்களிலும் காணலாம்.

1. கி.வா. ஜெகந்நாதன், மலையருவி, ப.9.

நாட்டுப்புறப்பாடல் வகைப்பாடு (classification of folk songs)

எந்தவொரு அறிவியல் ஆய்விலும் சேகரித்தலும் (collection) வகைப்படுத்தலும் (classification) ஆய்வு செய்தலும் (analysis) முக்கிய ஆய்வு நெறிமுறையாகக் கருதப்படுகின்றன. வகைப்படுத்துதல் என்பது ஒரே மாதிரியாக இருப்பவற்றை இனங்கண்டு வகைப்படுத்தலாகும். வகைப்படுத்துதல் எவ்வளவு கெவ்வளவு நுணுக்கமாகவும் செம்மையாகவும் அமைகிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு ஆய்வுகள் நுணுக்கமாக அமையும் என்பது ஐயமில்லை.

1. மரியா லீச் (Maria Leach) நாட்டுப்புறப்பாடல்களை ஐந்து வகையாக வகைப்படுத்துகிறார்.
  1. உணர்ச்சிப் பாடல்கள் (Emotional)
  2. வாழ்வியல் பாடல்கள் (Daily life)
  3. வாழ்வின் முக்கிய நிகழ்வின் பாடல்கள் (crucial movement of life)
    - i) பிறப்பு (Birth)
    - ii) மணம் (marriage)
    - iii) இறப்பு (Death)
    - iv) பிரிவு (parting)
    - v) தாயக நாட்டம் (Nostalgia)
    - vi) போர்ப்பாடல் (War)
  4. குழந்தைப் பாடல்கள்
  5. சமயப் பாடல்கள்.
2. பெளரா (Bowra) ஆறு வகையாக வகைப்படுத்துகிறார்.
  1. இயற்கைப் பாடல்கள் (Nature)
  2. காதல் பாடல்கள் (Love)
  3. மணவாழ்வு (married)
  4. தாலாட்டு (lullaby)
  5. தொழில் பாடல் (work)
  6. விழாப்பாடல் (Festival)

3. கீமத் பீக்காக் (Kemmeth peacock) இருபது வகையாக வகைப்படுத்துகிறார். காதல் பாடல்களையே ஒன்பதாக வகைப்படுத்துகிறார். கதைப் பாடல்களை மூன்றாக வகைப்படுத்தியுள்ளார். கதைப்பாடல் நாட்டுப்புற இலக்கியத்தின் மற்றொரு தனிக் கூறாகும். இந்த பன்னிரண்டு வகைப்பாட்டை நீக்கி, மீதியுள்ள எட்டுவகைப்பாட்டைக் காண்போம்.

1. குழந்தைப் பாடல்கள் (children)
2. நகை (comic ditties)
3. மீன் பிடித்தல் (Fishing)
4. ஒப்பாரி (Laments)
5. கடற்கொள்ளையர் பாடல் (private songs)
6. கடற்பயணிகள் பாடல் (Sailors song)
7. போர்ப்பாடல்கள் (war songs)
8. பல்பொருள் பற்றிய பாடல்கள் (miscellaneous songs)

தமிழக நாட்டுப்புறப்பாடல்களை கடந்த ஐம்பது ஆண்டு காலமாகப் பலர் வகைப்படுத்த முயன்றனர். ஆனால், முழுமையாக வகைப்படுத்தவில்லை. இதுவரை வகைப்படுத்திய முறையை மூன்றாகப் பகுக்கலாம்.

- i) பாடல்களைத் தனித்தனியாகப் பெயர் சுட்டிய நிலை
- ii) பல்வேறு அளவுகோல்களைக் கொண்டு வகைப்படுத்திய நிலை
- iii) ஒரே அளவுகோலைக் கொண்டு வகைப்படுத்திய நிலை

மு. அருணாசலம், கி.வா. ஜெகந்நாதன், அன்னகாமு போன்றோர் ஒரு வகையாகவும் ஆறு. அழகப்பன், நா. வானமாமலை, கிருட்டிணசாமி, வரதராசன், வளவன் போன்றோர் ஒரு வகையாகவும் சு. சண்முகசுந்தரம், ஆறு. இராமநாதன் சு. சக்திவேல் போன்றோர் வேறொரு வகையாகவும் வகைப்படுத்தியுள்ளனர்.

4. மு. அருணாசலம் அவர்கள் நாட்டுப்புறப்பாடல்களைப் பன்னிரண்டாக வகைப்படுத்துகிறார்.

1. தாலாட்டுப்பாட்டு
2. விடுகதைப்பாட்டு
3. ஏற்றப்பாட்டு

4. வள்ளைப்பாட்டு
  5. கண்ணன்பாட்டு
  6. நடவுப்பாட்டு
  7. ஒப்பாரிப்பாட்டு
  8. பரிகாசப்பாட்டு
  9. சும்மிப்பாட்டு
  10. ஏசல்பாட்டு
  11. வேல்பாட்டு
  12. இசைப்பாட்டு
5. கி.வா. ஜெகந்நாதன் அவர்கள் 'நாடோடி இலக்கியம்' என்ற நூலில், நாட்டுப்புறப்பாடல்களை இருபத்தியொன்பது வகைப்படுத்தியுள்ளார். இவரே 'மலையருவி' என்ற நூலில் நாட்டுப்புறப் பாடல்களைப் பதின்மூன்றாக வகைப்படுத்தியுள்ளார்.
1. தெம்மாங்கு
  2. தங்கரத்தினமே
  3. ராசாத்தி
  4. ஆண், பெண் தர்க்கம்
  5. கள்ளன் பாட்டு
  6. தொழிலாளர் பாட்டு
  7. குடும்பம்
  8. தாலாட்டு
  9. சிறுவர் உலகம்
  10. புலம்பல்
  11. சும்மி
  12. தெய்வம்
  13. பல கதம்பம்.
6. அன்னகாமு அவர்கள் 'ஏட்டில் எழுதாக் கவிதைகள்' என்ற நூலில், நாட்டுப்புறப் பாடல்களைப் பதினான்காக வகைப்படுத்தியுள்ளார்.
1. கடவுள் துதி
  2. மழை
  3. நாட்டுச் சிறப்பு

*Shamam
Rajapudukudi*

4. பிறப்பு, வளர்ப்பு
5. குழந்தைகளின் விளையாட்டு
6. திருமணம்
7. தொழில்
8. நவீனம்
9. களியாட்டங்கள்
10. கதைப்பாடல்
11. வாழ்க்கையில் சோதனைகள்
12. வேதாந்தப் பாடல்கள்
13. ஆதிவாசி பாடல்கள்
14. மங்களம்

7. டாக்டர் ஆறு. அழகப்பன் அவர்கள் 'நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் ஒரு திறனாய்வு' என்ற நூலில் ஏழாக வகைப்படுத்துகிறார்.

1. குழந்தைப் பாடல்கள்
2. பக்திப் பாடல்கள்
3. தொழில் பாடல்கள்
4. கொண்டாட்டப் பாடல்கள்
5. உணர்ச்சிப் பாடல்கள்
6. ஒப்பாரிப் பாடல்கள்
7. பன்மலர்ப் பாடல்கள்

8. மா. வரதராசன் அவர்கள் பத்தாக வகைப்படுத்துகிறார்.

1. தாலாட்டுப் பாடல்கள்
2. குழந்தைப் பாடல்கள்
3. வேடிக்கைப் பாடல்கள்
4. கும்மி, ஒப்பாரிப் பாடல்கள்
5. காதல் பாடல்கள்
6. விவசாயப் பாடல்கள்
7. தொழில் பாடல்கள்
8. ஒப்பாரிப் பாடல்கள்
9. வேதாந்தப் பாடல்கள்
10. பல்சுவைப் பாடல்கள்

Shamam

9. பெ. தூரன் அவர்கள் பத்தாக வகைப்படுத்துகிறார்.

1. மாட்டுக்காரன் பாட்டு
2. ஆக்காட்டி
3. ஏலேலோ ஜலசா
4. மழைப்பாட்டு
5. மழைக் கஞ்சி
6. கொடும்பாவி
7. உழவுப்பாட்டு
8. குலவைப்பாட்டு
9. கேலிப்பாட்டு
10. சும்மிப்பாட்டு

10. ச. வளவன் அவர்கள் பருவ அளவு கோலாகக் கொள் முன்றாகப் பகுக்கின்றார்.

1. மழலை
2. இளமை
3. முதுமை

11. க. கிருட்டிணசாமி அவர்கள் ஏழாக வகைப்படுத்துகிறார்.

1. பக்தி
2. காதல்
3. மங்கலவாழ்த்து
4. தாலாட்டு
5. தொழில்
6. சமுதாயம்
7. ஒப்பாரி.

12. டாக்டர் நா. வானமாமலை அவர்கள் பொருள் அடிப்படையில் பத்தாக வகைப்படுத்துகிறார்.

1. தெய்வங்கள்
2. மழையும் பஞ்சமும்
3. தாலாட்டு
4. விளையாட்டு
5. காதல்
6. திருமணம்

7. குடும்பம்
8. சமூகம்
9. உறவும் தொழிலும்
10. ஒப்பாரி.

13. டாக்டர் ச. சண்முகசுந்தரம் அவர்கள் 'தமிழில் நாட்டுப் புறப்பாடல்கள்' என்ற நூலில் பாடல்களை ஒன்பதாக வகைப்படுத்துகிறார்.

1. தாலாட்டுப் பாடல்கள்
2. குழந்தைப் பாடல்கள்
3. தொழில் பாடல்கள்
4. காதல் பாடல்கள்
5. மண வாழ்த்து
6. பக்திப் பாடல்கள்
7. ஒப்பாரிப் பாடல்கள்
8. ஆட்டப் பாடல்கள்
9. கதைப் பாடல்கள்

கிராமநாதன்
முறை
கலை
ரஹி

14. டாக்டர் ஆறு. இராமநாதன் அவர்கள் எட்டாகப் பகுக்கின்றார்.

1. தாலாட்டுப் பாடல்கள்
2. குழந்தைப் பாடல்கள்
3. காதல் பாடல்கள்
4. தொழில் பாடல்கள்
5. கொண்டாட்டப் பாடல்கள்
6. பக்திப் பாடல்கள்
7. ஒப்பாரிப் பாடல்கள்
8. பல்பொருள் பற்றிய பாடல்கள்

15. டாக்டர் ச. சக்திவேல் அவர்கள் சூழல் (context) அடிப்படையில் எட்டாக வகுத்து, உட்பிரிவுகளையும் வகைப்படுத்தியுள்ளார்.

1. தாலாட்டுப் பாடல்கள்

குழந்தை பற்றியன
குழந்தைக்குரிய கருவி பற்றியன
குழந்தைகளின் உறவினர் பெருமை
பற்றியன

2. குழந்தைப் பாடல்கள்	குழந்தை வளர்ச்சி நிலைப்பாடல்கள் (குழந்தைப் பாடல்கள்) மற்றவர்கள் பாடல்கள் சிறுவர் பாடல்கள்
3. காதல் பாடல்கள்	
4. தொழில் பாடல்கள்	வேளாண்மைத் தொழில் பாடல்கள் வேளாண்மையல்லாத தொழில் பாடல்கள்
5. கொண்டாட்டப் பாடல்கள்	அகப்பாடல்கள் (குடும்பம்) புறப்பாடல்கள் (சமூகம்)
6. பக்திப் பாடல்கள்	இயற்கை வழிபாட்டுப் பாடல்கள் சிறு தெய்வப் பாடல் பெருந்தெய்வப்பாடல்
7. ஒப்பாரி	
8. பன்மலர்ப் பாடல்கள்	

நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்

1. தாலாட்டுப் பாடல்கள்
2. குழந்தைப் பாடல்கள்
3. காதல் பாடல்கள்
4. தொழில் பாடல்கள்
5. கொண்டாட்டப் பாடல்கள்
6. பக்திப் பாடல்கள்
7. ஒப்பாரிப் பாடல்கள்
8. பன்மலர்ப் பாடல்கள்

1. தாலாட்டுப் பாடல் :-

தாயின் முதல் நாளைக்கொண்ட
பாடப்பட்ட பாடல் தாலாட்டுப் பாடல்

ஆகும்.

1. தாலாட்டுப் பாடல்கள்

1. குழந்தையைப் பற்றியன

குழந்தை இல்லாக்காலத்து
தாய் பட்ட வேதனைகள்
குழந்தைப் பேற்றை விரும்பிச்
செய்த அறங்கள்
குழந்தைப் பேற்றை விரும்பிச் செய்த
நோன்புகளும் தவங்களும்
குழந்தை அழுவதற்குரிய காரணங்கள்
குழந்தை பிறந்ததின் காரணங்கள்
குழந்தையை வர்ணித்தல்
குழந்தையின் வருங்காலம்
குழந்தைக்காகச் செய்யப்படும் சடங்குகள்
குழந்தையை அடித்தவர்க்குரிய
தண்டனைகள்
குழந்தையின் மணவீழா பற்றி
நினைத்தல்
குழந்தைக்குரிய அறிவுரை

2. குழந்தைக்குரிய கருவிகளைப் பற்றியன

சங்குப் பாலாடை
வெள்ளிப் பாலாடை
பொற் பாலாடை
புதுத் தொட்டில்
கிண்ணி
அரைஞாண் கயிறு (வெள்ளி)
குப்பி

3. குழந்தைகளின் உறவினர் பெருமை, சிறுமை பற்றியன

(சிறப்பாகத் தாய்மாமன்)
உறவினர்களுடைய செல்வம்
உறவினர்களுடைய அறச்செயல்கள்
உறவினர்களுடைய பக்தி
உறவினர்களுடைய வீரமும் தீரமும்
உறவினர்களுடைய சிறுமை

செங்குண்டி
கபந்தி
Rajasekhar
K. K. K.

2. குழந்தைப் பாடல்கள்

குழந்தைப் பாடல்கள்
(குழந்தைக்காக மற்றவர்கள் பாடுதல்)

தவழல்
உண்ணல்
சாய்ந்தாடல்
கைவீசல்
கைதட்டல்
அம்புலி

குழந்தைகள் சிறுவர்களாக வளர்ச்சி பெற்றுப்
பாடும் பாடல்கள் (சிறுவர் பாடல்கள்)

நாய்பயிற்சிப் பாடல்கள் (Tongue Twister Songs)
எண்ணுப்பயிற்சிப் பாடல்கள்
அறிவு வளர்ச்சிப் பாடல்கள்
நீதிப் பாடல்கள்
பக்திப் பாடல்கள்
பறவை, மிருகங்களைப் பற்றிய பாடல்கள்
விழாக்களில் பாடப்படும் பாடல்கள்
வேடிக்கைப் பாடல்கள்
வினாவிடைப் பாடல்கள்
விளையாட்டுப் பாடல்கள்

சிறுவர்
விளையாட்டுப்
பாடல்

சிறுமியர்
விளையாட்டுப்
பாடல்

சிறுவர் சிறுமியர்
விளையாட்டுப்
பாடல்

3. காதல் பாடல்கள்

3. காதல் பாடல்கள்

ஏற்றப் பாடல்
ஏர்ப் பாடல்
நடவுப் பாடல்
களை எடுப்புப் பாடல்
அறுவடைப் பாடல்
போரடிப் பாடல்
நெல் குத்துவோர் பாடல்
கண்ணாம்பு இடிப்போர் பாடல்
சாலை அமைப்போர் பாடல்
கிணறு வெட்டுவோர் பாடல்
உப்பளத் தொழிலாளர் பாடல்
துறைமுகத் தொழிலாளர் பாடல்
படசூக்காரன் பாடல்
மீனவர் பாடல்
வண்டிக்காரன் பாடல்

வேளாண்மைத் தொழில் பாடல்கள்

4. தொழில் பாடல்கள்

வேளாண்மையல்லாத தொழில் பாடல்கள்

5. கொண்டாட்டப் பாடல்கள்

குடும்பம் பற்றியது (அகம்)
திருமணப் பாடல்கள்
பரிகாசப் பாடல்கள்
நலுங்குப் பாடல்கள்
வளைகாப்புப் பாடல்கள்

சமூகம் பற்றியது (புறம்)
கும்மிப் பாடல்கள்
கோலாட்டப் பாடல்கள்

6. பக்திப் பாடல்கள்

இயற்கை வழிபாட்டுப் பாடல்கள்	சிறு தெய்வ வழிபாட்டுப் பாடல்கள்	பெருந் தெய்வ வழிபாட்டுப் பாடல்கள்
-----------------------------	---------------------------------	-----------------------------------

7. ஒப்பாரிப் பாடல்கள்	
கணவனுக்காக	
தாய்க்காக	
தந்தைக்காக	
குழந்தைக்காக	
மகளுக்காக	
சகோதரர்க்காக	
மாமனாருக்காக	
மாமியாருக்காக	
அண்ணிச்சகாக	
அத்தைக்காக	

1. தாலாட்டுப் பாடல்கள்

தாய்மை உணர்வின் வெளிப்பாடாகவே தாலாட்டு மலர்கின்றது. தாயின் நாவசைவில் தாலாட்டு என்னும் நல்முத்துப் பிறக்கின்றது. எனவேதான் 'தாய்மை உலகிற்கு வழங்கிய முதல் இலக்கியப் பரிசுதான் தாலாட்டு' என்பார் தமிழண்ணல்.¹ தாலாட்டு என்ற சொல்லைத் தால் + ஆட்டு எனப் பிரிக்கலாம். தால் என்றால் நாக்கு என்றும், நாலை ஆட்டிப் பாடுவதால் தாலாட்டு எனும் பெயர் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்றும் கூறுவர். தாலாட்டு என்ற சொல் சில இடங்களில் 'ராராட்டு' என வழங்கி வருகிறது. மேலும் தாலாட்டைத் தாராட்டு, தாலேலோ, ஓராட்டு, ரோராட்டு, ராராட்டு, தொட்டில் பாட்டு, ஓலாட்டு, திருத்தாலாட்டு எனப் பல்வேறு பெயர்கள் இன்றைய உலக வழக்கிலும் இலக்கிய வழக்கிலும் வழங்கி வருகின்றன. தமிழில் தாலாட்டு என்று கூறுவது போன்று மலையாளத்தில் 'தாராட்டு' என்றும், தெலுங்கில் 'ஊஞ்சோதி' என்றும், கன்னடத்தில் 'ஜோகுல' என்றும் கூறுவர். 'இருவர் கொள்ளும் காதலைவிட, உடன் பிறந்தார் கொள்ளும் வாஞ்சையைவிட, ஏன் உலகளுக்கும் அருளிணையும்விட, பிள்ளைப் பாசமே ஆழமானது, வலிமை மிக்கது, உணர்ச்சிமயமானது. இத்தகைய தாயும் சேயும் என்ற உறவுப் பிணைப்பிலே பிறந்த இயற்கைக் கலைதான் தாலாட்டு'² என்று தமிழண்ணலும், 'தாய் ஆழங்காண முடியாத அன்புக் கடல். அக்கடலில் விளைந்த வலம்புரி முத்தே தாலாட்டு'³ என்று டாக்டர் ஆறு. அழகப்பனும் கூறுகின்றனர். இத்தகைய தாலாட்டு மனிதகுலத் தொடக்க முதல் தொடர்ந்து வருகின்றது. உலகில் தாய்மையும் சேய்மையும் இருக்கும் வரை, பாசமும் பற்றும் உள்ள வரை, பாடலும் இசையும் நிலவும் வரை மனித சமுதாயத்தில் தாலாட்டுகள் இருக்கும். 'நடையழகில் ஜெயங்கொண்டானையும், இனிமையில் இளங்கோவையும், கற்பனையில் கம்பனையும், சொல்லாட்சியில் மணிவாசகரையும், நாகரிகவிளக்கத்தில் சங்கப் புலவர்களையும் ஒப்புவமையாகப் பெற்றுப் பெருமையாக விளங்குகிறது தாலாட்டு' என்பார் தமிழண்ணல். தாலாட்டில் தாய்மையின் தவிப்பும் பூரிப்பும் எதிர்பார்ப்புகளும் வைகறையின் வசந்தங்களும் இறைவனின் இனிய நாமங்களும் வரலாற்றுப் பெட்டகங்களும் நிறைந்திருப்பதைக் காணலாம்.

1. தமிழண்ணல், காதல் வாழ்வு, ப. 10.

2. தமிழண்ணல், தாலாட்டு, ப. 11

3. ஆறு. அழகப்பன், நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் - திறனாய்வு ப. 17

4. தமிழண்ணல், தாலாட்டு, ப. 21.

தாலாட்டுப் பாடல்களைக் கருவாகக் கொண்டு எழுந்த இடைக்கால இலக்கியங்கள் 'தாராட்டு' என்றும், பிள்ளை தமிழ்ப் பிரபந்தங்கள் 'தாலேலோ' என்றும் குறிப்பிடுகின்றன. தமிழ் மொழியில் முதன் முதலாகத் தாலாட்டுப் பாடியவர் பெரியாழ்வார் ஆவார். தொல்காப்பியத்திலும் தாலாட்டின் கூறுபற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது:

'குழவி மருங்கினும் கிழவதாகும்' (புறத்திணை-82) என்றும் 'கண்படை கண்ணிய கண்படை நிலையும்' என்றும் தொல்காப்பியர் கூறுகின்றார். சங்க இலக்கியமான பரிபாடலில் தாலாட்டு என்ற சொல்லாட்சி காணப்படுகின்றது.

வரையழி வாலருவி வாதாலாட்ட (6-52)

பெரியாழ்வார் கண்ணைத் தொட்டிலி விட்டு,

மாணிக்கங் கட்டி

வயிரம் இடைகட்டி

....

தாலேலோ

(1-3-1)

எனத் தாலாட்டுகிறார். பெரியாழ்வாரைத் தொடர்ந்து குலசேகர ஆழ்வாரும் இராமனைக் குழந்தையாகப் பாவித்துத் தாலாட்டுகிறார். களவியலுரை, தேவாரம், முத்தொள்ளாயிரம், கம்ப இராமாயணம், விறலிவிடு தூது போன்ற தமிழ் இலக்கியங்களிலும் தாலாட்டுப் பற்றிய குறிப்புகள் காணக்கிடக்கின்றன. தாலாட்டிற்கு 'ஒலுறுத்தல்' எனும் சொல்லாட்சி பெருங்கதையிலும் சூளாமணியிலும் காணப்படுகின்றது. சீராட்டுதல் என்ற சொல்லாட்சி தாலாட்டுதல் என்ற பொருளையும் தருவதைப் பிரபுலிங்கலீலை மூலம் அறிகிறோம். பதினைந்தாம் நூற்றாண்டு முதல் தாலாட்டு பிரபந்த நிலையை அடைந்தது. புதிய பிரபந்த வகைகளுள் ஒன்றான பிள்ளைத் தமிழ் என்ற பிரபந்தத்தில் தாலாட்டுவதையே அப்பருவத்திற்குரிய பொருளாகக் குழந்தை தாலாட்டுவதையே அப்பருவத்திற்குரிய பொருளாகக் கொண்டனர். தாலாட்டு சிற்றிலக்கியமாக இருந்த நிலைமாறி, தனிப்பாடல் நிலையைப் பாரதிக்குப் பின் பெற்றது.

தாலாட்டுப் பாடல்கள் குறுகிய அளவு உடையன. ஆனால், பெரும்பாலான தாலாட்டுப் பாடல்களுக்கு அடிவரையறை இல்லையென்றே கூறலாம். தாயின் மனநிலைக்கேற்பவும் குழந்தையின் உறக்கநிலைக்கேற்பவும் தாலாட்டுப் பாடல்கள் பெரிதாகவோ அல்லது சிறிதாகவோ இருக்கும். தாலாட்டின் பண் நீலாம்பரி ஆகும். தாய்மார்கள் நினைத்தபோது நினைத்த படி பாடுவதால் தாலாட்டுப் பாடல்களில் பாட வேறுபாடு

இருப்பதை காணலாம். தாலாட்டுப் பாடல்களில் தொடக்கம் வெறும் நாவசைகளின் ஒலிகளேயாகும்.

தாலாட்டின் பாடற்பொருளை மூன்று பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்:

1. குழந்தையைப் பற்றியன.
2. குழந்தைக்குரிய கருவிகளைப் பற்றியன.
3. குழந்தைகளின் உறவினரைப் பற்றியன.

ஆணும் பெண்ணும் இணைந்து வாழ்கின்ற வாழ்விலே பிள்ளைக்கனியமுது ஒன்று பெற்றிடவேண்டும் என்று அனை வரும் விரும்புவது இயற்கையே. அப்பிள்ளைக்கனியமுது இல்லாவிட்டால் அவர்களது வாழ்க்கை பற்றுக்கோடு இல்லாமல் போவதாலும் அவர்களது குலக்கொம்பு வளர வாய்ப்பில்லாமல் தூற்றுவதாலும் பிள்ளைப்பேற்றை அனைவரும் விரும்புகின்றனர். பிள்ளைக்கனியமுதுக்காக ஏங்கும் பாடலை இங்குக் காண்போம்.

'கிண்ணியிலே போட்ட சோற்றைக்
கீறித் தின்னப் பிள்ளை இல்லை
ஊருக்குப் போகையிலே
உடன்வரப் பிள்ளை இல்லை'

என்று வருந்துவதோடு,

'பூக்கிற காலத்திலே
பூமாறிப் போனேனே!
காய்க்கிற காலத்திலே
காய்மாறிப் போனேனே'

என்று வெந்து சாகின்றாள்.

ஒரு தாய் மகப்பேற்றை விரும்பித் தான்செய்த தான் தருமங்களை ஒரு தாலாட்டில் அடுக்கிக் கூறுகிறாள்:

'எட்டாத கோவிலுக்கு
எட்டி விளக்கேற்றி
தூரத்துக் கோவிலுக்குத்
தூண்டா விளக்கேற்றி
சோதி பரதேசிகளுக்குத்
தூமடமும் கட்டிவைத்து
நல்ல தண்ணீர்க் கிணறுகளும்
.....கட்டிவைத்து'

என்று பாடுகிறாள்.

வரம் பெற்றுப் பிறந்த குழந்தையைத் தாய் வருணிக்கிறாள்

'மாசிப் பிறையோ நீ வைகாசி மாங்களியோ
தேசப் பிறையோ நீ தெவிட்டாத மாங்களியோ
எங்கள் குலம் மங்காமல் எதிர்குலத்தார் ஏசாமல்
தங்கமலி பொக்கிஷத்தைத் தானாள் வந்தகண்ணோ'

என்று வருணிக்கிறாள்.

தாய் தான் பெற்ற பிள்ளையமுதைத் தொட்டிலிலிட்டு
ஆட்டுகின்றாள். தாலாட்டும்பொழுது அவள் உள்ளத்திலே
ஆயிரம் கற்பனைகள். அக் கற்பனைகளெல்லாம் தாலாட்டுப்
பாடல்களில் வெளி வருகின்றன. தாய்மாமன் வாங்கி வந்த
பாலூட்டும் சங்கின் அழகை ஒரு தாய் தனது தாலாட்டுப்
பாடலில் கூறுகின்றாள்:

'கடைக்குக் கடை பார்த்துக்
கல்லிழைத்த சங்கெடுத்துச்
சுத்திச் சிகப்பிழைத்துத்
தூருக்கே பச்சைவைத்து
வாய்க்கு வயிரம் வைத்து
வாங்கி வந்தார் தாய்மாமன்'.

தாலாட்டு தாய்க்குரிய இலக்கியமாகையால் அதில் தாய்
மாமனின் பெருமையும் அவர்கள் தரும் சீர்வரிசைகளின் சிறப்பும்
சிறப்பாகச் சொல்லப்படுகின்றன. பொதுவாகப் பெண்களனை
வரும் தாய்வீட்டுப் பெருமையைப் பேசிக் கொள்வதிலேயே
பெருமை அடைவார்கள். குழந்தையின் தாய்மாமனுடைய
செல்வச் செழிப்பையும் மகனின் கல்வியறிவையும் ஒருசேர
இணைத்துப் பார்க்கும் தாயுள்ளம் அதனைப் பாட்டாக
வடிக்கின்றது:

வெள்ளியால் செய்த ஏட்டில்
வைர எழுத்தாணி கொண்டெழுத
பள்ளியில் சேர்க்க மாமன்
பரிவுடன் வந்திடுவார்

'தாலாட்டு' என்ற சொல்லாட்சி பற்றியும், தாலாட்டின்
அமைப்பு, தோற்றம் வளர்ச்சி பற்றியும், தாலாட்டின் பாடற்
பொருளான குழந்தையைப் பற்றியும், குழந்தைகளின் கருவியைப்
பற்றியும், குழந்தையின் உறவினரைப்பற்றியும் மிகச் சுருக்கமாகக்
கண்டோம்.

2. குழந்தைப் பாடல்கள்

உலகில் ஈடு இணையற்ற செல்வம் குழந்தைச் செல்வம்.
குழந்தைச் செல்வம் 'குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி இட்டும்

தொட்டும் கௌவியும் துழந்தும் நெய்யுடை ஆடிசில் மெய்ப்பட விதிர்த்தும் குறும்பு செய்து மழலை பேசி' நம்மை மகிழ்விக்கிறது. மான்போலத் துள்ளி, மலர் போல் சிரித்து, தேன் போலப் பேசித் திரியும் பருவம் குழந்தைப்பருவம். அப்பருவத்தில் எழும் பாடல்கள் பல. குழந்தைகளுக்காகக் குழந்தையைப் பெற்ற தாயும், தந்தையும், தமக்கையும், குழந்தையின் பாட்டியும் பாடும் பாடல்களும் உள. அவையும் குழந்தைகளுக்காகப் பாடும் பாடல்களே.

குழந்தை உலகப் பாட்டுகள் குழந்தை உள்ளத்தைப் புலப்படுத்துவனவாக அமைந்திருக்கும். டாக்டர் ஆறு. அழகப்பன் கூறுவதுபோல குழந்தைப் பாடல்களுக்குப் பதவுரை, நயவுரை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்க முடியாது. பெரும்பாலான குழந்தைப் பாடல்களில் பொருளுள்ள பாடல்களைக் காணமுடியாது. ஓசை நிறைவுள்ள பாடல்களே அதிகம் காணப்படும். இப்பாடல்களை எளிதாகப் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய வகையில் எளிமையும் இனிமையும் இருக்கும். வட்டார வழக்குச் சொற்களையும் ஆங்கிலச் சொற்களையும் நிறையக் காணலாம்.

குழந்தைப் பாடல்களை இருவகையாகப் பிரிப்பர். ஒன்று குழந்தைகள் பாடுவது. மற்றொன்று குழந்தைகளுக்காக மற்றவர்கள் பாடுவது. பெற்று வளர்த்த தாய், தந்தை, உடன் பிறந்த தமக்கை, பாட்டி முதலியோர் பாடுவர். 'குழந்தைகளே பாடும் பாடல்களை ஆண் குழந்தைகள் பாடும் பாடல்கள் என்றும், பெண் குழந்தைகள் பாடும் பாடல்கள் என்றும், இருவரும் இணைந்து பாடும் பாடல்கள் என்றும் இருவரில் யார் வேண்டுமானாலும் பாடும் பாடல்கள் என்றும் நான்குவகையாக டாக்டர் சு. சண்முகசுந்தரம் பகுக்கின்றார்.¹ டாக்டர் தி. நடராசன் அவர்கள் சிறுவர்கள் பாடும் நாட்டுப்புறப் பாடல்களை முதற்கண் இருவகையாகப் பாகுபடுத்தலாம் என்கிறார்.²

1. விளையாட்டின் பொழுது பாடுவது (Play songs).

2. ஓய்வானபொழுது பாடுவது (Pastime or recreations songs).

குழந்தைப் பாடல்களுக்கென்று சில அமைப்புகள் உள. அவை அமைப்பில் தாலாட்டையும், ஒப்பாரியையும், தெம்மாங்கையும் விட வேறுபட்டுத் தோன்றுகின்றன. குழந்தைப் பாடல்களின் எளிய அமைப்பைக் கொண்டு அதனைப் புரிந்து கொள்ளலாம். ஈரடிப் பாடல்களும் நீண்ட பாடல்களும் உண்டு. சில பாடல்கள் வினா விடை முறையில் அமைந்திருப்பதையும்

1. சு. சண்முகசுந்தரம், தமிழில் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், பக். 86, 87.

2. தி. நடராசன், நாட்டுப்புறச் சிறுவர் பாடல்கள், பக். iii-iv, மதுரை, 1979.

காணலாம். குழந்தைப்பாடல்கள் இப்பொருளைப் பற்றித் தான் இருக்கும் என்று கூற முடியாது. இயற்கைப் பொருட்களை செயற்கைப் பொருட்களும், விளையாட்டும் வேடிக்கை குழந்தைப் பாடல்களின் பாடற் பொருளாகின்றன.

குழந்தை வளர்ச்சிநிலையின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் பாடல்கள் மாறுபடுகின்றன. குழந்தை தவழும்போதும் உண்ணும் போதும் சாய்ந்தாடும்போதும் கை வீசும்போதும் உற்றாடும் பெற்றோரும் பாட்டுப்பாடுவர். குழந்தைகள் ஓடி ஆட விளையாடும் சிறுவர்களாக மாறி வளர்கின்ற நிலையில் அவர்களிடம் பாடல்கள் முன்னைய நிலையினின்றும் மாறுபடுகின்றன. இப்பாடல்கள் குழந்தைகளால் பாடப்படுவனவாகும். சிறுவர் உலகம் விந்தையான உலகம். காக்கை கதை சொல்லும்; குயிலுப் பாடும்; மலர் சிரிக்கும்; நிலவு பேசும்; விண் மீன் விளையாடும் வாழ்க்கைக்குப் பயிற்சியளிக்கும் விளையாட்டுகளும் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றன. அவ்விளையாட்டுப் பாடல்களை உட்பயிற்சி விளையாட்டுப் பாடல்கள் (Physical playsongs) வாய்மொழி விளையாட்டுப் பாடல்கள் (Verbal play songs) என இரண்டாகப் பகுக்கலாமென டாக்டர் ஆறு. இரமநாதன் கூறுகிறார். பொதுவாகச் சிறுவர் பாடும் பாடல்களை நாப்பயிற்சிப் பாடல்கள், எண்ணுப் பயிற்சிப் பாடல்கள், அறிவு வளர்ச்சிப் பாடல்கள், நீதிப் பாடல்கள், பக்திப்பாடல்கள், பறவை மிருகங்களைப் பற்றிய பாடல்கள், விழாக் காலப் பாடல்கள், வேடிக்கைப் பாடல்கள், வினாவிடைப் பாடல்கள், விளையாட்டுப் பாடல்கள் எனப் பத்து வகையாகப் பகுக்கலாம். விளையாட்டுப் பாடல்களையும் சிறுவர் விளையாட்டுப் பாடல்கள், சிறுமியர் விளையாட்டுப் பாடல்கள், சிறுவர் சிறுமியர் விளையாட்டுப் பாடல்கள் என மேலும் பகுக்கலாம். சில குழந்தைப் பாடல்களை இங்குக் காண்போம்.

சடுகுடு விளையாட்டுப் பாடல்

'சடுகுடு மயிலைலே ரெண்டானே
தவறி விழுந்தது கிழட்டானே
தூக்கி விட்டது இளவட்டம்
இளவட்டம் இளவட்டம்'.

எண்ணுப் பயிற்சிப் பாடல்

ஒரு குடம் தண்ணிமொண்டு
ஒரே பூ பூத்ததாம்
இரண்டு குடம் தண்ணிமொண்டு

இரண்டே யூ யூத்ததாம்
 மூன்று குடம் தண்ணிமொண்டு
 மூன்றே யூ யூத்ததாம்
 நான்கு குடம் தண்ணிமொண்டு
 நான்கே யூ யூத்ததாம்
 ஐந்து குடம் தண்ணிமொண்டு
 ஐந்தே யூ யூத்ததாம்

.....
 .....

சிறு குழந்தைகளுக்கு ஒன்று முதல் பத்து வரை உள்ள எண்களைக் கற்றுக் கொள்ளும் பொருட்டு மேலே கண்ட பாடல்களைப்பாடுவர்.

வினா விடைப் பாடல்

தேன் தேன்
 என்னாத் தேன்
 கொம்புத் தேன்
 என்னாக் கொம்பு
 மான் கொம்பு
 என்னா மான்
 காட்டு மான்
 என்னா காடு
 ஆற்காடு
 என்னா ஆறு
 பாலாறு
 என்னாப் பால்
 கள்ளிப் பால்
 என்னாக் கள்ளி
 எலை கள்ளி
 என்னா எலை
 வாழ எலை
 என்னா வாழை
 கல் வாழை
 என்னாக் கல்
 திண்டுக்கல்.

3. காதல் பாடல்கள்

அகத்தின்கண் மறைந்தும் புறத்தின்கண் புலப்படும் மெய்ப்பாடுகளால் தாக்கப்பெறும் வலிய சக்தியே காதல். ஆண் பெண் என்ற தத்துவத்தின் வித்தாகவும் அவற்றின் வாழ்வுக்கும்
 ௩௩. 4.

வளமைக்கும் அடிப்படையாகவும் காதல் விளங்குவதைக் காணலாம். மனித இனம் தோன்றிய அன்றே காதல் உணர்வுகளும் தோன்றியிருக்க வேண்டும். தமிழர்கள் காதலையும் வீரத்தையும் இரு கண்களாகப் போற்றினர். மனித வாழ்வில் இன்பமும் துன்பமும் கலந்திருப்பதைப் போன்று இன்பம் என்ற உணர்ச்சிக்குக் காதல் பாட்டுகளையும், அன்பு என்ற உணர்ச்சிக்குத் தாலாட்டுகளையும், துன்பம் என்ற உணர்ச்சிக்கு ஒப்பாரிப் பாடல்களையும் எடுத்துக்காட்டாகக் கூறுவர். பருவமடைந்த இரு உள்ளங்கள் ஒன்றாகச் சேர வேண்டும் என்ற வேட்கையால் எழும் உணர்ச்சி எல்லா மனங்களுக்கும் பொதுவானதாகும். உளவியலார் கூறுவது போன்று மனிதன் பிறக்கும் போதே அவ்வுணர்வு தன்னோடு இருப்பினும், பருவம் அடையும் போது அவ்வுணர்வு மலர்ந்து மணம் வீசுகிறது. அவ்வுணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் வடிகாலாக இக் காதல் பாட்டுகள் உள்ளன.

இலக்கியக் காதலும் நாட்டுப்புறக் காதலும் சில வகையில் ஒன்றுபட்டும் சில வகையில் வேறுபட்டும் நிற்கின்றன. தலைவன் தலைவி வனப்பு நோக்கிக் காதல் உண்டாவது இலக்கியக் காதல். உறவின் அடிப்படையில் எழுதுவது நாட்டுப்புறக் காதல். நாட்டுப்புறக் காதலில் காதலன் பெயரைக் கூறுவது சர்வ சாதாரணமாகக் காணப்படுகின்றது. இலக்கியத் தோழியை இங்குக் காண முடியாது. காதலனும் காதலியும் நேருக்கு நேர் சந்தித்துத் தமது இன்ப, துன்பங்களையும் விருப்பு, வெறுப்புகளையும் பகிர்ந்து கொள்கின்றனர். இலக்கியக் காதலைப் போன்றே நாட்டுப்புறக் காதலிலும் கைக்கிளையும் பெருந்திணையும் உண்டு.

காதல் பாடல்களை இருவகையாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று காதலர்களே பாடுவது. மற்றொன்று காதலர்கள் அல்லாதவர்கள் தொழில் செய்யும்போது காதல் பாட்டுகள் பாடுவது. ஆனால், பெரும்பாலும் நாட்டுப்புறக் காதல் தொழில் செய்யுமிடங்களில் தான் பிறக்கிறது. வண்டிக்காரன் பாடும் தெம்மாங்குப் பாடல்களில் காதல் சுவையைக் காணலாம், உறவில் இன்பம் காண்பதும் பிரிவில் வேதனையைடைவதும் இவர்களது பாடற் பொருளாகும்.

காதலர்கள் சந்திக்கும் பொழுது பகற்குறி, இரவுக்குறி முதலியவற்றைக் குறித்தலும், பகற்குறி யிடையீடு, இரவுக்குறி யிடையீடு ஏற்படுத்தலும், அதனை நினைந்து வேதனைப்படுவதும் நாட்டுப்புறக் காதலில் காண்கிறோம், சந்திப்பு வளர் வளரத் திருமணம் செய்து கொள்ளும் உறுதிமொழியும் பிறக்கிறது. இதற்கிடையே ஊடலும் ஊடல்தணிதலும், பிரிவும் பிரிவகற்றலும், இற்செறித்தலும் உடன்போக்கும் நடைபெறுகின்றன. பரத்தையை நாடிச் செல்வதையும் கள்ளக்காதலையும்

அதன் விளைவான விவகாரத்தையும் காண்கிறோம். இலக்கியத்தில் காணப்படும் களவு, கற்பு போன்றவற்றை ஓரளவு நாட்டுப்புறப் பாடல்களிலும் காணலாம்.

தனது அன்புக் காதலியை வருணித்துத் தேர் பார்க்க வரும்படி ஆசையுடன் காதலன் அழைக்கிறான்.

'அன்ன நடையழகி
அலங்கார உடையழகி
பின்னல் நடையழகி - செல்லம்மா
புறப்படம்மா தேருபார்க்க'

என்று பாடுகிறான். அதற்கு அவள்,

'மதன வடிவழகா
மாமோகச் சொல்லழகா
வண்ண உருவழகா - என் ஆசை மச்சானே
வரமாட்டேன் தேரு பார்க்க'

என்கிறாள்.

நாட்டுப் புறக்காதலில் காதலனும் காதலியும் சந்தித்து நெருங்கி உறவாடினாலும் காதலியானவள் தனது கற்புக்குப் பங்கம் ஏற்படாது காப்பதில் கண்ணும் கருத்துமாய் இருக்கின்றாள். காதலன் எப்போதும் துடிப்பு மிக்கவனாகவே உள்ளான். அத்துடிப்பை ஒருவாறு ஆற்றுப்படுத்துகின்றாள். அந்நிகழ்ச்சியைக் கீழ்க்கண்ட பாடல்கள் மூலம் அறியலாம்:

'மண்குடம் கொண்டு
மலையோரம் தண்ணிக்குப்போகும்—மாமன் மகளே
உன் இரண்டு மண்குடத்தின்
விலை என்ன ?

எனக் கேட்கிறான்.

'மண்குடம் போனால்
மறுகுடம் வாங்கலாம்
மானம் போனால்—மாமன் மகளே
உலகம் என்ன சொல்லும் ?'

எனப் பதிலளிக்கிறாள்.

பரத்தையர் தொடர்பு, கள்ளக்காதல், மனக்கருத்து வேறுபாடு ஆகிய காரணங்களால் கணவன், மனைவியரிடையே உறவு முறிவதுண்டு. அவ்வாறு உறவுமுறிந்த பெண்ணொருத்தி தன் மனக் குமுறலைப் பாட்டாக வடிக்கின்றாள்:

'கூடினமே கூடினமே
கூட்டுவண்டிக் காளைபோல

விட்டுப் பிரிஞ்சமையா
ஒத்தவண்டிக் காளைபோல'.

4. தொழில் பாடல்கள்

இயற்கையைத் தனக்குச் சாதனமாகப் பயன்படுத்துகின்றன. கொள்ளும் செயலே பழங்காலத்தில் தொழில் எனக் கருதப்பட்டது. இன்று தொழிலே உலகத்தை இயங்கும் சக்தியாக வளர்ந்துள்ளது. 'வினையே ஆடவர்க்குயிரே' என்றும், 'செய்யுப தொழிலே தெய்வம்' என்றும் நம்புகின்றனர். பொதுவாகத் தொழில் புரியும்போது பாடும் பாடல்களைத் தொழில் பாடல்கள் என்கிறோம். தொழிலின் சுமையும் உழைப்பின் களைப்பும் தெரியாமல் இருக்கப் பாடுகின்றனர். தொழிலாளர்கள் தங்கள் வேதனைக்கு வடிகாலாகவும் பயன்படுத்துகின்றனர். மனிதர்கள் கூடித் தொழில் செய்யும்போது அக்கூட்டுறவிலே பிறப்பது தொழில் பாடல்கள். தொழில் பாடல்களிலே அன்பு மலர்வதையும், பாசம் பொங்குவதையும், உழைப்பின் ஆர்வத்தையும் நன்மையில் ஈடுபாட்டையும், தீமையில் வெறுப்பையும் காண்கிறோம். தொழில் பாடல்கள் தொழிலாளர்களது இன்ப துன்பங்களையும் நெஞ்சக் குமுறல்களையும் ஆசாபாசங்களையும் விருப்பு வெறுப்புகளையும் வெளியிடுகின்றன. தொழில் பாடல்களை ஏலோலங்கிடி பாட்டு, தில்லாலங்கடி பாட்டு, தெம்மாங்குப் பாட்டு, ஏற்றப் பாட்டு, வண்டிக்காரன் பாட்டு என்றெல்லாம் வழங்குவர்.

தொழிற்பாடல்கள் சில குறியீடுகளுடன் தொடங்குகின்றன. விவசாயப் பாடல்களில் ஏலேலோக் குயிலே ஏலங்குடிவேலே ஏலேலே அன்னக்கிளி, ஏலேலோ குயிலே, பொலி பொலி பொலி என்றும், 'கப்பற் பாட்டுகளில் ஏலேலோ ஐலசா, ஏலை ஏலோ சல சலா என்றும், பாரந்தூக்குவோர்கள் ஐலசா ஐலசா, ஏலம் பிடி ஏலம் என்றும் வண்டியோட்டுவோர் ஏலங்கிடிவேலோ என்றும் பாடுவர்.

தொழிற்பாடல்களில் அத்தொழில்களைப் பற்றிய குறிப்புக்களைத் தவிர வேறுபல பொருட்களைப்பற்றியும் பாடுவர். தொழிற்பாடல்களில் தொழிலுக்கு அடுத்தபடியாகக் காதல் இடம் பெறுவதுண்டு. வழிபாடுகளும் புராணக் கூறுகளும் இடம் பெறுகின்றன. தொழிற்பாடல்கள் மூலம் மக்கள் செய்த தொழில்களைப் பற்றியும், அதனாலேற்பட்ட ஏற்றத்தாழ்வுகளைப்பற்றியும், சமுதாய அடைப்பு பற்றியும் அறிகிறோம். இன்று தொழிற்பாடல்கள் சமுதாயத்தில் எழுச்சியையும் ஏற்படுத்துகின்றன.

ஏற்றப்பாட்டு

ஏற்றம் இறைக்கும்போது பாடும் பாடல்களை ஏற்றப்பாட்டு என்பர். 'பயிர்த்தொழில் பாடல்களில் ஏற்றப்பாட்டிற்குத் தனிச்சிறப்பிடம் உண்டு. 'ஏற்றப்பாட்டிற்கு எதிர்ப்பாட்டில்லை' என்ற பழமொழி இதனைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது. ஏற்றம் இறைக்கத் தொடங்குமுன் உழவர்கள் தாங்கள் வழிபடும் தெய்வங்களை அருள்புரியவேண்டும் என விரும்புவர்.

'பெருமாளே வாரீர்
சிவனாரே வாரீர்
சிவனும் பெருமானும்
சேர்ந்து மடலேறும்
அரியும் சிவனும்
அமர்ந்து மடலேறும்'.

ஏற்றம் இறைக்கச் செல்லும் நேரம் வைகறைப் பொழுதாகும். இலைகள் மீதும் புல்லின் மீதும் பனித்துளிகள் முத்து முத்தாய் விளங்குகின்றன. அதைக்கண்ட நாட்டுப்புறப்பாவலன் அக்காட்சியைத் தனது ஏற்றப்பாடலில் வடிக்கின்றான்.

'மூங்கில் இலைமேலே
தேங்கும் பனிநீரே!
கோவை இலைமேலே
கொள்ளும் பனிநீரே!
பாவை இலைமேலே
படரும் பனிநீரே!
வாழை இலைமேலே
படரும் பனிநீரே!'

படகுக்காரன் பாட்டு

நதியிலே படகு மிதந்து செல்கிறது. மாலைச் செவ்வானம் நீரிலே பிரதிபலிக்கிறது. படகிலே படகோட்டியும் காதலியும் உள்ளனர். அவன் உள்ளத்திலே இன்பம் பொங்கி வழிகிறது. படகோட்டி இனியநாதம் இசைக்க ஆரம்பிக்கிறான். 'மண்ணை நம்பி' என்று அவன் பாட, 'ஏலேலோ' என்று அவள் கூற, 'மரமிருக்க' என்று அவன் பாட, 'ஐலசா' என அவள் பாடுகிறாள். அவள் ஏலேலோ ஐலசா என்று கூறாவிட்டால் பாட்டுக்குத் தாளமே அமைவதில்லை.

'மண்ணை நம்பி - ஏலேலோ
மரம் இருக்க - ஐலசா
மரத்தை நம்பி - ஏலேலோ

கிளை யிருக்க - ஐலசா
 கிளையை நம்பி - ஏலேலோ
 கோல் இருக்க - ஐலசா
 கோலை நம்பி - ஏலேலோ
 இலை யிருக்க - ஐலசா
 இலையை நம்பி - ஏலேலோ
 பூ விருக்க - ஐலசா
 பூவை நம்பி - ஏலேலோ
 பிஞ்சிருக்க - ஐலசா
 பிஞ்சை நம்பி - ஏலேலோ
 காயிருக்க - ஐலசா
 காயை நம்பி - ஏலேலோ
 பழ மிருக்க - ஐலசா
 பழத்தை நம்பி - ஏலேலோ
 நீ யிருக்க - ஐலசா
 உன்னை நம்பி - ஏலேலோ
 நானிருக்கேன் ஐலசா!

மண்ணிலிருந்து தொடங்கி பழம் வரை சென்று 'உன்னை நம்பி நானிருக்கேன்' என்று தொடர்புபடுத்தி முடிக்கிறான் படகுக்காரன். மண்ணில் தொடங்கி கனிக்குமேல் கனியாக அவளைக் காண்பதற்குத்தான் என்பதை நேரடியாகக் கூறாமல் எங்கேயோ ஆரம்பித்து, அழகிய நிலைக்களனை ஏற்படுத்தி அதன் முடிவாக முக்கியக் கருத்தை அமைக்கிறான் நாட்டுப்புறப் பாவலன்.

மீனவர் பாடல்

மீனவர்கள் இரவில் சென்று கடலில் மீன் பிடிக்கும்போது நட்சத்திரங்கள்தாம் அவர்களுக்கு விளக்காகும். பரந்த கடலே அவர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கும் பள்ளிக்கூடம், அலையே அவர்களது தோழர்கள். மேகமே ஆடையாகவும், புயலே ஊஞ்சலாகவும், பனிமூட்டமே போர்வையாகவும், காயும் வெயிலே கூரையாகவும், கட்டுமரமே வீடாகவும், மீன்வலையே அரிச்சுவடியாகவும், பிடிக்கும் மீன்களே வாழ்வுக்குரிய பொருளாகவும், வெண்மணலே பஞ்சு மெத்தையாகவும், முழு நிலவே கண்ணாடியாகவும் கொண்டு வாழ்கின்றனர். மீனவரது வாழ்வையே படம் பிடித்துக் காட்டும் இப்பாடலைக் காண்போம்.

'விடிவெள்ளி நம்விளக்கு - ஐலசா
 விரிகடலே பள்ளிக்கூடம் - ஐலசா

அடிக்கும் அலையே நம்தோழன் - ஐலசா
 அருமைமேகம் நமதுகுடை - ஐலசா
 பாயும் புயல் நம்ஊஞ்சல் - ஐலசா
 பனிமூட்டம் உடல்போர்வை - ஐலசா
 காயும் ரவிச்சுடர்கூரை - ஐலசா
 கட்டுமரம் வாழும் வீடு - ஐலசா
 மின்னல்வலை அரிச்சுவடி - ஐலசா
 பிடிக்கும் மீன்கள் நம்பொருட்கள் - ஐலசா
 மின்னல் இடிகாணும் கூத்து - ஐலசா
 வெண்மணலே பஞ்சுமெத்தை - ஐலசா
 முழுநிலாதான் கண்ணாடி - ஐலசா
 மூச்சடக்கி நீந்தல் யோகம் - ஐலசா
 தொழும் தலைவன் பெருவானம் - ஐலசா
 தொண்டு தொழிலாளர் நாங்கள் - ஐலசா'

வண்டிக்காரன் பாட்டு

வண்டியோட்டும் காணையொருவன் ஒருத்திமீது காதல்
 கொள்கிறான். காதல் வளர்கிறது. அவள் அழகான சேலை உடுத்தி
 வருகிறாள். யார் கொடுத்த சேலை என வினவுகிறான். நெஞ்சில்
 முள்ளாகத் தைக்கிறது. பொங்கி எழுகிறாள். உழைத்து வாங்கியது
 எனக் கூறுகிறாள். அவர்கள் பாடும் பாடல் இது.

'வட்ட வட்டப் பாறையிலே - குட்டி
 வரகரசி தீட்டையிலே
 ஆர்கொடுத்த சாயச்சீலை - குட்டி
 ஆலவட்டம் போடுதடி?
 ஆருங் கொடுக்கவில்லை - மச்சான்
 அவிசாரி தான் ஆகவில்லை
 வன்பாடு பட்டுதான் - மச்சான்
 வாங்கினேண்டா சாயச்சீலை'.

5. கொண்டாட்டப் பாடல்கள்

மனிதன் தன் மகிழ்ச்சியினை ஆடியும் பாடியும் பலரோடு
 கலந்து கொண்டாடுகிறான். மனிதன் தன் மகிழ்வினைப்
 பாட்டாகவும் கூத்தாகவும் வெளியிடுகிறான். அவ்வாறு
 வெளியிடும் போது தொன்மையான கலைச் சிறப்பையும் நமது
 நாட்டின் பண்பாட்டுச் சிறப்பினையும் அறியமுடிகின்றது. மனித
 உழைப்பிற்குப் பின் மனிதனுடைய மனமானது ஆடல்,
 பாடல்களில் ஈடுபட விழைவது இயற்கையாகும். பலர் இணைந்து
 ஆடும் கும்மி, கோலாட்டம் போன்ற பாடல்களும், பெரும்பாலும்
 குடும்ப உறவினரே பங்கு கொள்ளும் பூப்புச்சடங்கு, திருமணம்

போன்றவற்றில் பாடப்படும் பாடல்களெல்லாம் கொண்டாட்டப் பாடல்கள் எனப்படும். பலரும் கலந்தாடும் கும்மி, கோலாட்டம் போன்ற ஆட்டங்களில் பாடப்படும் பாடல்களைப் புறப்பாடல்கள் எனலாம். சமூகத்திலுள்ள பலரும் இணைந்து குழுவாக பாடப்படுவது பூப்புச்சடங்குப் பாடல், திருமணம், பரிகாசம் நலங்கு, ஊஞ்சல், வளைகாப்புப் பாடல்கள் போன்றவற்றை அகப்பாடல்கள் எனலாம். எனவே கொண்டாட்டப் பாடல்களை அகப் பாடல்கள் என்றும், புறப் பாடல்கள் என்றும் இருபிரிவாக பிரிக்கலாம்.

மண வாழ்த்து

திருமணத்தின்போது பெரியோர்கள் மணமக்களை வாழ்த்துவர். அகநானூற்றில் இதன் அரும்பையும், சிலம்பில் இதன் வளர்ச்சியையும் காணலாம். மணமக்கள் வாழ்வும் வளமும் நலமும் பொலிய வேண்டுமென்ப பெரியோர்கள் வாழ்த்துவர்.

‘பிள்ளை பதினாறும் பெற்றுப்
பெருவாழ்வு வாழ்ந்திருங்கள்
மக்கள் பதினாறும் பெற்று
மங்களமாய் வாழ்ந்திருங்கள்!
ஆல்போல் தழைத்து
அருகுபோல் வேரூன்றி
நலமுடனே எந்நாளும்
ஞானமுடன் வாழ்ந்திடுவீர்!’

பரிகாசப் பாடல்கள்

கறுப்பு நிறமான மாப்பிள்ளை மைத்துனிமார்களிடம் அகப் பாட்டுக் கேலிக்குள்ளாகும் நிலையை விளக்கும் பாட்டு இது:

‘எண்ணெ கொடத்துவே எளயுதய்யா ஒங்கருப்பு
தண்ணி கொடத்துவே தளம்புதய்யா ஒங்கருப்பு
கொட்டவந்த மேளக்காரன் கூடக் கருப்பென்றான்
ஆடவந்த தேவடியாள் அதிகம் கருப்பென்றாள்
மாலை கொண்டு வந்தவரும் கருப்பென்றார்
தாலி கொண்டு வந்த கருமருங் கருப்பென்றார்’.

கும்மிப் பாடல்கள்

பருவமடைந்த பெண்ணுக்கு மஞ்சள் பூசி மாலை போட்டுப் பாட்டுப் பாடிக் கும்மியடிக்கின்றனர்.

‘கும்மியடி நல்லா கும்மியடி - அம்மா
குனிஞ்சு நல்லா கும்மியடி
குளக்கரை ஓரத்திலே பொண்ணு

குந்தியிருக்கா நல்லா கும்மியடி
 பதினாறு நாளு தீட்டை நீக்க
 பக்குவமா வாரா பார்த்து அடி
 பக்கத்திலே நின்று பயத்தைநீக்கி
 பணிந்து குனிந்து கும்மியடி
 மஞ்சளும் பூசி மாலையும் போட்டு
 மங்கையவள் வாரா கும்மியடி
 குங்குமம் நீட்டி குந்தவும் வச்ச
 குனிந்து வளைந்து கும்மியடி
 மாமனும் மச்சானும் சீரோட வாரோங்கோ
 கெட்டி மேளமும் கொட்டிட வாரோங்கோ'.

6. பக்திப் பாடல்கள்

இயற்கையின் ஆற்றலைக் கண்டு அஞ்சிய மனிதன் வழிபடுவதன்மூலம் அதன் சீற்றத்திற்கு ஆளாகாமல் இருக்கலாம் என்று நம்பினான். அதன் அடிப்படையில்தான் இயற்கை வழிபாடுகளும் விழாக்களும் தோற்றம் பெற்றன. பண்டிகைகளும் பலிகளும் ஆற்றுவதன்மூலம் இயற்கையினை வயப்படுத்திவிடலாம் என்ற எண்ணத்தில் விழாக்களும் கொண்டாட்டங்களும் தோன்றின. காலப்போக்கில் இயற்கைக்கு உருவம் கொடுத்து வழிபடத் தொடங்கினர். உளவியல் பேரறிஞர் சிக்மண்ட் பிராய்டு அவர்கள் இயற்கையிடமும் மரணத்திற்குப் பின்வரும் நிலையிடமும் மனிதன் கொண்ட அச்சமே வழிபாட்டிற்கு அடிப் என்று கூறுகிறார். நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் பல பக்திப் பாடல் களாக விளங்குகின்றன. இவை நாட்டுப்புற மக்களின் வழிபாடாகத் திகழ்கின்றன. இயற்கையையும், சிறு தெய்வங்களையும் பெருந்தெய்வங்களையும் வழிபடும் பாடல்கள் உள்ளன.

ஆதி காலத்தில் மக்கள் இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வு நடத்தினர். இயற்கையின் சக்திகளைத் தெய்வங்களாகக் கருதி வழிபட்டனர். இயற்கை வழிபாடே உலகில் தொன்மையான வழிபாடாகக் கருதப்படுகின்றது. இன்றும் நாட்டுப்புற மக்களிடையே இயற்கை வழிபாட்டைக் காணலாம்.

குலதெய்வ வழிபாடும், வேதக் கடவுளோடு தொடர்பில்லாத பிற ஊர்த் தெய்வ வழிபாடும் சிறு தெய்வ வழிபாட்டில் அடங்கும். சிறு தெய்வ வழிபாடு வேதக் கடவுளோடு பெரும்பாலும் தொடர்பு கொள்ளாதது. முழுமுதற் கடவுளாகக் கருதி வணங்கப்படாதது; பூசை, திருவிழா முதலியவற்றில் திட்டவட்டமான வரையறை இல்லாதது. சிறுதெய்வங்களில் மாரியம்மனும்

காளியம்மனும் மக்களிடம்மிருந்த செல்வாக்குப் பெற்றவை என்பதை நாட்டுப்புறப்பாடல்களிலிருந்து அறிகிறோம்.

வேதக் கடவுளோடு தொடர்பு கொண்ட கடவுள்களாகக் கருதப்படுவன பெருந்தெய்வங்கள். பெருந் தெய்வங்களுக்குப் பூஜை, திருவிழா முதலியவற்றில் வரையறை உண்டு. சிவன், திருமால், முருகன், பிள்ளையார், வள்ளி முதலியவர்கள் மக்களிடையே செல்வாக்குப் பெற்ற தெய்வங்களாகும். பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களிடம் பெருந்தெய்வ வழிபாட்டுடன் சிறு தெய்வ வழிபாடும் காணப்படுகின்றன. எழுத்திலக்கியம் பெருந்தெய்வத்திற்கே முக்கியத்துவம் அளித்ததால், பெருந்தெய்வ வணக்கத்தைத் தாலாட்டு, கும்மி, ஏற்றப்பாடல் முதலியவற்றில் காணலாம். பெருந்தெய்வங்களுக்குச் சைவப் பொருளையும் சிறு தெய்வங்களுக்கு அசைவப் பொருளையும் படைக்கின்றனர். பெருந்தெய்வங்களுக்கு வழிபாட்டில் பிராமணீய முறை பின்பற்றப்படுவதோடு பெருந் திருவிழாக்களும் நடைபெறுகின்றன.

இயற்கை வழிபாட்டுப் பாடல்

தொன்று தொட்டு வரும் இயற்கை வழிபாட்டை நாட்டுப்புற மக்களிடையே காணலாம். நிலா, மழை, ஒளி, பாம்பு, பசு ஆகியவற்றை நாட்டுப்புற மக்கள் வழிபடுகின்றனர். அவ்வாறு வழிபடும்போது பாடல்களைப் பாடுகின்றனர்:

‘சந்திரரே சூரியரே
சாமி பகவானே
இந்திரரே வாசுதேவா
இப்பமழை பெய்யவேணும்
மந்தையிலே மாரியாயி
மலைமேலே மாயவரே
இந்திரரே சூரியரே
இப்பமழை பெய்யவேணும்’.

சிறு தெய்வ வழிபாட்டுப் பாடல்

‘ஆரு கடன் நின்றாலும் மாரி கடன் ஆகாது’ என்பதும் நம்பிக்கை கொண்டுள்ள மக்கள் மாரியம்மனைப்பற்றிப் பாடும் பாடல் ஒன்றினைக் காண்போம்.

‘ஆயி மகமாயி ஆங்காரக் காரியவள்
நீல மகமாயி நிட்டுரக் காரியவள்
உச்சி மலைமேலே ஊமத்தம் பூப்போல
பச்சைக் கிளிபோல பறக்கிறா மாரியாத்தா

ஆதி பரஞ்சோதி அழகான ராக்காயி
கண்ணனூரு பேட்டையிலே கண்வளரும் தாயாரு
ஆருகடன் நின்றாலும் மாரிகடன் ஆகாது
மாரிகடன் தீர்த்தவர்க்கு மனக்கவலை தீருமம்மா'.

பெருந் தெய்வ வழிபாட்டுப் பாடல்

'அரியின்னு பாய்விரிச்சு
அச்சதான்னு பேர்சொல்லி
கிருஷ்ணான்னு படுத்தவர்க்கு
கேடில்லை ஒருநாளும்
கோவிந்தான்னு படுத்தவர்க்கு
குறைவில்லை ஒருநாளும்'.

பக்திப்பாடல்கள் நாட்டுப்புற மக்களின் இறையணர்வை
மட்டுமின்றி மக்களின் அபிலாஷைகளையும் வெளிப்படுத்து
கின்றன. பக்திப்பாடல்களை நன்கு ஆராயின் தொன்மையான
மதத்தைப் (Primitive religion) பற்றியும் வழிபாட்டு முறைகளைப்
பற்றியும் நன்கு அறிந்து கொள்ளலாம்.

7. ஒப்பாரிப் பாடல்கள்

இறந்தவர்களை நினைத்து அவர்கள்மீது பாடப்படும்
பாடல்களே ஒப்பாரி என்பர். இறந்தவர்களின், இழப்பை எண்ணி
இறந்தவர்களையும் தம்மையும் ஒப்பிட்டுப்பாடுவதும்
ஒப்பாரியாகும். வாழ்வில் முன்னுரை தாலாட்டு. ஆனால்
முடிவுரை ஒப்பாரியாகும். தாலாட்டு கலங்கரை விளக்கமானால்,
ஒப்பாரி நினைவுச் சின்னமாகும். தாலாட்டும் ஒப்பாரியும்
பெண்குலத்தின் படைப்பாகும். சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்
தமிழ் அகராதி ஒப்பாரியை ஒப்ப + ஆரி எனப் பிரித்து ஒப்புச்
சொல்லி அழுதல் எனப்பொருள் தருகிறது! ஒரு தமிழ் ஆங்கில
அகராதி ஒப்பாரிக்கு ஒப்புச்சொல்லி அழுதல் என்று பொருள்
கூறுகிறது. அதோடு பெண்களால் பாடப்படுவது என்றும்.
இறந்தவர்க்கும் அடுத்த பிற பொருள்களுக்கும் ஒப்புச்சொல்லிப்
பாடுவது என்றும் கூறுகிறது.² தமிழில் ஒப்பாரியைப் பிலாக்கண்ம்,
பிணக்கானம், கையறு நிலை, புலம்பல், இரங்கற்பா, சாவுப்பாட்டு,
இழவுப்பாட்டு, அழகைப்பாட்டு எனப் பல்வகையாகக் கூறுவர்.
பாதுகாப்பை இழந்தாலும், பாதுகாக்கப்பட வேண்டியதை
இழந்தாலும் பெண்களின் ஒப்பாரிகளில் சோகம் கொப்பளிக்

1. தமிழ் அகராதி.

2. A Tamil English Dictionary - V. Viswanatha Pillai 6th Edition 1951.

கின்றது. கணவனுக்காகவும் பெற்றோர்க்காகவும், உடன் பிறந்தவர்க்காகவும் மாமன் மாமிக்காகவும் இறந்த பொழுதில் பெண்கள் ஒப்பாரி பாடுகின்றனர். 'தலைச்சன் பிள்ளை பெத்தவளுக்குத் தாலாட்டும், புருஷனை இழந்தவளுக்கு ஒப்பாரியும் தானாகவே வரும்' என்ற பழமொழி இக்கருத்துக்கு அரணாக விளங்குகிறது.

நமது தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் பெண்சமுதாயம் ஒரு சார்புச் சமுதாயமாகும். ஒரு பெண்ணானவள் தன் வாழ்க்கை முழுதும் யாரையேனும் சார்ந்தே வாழ்கிறாள். குழந்தைப் பருவத்தில் பெற்றோரைச் சார்ந்தும், திருமணத்திற்குப் பின்பு கணவனைச் சார்ந்தும், கணவன் இறந்து விட்டால் மகனையோ அல்லது மகளையோ சார்ந்தும் இருக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் நம் சமூக அமைப்பில் இருந்து வருகிறது. நம் சமுதாயத்தில் விதவையின் நிலையை எண்ணிப் பார்த்தால் வேதனைதான் மிஞ்சும். விதவைகளைப் பாதிக்கும் சமூகப் பிரச்சினைகளும் நிறைய உண்டு.

இறந்தவரின் பெருமையும் அவரது குணநலன்களும் பிறரால் போற்றப்பட்ட முறையும் பேசப்படுவதுண்டு. ஒப்பாரி பாடுகின்றவர்கள் இறந்தவரை நேசித்தமுறையும் தன்னுடைய நிலைமை பற்றியும் குடும்பத்தின் நிலைமைபற்றியும் பாடுகின்றனர். ஈமச்சடங்குகள் பற்றிய விவரங்களும் கூறப்படுவதுண்டு. காலனது கொடுமையும் விதியின் வலிமையும் விதவையின் வேதனையும் இறந்தவரால் அடைந்த இழப்பும் ஒப்பாரியின் பொருளாகின்றன. ஒருவருடைய மனக்குறையைப் பிறரிடம் கூறினால் மனப்பாரம் குறையும் என மனிதர்கள் எண்ணுவது இயல்பாகும். ஒப்பாரியை அவற்றின் வெளிப்பாடு (Outlet) என்றே கூறலாம். இறந்தவர்களின் ஆவி ஒப்பாரிகளால் சாந்தியடைவதாகவும், ஒப்பாரி பாடாவிட்டால் ஆவிகள் துன்புறும் என்றும், இவ்வுலகம் விட்டு மறுவுலகம் செல்ல ஒப்பாரிகள் இறக்கைகளாக உதவுகின்றன என்றும், ஆவிகள் மூலம் தீங்குவாராமல் காக்கலாம் என்றும் மக்கள் நம்புகின்றனர்.

கணவன் இறந்துவிட்டால் கணவுகளில் மிதக்கவேண்டிய மனைவி கண்ணீரில் மிதக்க வேண்டும். கணவனை இழந்த பெண்கள் படும் துயரம் வார்த்தைகளால் விவரிக்க முடியாது. கணவனை இழந்துவிட்டால் அவளுக்குப் பூவும் பொட்டும் சொந்தமில்லை. அணிகலன்களால் அழகு செய்ய முடியாது. நிகழ்கால வாழ்க்கை சரிந்து வருங்காலத்தில் எண்ணற்ற துன்பங்களை எதிர்நோக்க வேண்டியவளாகிறாள். கணவனை இழந்த

பெண்ணொருத்தி கணவன் இறந்தபின்பு தாலியைக் கழற்ற மனம்
ஒப்பவில்லையே என்றும், சாப்பாட்டிற்கே வழியில்லையே
என்றும் கூறி ஒப்பாரி வைக்கிறாள்:

'தாலி பெருஞ்சரடு
தாழம்பூ நச்சரடு
தாலிமேல் கைவச்சா
தாளாதய்யா எம்மனக!
மாலையோ பெருஞ்சரடு
மகிழம்பூ நச்சரடு
மலைமேல் கைவச்சா
மாளாதய்யா எம்மனக!
கொத்தான பெருஞ்சரடு
கோர்வையான செஞ்சரடு
கொத்துமேல் கைபோட்டா
கோணுதய்யா எம்மனக!

.....
.....

பம்ப புளியமரம்
பந்தடிக்கும் நந்தவனம்
பந்தடிச்சி வீடுவந்தா
பச்சத்தண்ணி யார் தருவர்?
கடன் வாங்கிச் சோறுதின்னா
கடன்காரன் நச்சரிப்பான்
கண்கலங்கி நிக்கையிலே
கண்டசனம் பேசுமய்யா!

கணவன் இறந்து விடுகிறான். கணவனின் இழப்பிற்கு இவர்
களெல்லாம் காரணமாக இருக்கலாம் என்று எண்ணி வேதனைப்
படுகின்றாள்.

'தாலிக்கு அரும்பெடுத்த
தட்டானும் கண் குருடோ?
சேலைக்கு நூலெடுத்த
சேணியனும் கண்குருடோ?
பஞ்சாங்கம் பாக்கவந்த
பார்ப்பானும் கண்குருடோ
எழுதினவன் தான் குருடோ?
எழுத்தாணி கூர் இல்லையோ?'

பெற்றெடுத்த தாய் இறந்து விட்டாள். அத்தாயின் இழப்பை
எண்ணி மகள் வருந்துகின்றாள். அவள் நெஞ்சிலுள்ள நெருப்பு
என்று தணியும் என ஏங்கி இரங்குகிறாள்.

ராஜாபுத்தூர்
மண
காபாடல்

Telemay

'தச்சன் ஓலை நெருப்பு
தணியும் ஒரு சாமம்
என் தங்கமடி நெருப்பு
தான் தணிவது எக்காலம்?
கொல்லன் ஓலை நெருப்பு
குளிரும் ஒரு காலம்
என் கொடிய மடி நெருப்பு
தான் குளிருவது எக்காலம்'.

'பனைமரத்து நிழலில் பறவைகள் வந்து தங்கி இளைப்பாறுவது வழக்கம். அந்த மரம் புயலில் சாய்ந்து விட்டால் பறவைகள் தங்க நிழலின்றித் தவிக்கும். அதுபோன்று தந்தையை இழந்து நாங்கள் தவிக்கின்றோம்' என்று ஒரு பெண் புலம்பிப் பாடும் பாடல் இது:

'கூந்தல் பனஞ்சோலை
குயிலடையும் மண்டபங்க-நீங்க
கூந்தல் பனைசாஞ்சா-நாங்க
குயிலடைய-அஞ்சறோம்பா
மட்டை பனஞ்சோலை
மயிலடையும் மண்டபங்க-நீங்க
மட்டை பனைசாஞ்சா-நாங்க
மயிலாட அஞ்சறோம்பா.

நீல குளத்தங்கரை-நாங்க
நின்னமுவும் மந்தகரை
நின்னமுது வீடுவந்தா
நீரா தண்ணி யார் கொடுப்பா?
முன்று கதவிருக்க
முத்திரை போட்டிருக்க
முத்திரையை நான் திறக்க
உத்தரவு யார் கொடுப்பா?'

சீராட்டிப் பாராட்டி வளர்த்த அருமை மகளை மணக்கோலத்தில் காணவிரும்புகிறாள் தாய். மணக்கோலத்தில் காணவேண்டிய மகளைப் பிணக்கோலத்தில் காணுகிறாள். அவள்படும் வேதனைக்கு அளவில்லை:

'மணவறைப் பந்தலிலே-உன்
மணக்கோலம் பாராமல்
பிணவறைப் பந்தலிலே-நானும்
பேரிழவே கொள்ளுகின்றேன்'.

ஒப்பாரி காட்டும் பெண்கள் நிலை

குடும்பத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டிய கணவன் இறந்து போனால் மனைவி பெரும் பாதிப்புக்குள்ளாகிறாள். பேரிழப்பை மட்டுமின்றி அமங்கலி என்ற சொல்லையும் தாங்கிக் கொள்ள வேண்டியவளாகிறாள். கணவனை இழந்த இழப்பைக் காட்டிலும் கைம்மை நோன்பின் கொடூரம் வேதனைக்குள்ளாக்குகிறது. விதவைகள் எந்தச் சுகாரியத்திலும் பங்கு பெறக்கூடாது. அவள் தொட்ட காரியம் துலங்காது. எதிரே வந்தால் சகுனத்தடை என்றெல்லாம் சமூகம் நினைக்கிறது. பெண்களுக்குச் சொத்துரிமை இல்லாத நிலையில் பெண்களுக்கு நேரும் துயரங்களை ஒப்பாரிப் பாடல்களில் காண்கிறோம். பெற்றோருக்குப் பின் பிறந்த வீட்டிலும் வரவேற்பில்லை. தன் வயது ஒத்த அண்ணி கொடுமையின் சின்னமாக நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் சித்தரிக்கப் பட்டுள்ளாள். பெற்றோரை இழந்த பெண்ணொருத்தி தனக்குப் பொன்னும் பொருளும் சீதனமும் வேண்டாம். அன்பான வார்த்தை கூறி வரவேற்றால் போதும் என வேதனையால் புலம்புவதையும் காண்கிறோம்:

'அள்ளி கொடுக்க வேண்டாம்
அரண்மனையில் பாகம் வேண்டாம்
அன்பான வார்த்தை சொல்லி-என்னை
அரவணைத்தால் போதும்,
பணங்காக கொடுக்க வேண்டாம்
பட்டுப்பாய் போட வேண்டாம்
பாசமுள்ள வார்த்தை சொல்லி- என்னை
பராமரிச்சா போதும்
சீர்வரிசை செய்ய வேண்டாம்
சிப்பக்கட்டு கட்ட வேண்டாம்
சாந்தமான வார்த்தை சொல்லி-என்னை
சிரிக்கவைச்சா போதும்.'

சுருங்கக்கூறின் பெண்களின் சோக உணர்ச்சிகள் முழுமையும் ஒப்பாரிப் பாடல்களில் பிரதிபலிப்பதைக் காணலாம்.

7 C
மணி ரெண்டி.

Raja Pudukudi

இணைய தலைமுறை

வழக்கங்கள்

3

நாட்டுப்புறக் கதைகள் ✓

மனிதகுலம் வளர்ந்த கதை சுவையானது. யாவரும் அறிய விரும்புவது. மனிதனின் கதை மகத்தானது. மனித வாழ்வில் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியும் கதையாகிறது. சில நிகழ்ச்சிகள் பெருங் கதையாய் விரிகின்றன. மனிதனின் ஆசைகள், அவலங்கள், தேவைகள், விருப்பு வெறுப்புகள், கனவுகள், கற்பனைகள் கதைகளாகின்றன, கதை கற்பனையை வளர்க்கிறது. கற்பனைக் கதைகளும் மனித வாழ்வின் மகத்துவங்களையே பேசுகின்றன.

கதை சொல்வதும் கேட்பதும் மாந்தர் இயல்பு. கதை சொல்வதும் கேட்பதும் கலை. ஆதிகால் மனிதன் நாடோடி வாழ்க்கை நடத்தினான். ஓரிடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்குச் சென்றதும் கால்நடை மேய்ச்சலுக்காக அலைந்து திரிந்தபோது அதைக் கதையாகக் கூற ஆரம்பித்தான். ஆதி மனிதன் தன் அனுபவங்களை மற்றவர்களுக்குக் கதையாகக் கூற ஆரம்பித்ததே கதையின் தொடக்கம் என்பர். அச்ச உணர்வு, இயற்கை நிகழ்ச்சிகளுக்குக் காரணம் காணும் முயற்சி, வாழ்வியலில் குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்ச்சிகளால் மக்கள் மனதில் நேர்ந்த பாதிப்பு, உயர்வு, தாழ்வு மனப்பான்மை அறம் உரைத்தல் முதலியவைகள் கதைகள் தோன்றக் காரணம் என்பர். பொழுது போக்கிற்காகவும் நீதிகளை வலியுறுத்தவும் கதைகள் புனையப்பட்டன. உலகமுழுவதும் ஒரே மாதிரியான கதை பரவ தொழில், கொண்டு கொடுத்த உறவுமுறை, விழா முதலியனவும் பிறமொழிக் கதைகள் பரவ வணிகத் தொடர்பு, கலை, இலக்கியம், பண்பாடு, ஆட்சித்தொடர்பு முதலியவைகளும் காரணமாக உள்ளன. கதைகள் தொல்காப்பியர் காலத்திலே வழக்கிலிருந்ததை அறிகிறோம்.

பொருள் மரபில்லாப் பொய்ம்மொழி யானும்
பொருளொடு புணர்ந்த நகைமொழி யானும்

(தொல். செய். 173)

இச்சுத்திரத்திற்குப் பேராசிரியரும் நச்சினார்க்கினியரும் பின் வருமாறு விளக்கம் அளிக்கின்றனர்.

ஒரு பொருளின்றிப் பொய்படத் தொடர்ந்து சொல்வன. அவை ஓர் யானையுங் குரீஇயுந் தம்முள் நட்பாடி இன்னுழிச் சென்று இவ்வாறு செய்தன வென்று அவற்றுக்கியையாப் பொருள் படத் தொடர் நிலையான் ஒருவனுழை ஒருவன் கூற்று வரலாற்று முறையான் வருகின்றன. பொருளொடு புணர்ந்த நகைமொழியானு மென்பது 'பொய்யெனப் படாது மெய்யெனப் படும் நகுதற் கேதுவாகுந் தொடர்நிலை' அதுவும் உரையெனப்படும். அவையாவன 'சிறுகுரீஇயுரையும் தந்திர வாக்கியமும் போல்வனவெனக் கொள்க'. இவற்றுட் சொல்லப்படும் பொருள் பொய்யெனப்படாது உலகியலாகிய நகைசொல் தோற்றுமென்பது ஆகும். உரையாசிரியர் இளம் பூரணர் பொருள் மரபில்லாப் பொய்மொழியானும் என்பது 'பொருளியல்பில்லாப் பொய்மொழியாலும் உரைவரும் என்ற வாறு'. பொருளொடு புணர்ந்த நகை மொழியானும் என்பது 'பொருளைப் பொருந்திய நகைவழி மொழியாய் வருகின்றது என்றவாறு'. நகை மொழியாவது 'மேற்சொல்லப்பட்ட உரை பொருந்தாதென இகழ்ந்து கூறல்; அந்நிகழ்ச்சியின் பின்னர்ப் பொருள் உணர்த்தும் உரை பிறக்குமாதலின் பொருளொடு புணர்ந்த நகைமொழியானும் உரை வருமென்றார்'. பஞ்ச தந்திரத்திலுள்ள பார்ப்பினி-கீரிக்கதை சிலம்பில் காண்கிறோம்.

TAMIL
TAMIL

இந்தியா ஒரு கதைக் களஞ்சியம். தமிழ்நாடு கதைகளின் கருவூலம். ஆதிகால மக்கள் உலகத்தைப் பற்றியும் உலகத் தோற்றத்தைப் பற்றியும் கதைகள் புனைந்தனர். இவைகளே காலப்போக்கில் கற்பனைக் கதைகளாகவும் இதிகாசங்களாகவும் புராணங்களாகவும் மாறின. பழங்கால சமுதாயத்தை அறிய இக்கதைகள் பெரிதும் உதவும்.

இயற்கை மாறுதல்களையும் உற்பாதங்களையும் உருவகங்களால் விளக்குவதற்காகக் கதைகள் ஏற்பட்டன என மானிட வியலாரும் சமூகவியலாரும் உள்வியலாரும் பொது விளக்கம் அளிக்கின்றனர். இயற்கையின் வளம், பிறப்பு, இறப்பு போன்ற வற்றை விளக்குவது பழங்கதைகள் என்கிறார் பிரேசர் (Frazer). ஆசை நிறைவேறுவதற்குரிய கருவி பழங்கதைகள் என்கிறார் உள்வியல் பேரறிஞர் சிக்மண்ட் பிராய்டு (Sigmund Freud). மனித குலத்தின் நன்வில் மனக்கனவுகளைக் காட்டுவது பழங்கதைகள் என்கிறார் யுங் (Jung) என்னும் பேரறிஞர்.

(Handwritten signatures and marks)

உலகக் கதைகளை ஆராயும்போது மனித குலத்தின் வளர்ச்சியும் மனித மனங்களின் எழுச்சியும் புலனாகின்றன. அடிப்படை உண்மைகளைக் கொண்ட கதைகள் உலகெங்கும் சிரஞ்சீவியாக வாழ்கின்றன. கதைகள் வெறும் பொழுதுபோக்கு இலக்கியங்கள் மட்டுமல்ல; அறக்கோட்பாடுகளை விளக்கும் கதைகள் புவி போற்றும் காவியத்தன்மை பெற்றுவிடுகின்றன. சிறுவர் முதல் பெரியோர்வரை கேட்டு மகிழ்ந்து நினைத்து அனை போடத்தக்கன.

நாட்டுப் புறக் கதைகள் வாய் மொழியாகப் பரப்பப்படுவதாகும். மரபு வழிப்பட்டதாகும். பல நூற்றாண்டுக்காலமாக வாய் மொழியாக மக்களிடையே வழங்கி வருவதால், மாற்றத்தைக் காண்கிறோம். மூல ஆசிரியர் யாரென அறிய வொண்ணாமையும் ஒரு வித வாய்பாட்டுக்குள் அடங்குவதும் நாட்டுப்புறக் கதைகளுக்கும் பொருந்தும்.

உலகில் தொன்று தொட்டு நாட்டுப்புறக் கதைகள் வழங்கி வந்தாலும் அஃது அச்சேறியகாலம் பதினாறாம் நூற்றாண்டாகும். தமிழில் வெளிவந்த நாட்டுப்புறக் கதைகளின் தொகுப்பைக் காண்போம்.

1867	வீராச்சாமி நாயக்கர்	மயில்ராவணன் கதை
1871	வீராச்சாமி நாயக்கர்	விக் கிரமதித்தன் கதை
1873	சி. மாணிக்க முதலியார்	கதாமஞ்சரி
1876	வீராச்சாமி செட்டியார்	விநோதரச மஞ்சரி
1886	நடேச சாஸ்திரி	திராவிட மத்தியகாலக் கதைகள்
1886	நடேச சாஸ்திரி	தக்காணபூர்வ கதைகள்
1890	Kingscote & Natesa Sastri	Folk tales in Southern India
1891	புஷ்பரத செட்டியார்	விநோதரச மஞ்சரி
1897	நடேச சாஸ்திரி	Folklore in Southern India
1897	இராஜேந்திரம் பிள்ளை	பூலோக விநோதக் கதைகள்
1933	கஸ்தூரி அய்யங்கார்	பஞ்சதந்திரக் கதைகள்
1951	தாண்டவராய முதலியார்	கதாமஞ்சரி
1952	அ.லெ. நடராசன்	ஈசாப் கதைகள்
1952	வாணன்	உலக நாடோடிக் கதைகள்
1952	அரு. இராமநாதன்	மரியாதை இராமன் கதைகள்
1953	அனவரத விநாயகம் பிள்ளை	பஞ்சதந்திரக் கதைகள்
1954	கா. அப்பாதுரை	நாட்டுப்புறக் கதைகள்

1954 இராமச்சந்திரன்
 1955 இராமையா
 1957 க.அ. பக்தவச்சலம்
 1957 அ.லெ. நடராசன்
 1957 க.அ. இராமசாமிப் புலவர்

1958 அரு. இராமநாதன்
 1958 பழநியப்பன்
 1958 க.அ. இராமசாமிப் புலவர்

1959 இ.மு. ஆறுமுகம் செட்டியார்
 1960 சீனி வேங்கடசாமி
 1962 செளரி
 1962 நா.ரா. நாச்சியப்பன்

1963 மணிஜி
 1964 வை. கோவிந்தன்
 1964 வை. கோவிந்தன்
 1965 வை. கோவிந்தன்
 1966 ராஜநாராயணன்
 1967 கல்பனா
 1967 சி. சின்னப்ப பாரதி
 1968 க.அ. இராமசாமிப்புலவர்
 1968 எல்லார்வி

1968 எஸ்.கே. ஸ்வாமி
 1969 மு.க. அருள்சாமி
 1969 தெய்வசிகாமணி
 1969 K.A. Seethalakshmi
 1969 அ.லெ. நடராசன்
 1970 எஸ். லீலா
 1970 முஹிதீன்
 1974 வாண்டு மாமா

டெக்கமரான் கதைகள்
 தெனாலிராமன் கதைகள்
 தெனாலிராமன் கதைகள்
 அரபுக் கதைகள்
 தென்னாட்டுப் பழங்கதைகள்
 (4 தொகுதிகள்)
 இராயர் அப்பாஜி கதைகள்
 மரியாதை ராமன் கதைகள்
 தென்னாட்டுப் பழங்கதைகள்
 (5, 6 தொகுதிகள்)
 தமிழ் நாட்டுக் கதைகள்
 புத்தர் ஜாதகக் கதைகள்
 அழியாக் கதைகள்
 பஞ்சதந்திரக் கதைகள்
 (1-5 பகுதிகள்)
 மதி வளர்க்கும் கதைகள்
 தமிழ்நாட்டுப் பழங்கதைகள்
 பழங்காலக் கதைகள்
 ஈசாப் குட்டிக் கதைகள்
 தமிழ் நாட்டு நாடோடிக் கதைகள்
 1001 இரவு அராபியக் கதைகள்
 தமிழகக் கிராமியக் கதைகள்
 வினோதக் களஞ்சியம்
 குழந்தைகளுக்கான நாடோடிக்
 கதைகள்
 போதிசத்துவர் கதைகள்
 ஈசாப் கதைகள்
 பீர்பால் கதைகள்
 Folktales of Tamil Nadu
 ஈசாப் கதைகள்
 பஞ்சதந்திரக் கதைகள்
 அவாந்தி கதைகள்
 குழந்தைக் கதைகள்

- 1974 தி. செல்வக்கேசவராய
முதலியார்
- 1975 அ.லெ. நடராசன்
- 1976 அ.லெ. நடராசன்
- 1977 கி. ராஜநாராயணன்
- 1977 கி.மா. பக்தவச்சலம்
- 1977 பரதன்
- 1977 அ.லெ. நடராசன்
- 1978 சி.எஸ். சுப்பிரமணியம்
- 1978 அ.கா. பெருமாள்
- 1978 இளங்குமரன்
- 1979 சரஸ்வதி இராமநாதன்
- 1979 சரஸ்வதி இராமநாதன்
- 1979 கி. இராஜநாராயணன்
- 1979 ர. சண்முகம்
- 1980 க. கிருட்டிணசாமி
- 1980 பொன்னம்மாள்
- 1981 மே. பரதன்
- 1982 முகவை இராசமாணிக்கம்
- 1984 க. சண்முகசுந்தரம்
- 1984 கி. இராஜநாராயணன்
- 1984 வி.எஸ். சுப்பிரமணியம்
- 1985 Mugavai Rajamanikam
- 1986 ஆறு. இராமநாதன்
- 1986 முல்லை முத்தையா
- 1986 முல்லை முத்தையா
- 1986 முல்லை முத்தையா
- 1987 Kamil Zvelebil
- 1987 P. Raja
- 1990 ஆசார்யா

அராபிக் கதைகள்

- பஞ்சதந்திரக் கதைகள்
- ஈசாப் நீதிக் கதைகள்
- தமிழ்நாட்டுக் கிராமியக் கதைகள்
- தெனாலிராமன் கதைகள்
- மதனகாமராசன் கதைகள்
- அலாவுதீனும் அற்புத விளக்கும்
- ஆர்மீனிய நாடோடிக் கதைகள்
- நாட்டார் கதைகள்
- தமிழ்நாட்டுப் பழங்கதைகள்
- பிரெஞ்சு நாடோடிக் கதைகள்
- மலைநாட்டு நாடோடிக் கதைகள்
- தமிழ்நாட்டுக் கிராமியக் கதைகள்
- சிறுவர் நாடோடிக் கதைகள்
- கொங்கு நாட்டுப்புறக் கதைகள்
- பாட்டி சொன்ன கதைகள்
- 1001 இரவு அராபியக் கதைகள்
- தமிழக நாடோடிக் கதைகள்
- தமிழக நாட்டுப்புறக் கதைகள்
- தாத்தா சொன்ன கதைகள்
- கிரேக்க நாடோடிக் கதைகள்
- Folktales of Tamil Nadu
- நாட்டுப்புறக் கதைகள்
- தெனாலிராமன் கதைகள்
- அப்பாஜி யுத்திக் கதைகள்
- மரியாதைராமன் தீர்ப்புக் கதைகள்
- Two Tamil Folktales
- Folktales of Pondicherry
- வாழ்வியல் நீதிக் கொத்து எனும் பஞ்சதந்திரக் கதைகள்

பி.எச்.டி. பட்ட ஆய்வேடுகள்

1985 ம. சத்தியமூர்த்தி

தமிழ் நாட்டுப்புறக் கதைகள் -
ஓர் ஆய்வு
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்

1986 கார்லோஸ்

தமிழ் கன்னட நாட்டுப்புறக்
கதைகள் - ஓர் ஒப்பாய்வு
பெங்களூர் பல்கலைக்கழகம்

1989 ரோஸ்லெட் டானிபாய்

கன்னியாகுமரி மாவட்ட
(கல்குளம்) நாட்டுப்புறக் கதைகள்
- ஓர் ஆய்வு கேரளப்
பல்கலைக்கழகம்

1990 ச. சோமசுந்தரம்

தஞ்சை மாவட்ட நாட்டுப் புறக்
கதைகள் - சமூகவியல் நோக்கு
சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்

1990 வி. அய்யனார்

மதுரை மாவட்ட நாட்டுப் புறக்
கதைகள், மதுரை காமராசர்
பல்கலைக்கழகம்

1992 ஆ. திருநாகலிங்கம்

புதுச்சேரி வட்டார நாட்டுப்
புறக்கதைகள் காட்டும் சமுதாயம்
புதுவைப் பல்கலைக் கழகம்

நாட்டுப்புறக் கதைகளின் வகைப்பாடு

நாட்டுப்புறவியல் அறிஞர்கள் நாட்டுப்புறக் கதைகளைப் பல்வேறு அடிப்படையில் வகைப்படுத்துகின்றனர்.

1. வில்லியம் பாஸ்கம் (William Bascom) அவர்கள் மூவகையாகப் பகுக்கின்றார்.

1. புராணக்கதை (Myth)
2. பழமரபுக்கதை (Legend)
3. நாட்டுப்புறக்கதை (Folktale)

2. ஆண்டி ஆர்னே (Antti Aarne) யும் ஸ்டித் தாம்ஸனும் (Stith Thompson) இணைந்து நாட்டுப்புறக் கதைகளை ஐந்தாக வகைப் படுத்துகின்றனர்.

1. விலங்குக் கதைகள் (Animal tales)
2. சாதாரணக் கதைகள் (Ordinary folktales)
3. நகைச்சுவை மற்றும் துணுக்குக் கதைகள் (Jokes and Anecdotes)

4. வாய்ப்பாட்டுக் கதைகள் (Formula tales)
5. வகைப்படுத்தப்படாத கதைகள் (Unclassified folk tales)
3. ஸ்டித் தாம்ஸன் (Stith Thompson) அவர்கள் 'The Tales' என்ற நூலில் நாட்டுப்புறக் கதைகளைப் பன்னிரண்டாக வகைப்படுத்துகிறார்.
  1. வீட்டுக் கதைகள்
  2. இயற்கை கடந்த பகைவர்கள்
  3. மந்திரங்களும் அதிசயங்களும்
  4. காதலர்களும் மணமானவர்களும்
  5. கடமை
  6. நன்றி
  7. உறவினர்கள்
  8. மேலான சக்திகள்
  9. உண்மைக் கதைகள்
  10. விகடங்களும் கட்டுக்கதைகளும்
  11. கட்டுக்கதைகளும் மரபுக்கதைகளும்
  12. கட்டுக்கதைகளும் மரபுக்கதைகளும்

இப்பிரிவே மேலும் வகைப்படுத்தப்பட்டு உட்பிரிவாக வகைப்படுத்தப்பட்டு அவற்றிற்கு எண்கள் தரப்பட்டுள்ளன. அடிப்படை ஆய்வுக்கு இன்றியமையாததாகும். ஆய்வுகள் பெருகப் பெருக மாற்றங்களைச் செய்து கொள்ளலாம்.

4. போக்ஸ் (Boggs) என்பவர் பதினான்கு பிரிவாக வகைப்படுத்துகிறார்.
  1. விலங்குக் கதை
  2. பொதுவான கதை
  3. தந்திரக் கதை
  4. சமயக் கதை
  5. புனைவியல் கதை
  6. அரக்கனின் முட்டாள் கதை
  7. நகைச்சுவைக் கதை
  8. முட்டாள் ஆண், பெண் கதை
  9. திருமணத் தம்பதியர் கதை

10. பெண்கள் கதை
  11. ஆண்கள் கதை
  12. நீண்ட பொய்க்கதை
  13. குறுகிய கதை
  14. முடிவில்லாக் கதை
5. கான்ஸ்டன்ஸ் பெரல்ஸி அவர்கள் நாட்டுப்புறக் கதைகளைப் பதினான்காக வகைப்படுத்துகிறார்.
1. மனிதக் கதைகள்
  2. நீதிக் கதைகள்
  3. அறநெறிக் கதைகள்
  4. அறிவுரைக் கதைகள்
  5. தியாகக் கதைகள்
  6. அரசர் கதைகள்
  7. குடும்பக் கதைகள்
  8. வேடிக்கைக் கதைகள்
  9. தொழில் கதைகள்
  10. பயணக் கதைகள்
  11. மிருகக் கதைகள்
  12. மந்திரக் கதைகள்
  13. தெய்வக் கதைகள்
  14. சமயக் கதைகள்
6. பிரிட்டானிகா கலைக் களஞ்சியம் (Encyclopaedia of Britannica Vol 9, p 519) மூன்று வகையாகப் பகுக்கின்றது.
1. புராணக்கதை (Myth)
  2. பழங்கதை (Legend)
  3. பொதுமக்கள் கதை (Popular tale)
7. போத்கர் (Bodgar) இந்திய விலங்குக் கதைகளை ஏழாக வகுத்துப் பல உட்பிரிவுகளை வகுத்துள்ளார்.
1. விலங்குகளுக்கிடையில் பகைமை (Enmity between animals)
  2. அறிவுள்ள விலங்கு (Wise animal)

3. தப்பித்தல் (Escape)
4. அறிவில்லாத விலங்கு (Unwise animal)
5. நன்றியும் நன்றியில்லாத தன்மையும் (Gratitude and ungratitude)
6. அதிர்ஷ்டமும் விதியும் (Luck and fate)
7. விலங்கு வாழ்க்கையில் மற்ற கூறுகள் (Other aspects of animal life)
8. ஸ்டித் தாம்ஸனும் (Stith Thompson) வாரன் இ. ராபர்ட்ஸும் (Warren E. Roberts) விலங்குக் கதைகளை ஆறாகப் பகுக்கின்றனர்.
  1. காட்டு விலங்குகள் (Wild animals)
  2. காட்டு விலங்குகளும் வீட்டு விலங்குகளும் (Wild animals and domestic animals)
  3. மனிதனும் காட்டு விலங்குகளும் (Man and wild animals)
  4. வீட்டு விலங்குகள் (Domestic animals)
  5. பறவைகள் (Birds)
  6. பிறவிலங்குகளும் பொருள்களும் (Other animals and objects)
9. டாக்டர் ச. சண்முகசுந்தரம் அவர்கள் நான்கு வகையாகப் பகுக்கின்றார்.
  1. மனிதக் கதைகள்
  2. மிருகக் கதைகள்
  3. மந்திரக் கதைகள்
  4. தெய்வக்கதைகள்

டாக்டர் சண்முகசுந்தரம் அவர்களே நாட்டுப்புறக் கதைகளை இருபத்தி மூன்று வகையாகவும் பகுத்துள்ளார்.
10. டாக்டர் தே. லூர்தி அவர்கள் பழமரபுக் கதைகளை (Legends) ஒன்பதாக வகைப்படுத்துகிறார்.
  1. தோற்றம் பற்றிய பழமரபுக்கதைகள்
  2. வரலாற்றுப் பழமரபுக் கதைகள்
  3. இடப்பெயர் சார்ந்த பழமரபுக் கதைகள்
  4. உள்ளூர்ப் பழமரபுக் கதைகள்

5. போர், அழிவு பற்றிய பழமரபுக் கதைகள்
6. நம்பிக்கை பழமரபுக் கதைகள்
7. இறப்பு இறந்தோர் பழமரபுக் கதைகள்
8. பேய்கள் பற்றிய பழமரபுக் கதைகள்
9. சமயப் பழமரபுக் கதைகள்

1. டாக்டர் தூர்கா பகவத் (Durga Bhagawat) அவர்கள் இருவகையாகப் பகுக்கின்றார்.

1. புரவல் (Migratory)
2. உள்ளூர் (Local)

2. டாக்டர் கிருட்டிணசாமி அவர்கள் ஐந்து வகையாகப் பகுக்கின்றார்.

1. மந்திர தந்திரக் கதைகள்
2. கட்டுக் கதைகள் அல்லது பழங்கதைகள்
3. புராணக்கதை
4. விலங்கு பறவைக்கதை
5. உயிரற்ற பொருட்களின் கதைகள்

3. கி. ராஜநாராயணன் அவர்கள் பத்தொன்பது வகையாகப் பாகுபடுத்துகிறார்.

1. சாதியக் கதைகள்
2. ஏழை, பணக்காரன்
3. அறிவாளிகளும் அல்லாதோரும்
4. ராஜா குடிமகன்
5. புருஷன் மனைவி
6. மாமியார் மருமகன்
7. சொக்காரங்கள் பிரியம், புகை, பொறாமை
8. கடவுள்
9. காடுகள் மிருகங்கள், பட்சிகள்
10. பேய், பிசாசு, பூதம்
11. மதங்கள்
12. வீரம்
13. தனிநபர் போற்றுதல்
14. குழந்தைகள்

15. நகைச்சுவை
  16. பால் உணர்ச்சிக் கதைகள்
  17. குடும்பம், பாசம்
  18. நட்பு
  19. அரசியல் முதலியன.
14. அ.லெ. நடராசன் ஆறாக வகைப்படுத்துகிறார்.
1. அறிவுரைக் கதைகள்
  2. நகைச்சுவைக் கதைகள்
  3. வேடிக்கைக் கதைகள்
  4. கிண்டல் கதைகள்
  5. கேலிக் கதைகள்
  6. பழமொழிக் கதைகள்
15. டாக்டர் ரோஸ்லெட் டானிபாய் அவர்கள் ஏழாகப் பகுக்கின்றார்.
1. புராண இதிகாசக் கதைகள்
  2. காரணக் கதைகள்
  3. பேய்க் கதைகள்
  4. விலங்குக் கதைகள்
  5. விசித்திரக் கதைகள்
  6. நகைச்சுவைக் கதைகள்
  7. சமுதாயக் கதைகள்
16. டாக்டர் அய்யனார். பொருளடிப்படையில் ஒன்பதாகப் பகுக்கின்றார்.
1. பண்பு விளக்கக் கதைகள்
  2. நீதி விளக்கக் கதைகள்
  3. சமயமரபு தழுவிய கதைகள்
  4. சமூக வரலாற்றுக் கதைகள்
  5. நகைச்சுவைக் கதைகள்
  6. குலமரபுக் கதைகள்
  7. நம்பிக்கை விளக்கக் கதைகள்
  8. இயற்கை இகந்த கதைகள்
  9. பிறவகைக் கதைகள்

17. தமிழ்க் கலைக்களஞ்சியத்தில் ஏழு வகையாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது.

1. நீதிக் கதைகள்
2. தந்திரக் கதைகள்
3. ஏளனக் கதைகள்
4. நகைச்சுவைக் கதைகள்
5. நம்பிக்கைக் கதைகள்
6. கற்பனைக் கதைகள்
7. வஞ்சகக் கதைகள்

18. டாக்டர் சு. சக்திவேல் அவர்கள் ஆறாக வகைப்படுத்துகிறார்.

- காதல் கதைகள்
- காரணக் கதைகள்
- விசித்திரக் கதைகள்
- நகைச்சுவைக் கதைகள்
- அதிர்ஷ்டக் கதைகள்
- குடும்பக் கதைகள்
- வேடிக்கைக் கதைகள்
- உல்லாசக்கதைகள்
- நீதிக் கதைகள்
- பிரயாணக் கதைகள்
- கனவுக் கதைகள்

1. மனிதக் கதைகள் —

2. மிருகக் கதைகள்
3. மந்திர-தந்திரக் கதைகள்
4. தெய்வக் கதைகள்
5. இதிகாச புராணக் கதைகள்
6. பல்பொருள் பற்றிய கதைகள்

19. சில நாட்டுப் புறவியல் அறிஞர்கள் கதை சொல்லும் நேரத்தையொட்டி நான்காக வகைப்படுத்துகின்றனர்.

1. நொடிக் கதைகள்
2. சிறு கதைகள்
3. நெடுங்கதைகள்
4. கிளைக் கதைகள்

சிவ சிவ

நாட்டுப்புறக் கதைகளின் தன்மைகள்

நாட்டுப்புற வழக்கில் கதைக்குக் கால் இல்லை என்பர்; இன்னும் ஆராயப் புகுந்தால் முடிவே இருக்காது. 'ஒவ்வொரு முறையும் மாறாமல் ஒன்றுபோல் பிழையும் பிசிரும் இல்லாமல் கதை சொல்வது என்பது முடியாத காரியம். எனவே காலப் போக்கில் கதைகள் மாறுதலைப் பெறுகின்றன' என்கிறார் டாக்டர் பா.ரா. சுப்பிரமணியம் அவர்கள்.

கதை சொல்பவரின் கற்பனைக்கும் கேட்பவரின் பொறுமைக்கும் ஏற்ப, கதைகள் குறுகியதாகவோ நெடியதாகவோ இருக்கும். சொல்லும் முறையும் கேட்பவர்க்கேற்ப மாறுபடுவதுண்டு.

கதைகளின் நோக்கம்

கதைகளின் நோக்கம் மக்களுக்கு அறக்கோட்பாட்டை உணர்த்துவதாகும். நாட்டுப்புற மக்களுக்கு முறைசாரர்க் கல்வி (Non-Formal education) போன்று உலகியல் அறிவைப் போன்று உலகியல் அறிவைப் புகட்டுகின்றது. அனைத்து மக்களின் வாழ்வியலை விளக்குவதாக உள்ளது. வாழ்க்கைக்கு வழி காட்டியாக அறிவூட்டி ஆக்கவழிப்படுத்துகின்றது. பொழுது போக்குச் சாதனமாக மட்டுமின்றி அறநெறியைப் போதிக்கின்றது. வளரும் குழந்தைகட்கு நீதி போதனைக் களஞ்சியமாகத் திகழ்கின்றது. சிவாஜி இளம்வயதில் தாயிடம் கற்ற கதைகளே பிற்காலத்தில் சிறந்த வீரனாகத் திகழ வைத்தன. நீதிகளை உணர்த்த கதைகள் புனையப்பட்டன. நம்பிக்கைகள் கதைகளாக வெளிப்படுகின்றன. மொத்தத்தில் கதைகள் பயன்பாட்டிலக்கியமாகின்றன. சமூக வரலாற்றை அறியப் பெரிதும் துணைபுரிகின்றன. பண்பாட்டுக் கூறுகளை மீட்டுருவாக்கம் செய்யப் பெரிதும் துணைபுரிகின்றன. பழங்காலச் சமுதாயச் செய்திகளையும் சமகாலச் செய்திகளையும் அறியமுடிகின்றது.

கதைகளின் பொருண்மைகள்

வாழ்க்கைப் பிரச்சனை, ஆசை, துன்பம், சாதிப்பூசல், காதல், ஒழுக்கம், வேதனை, முட்டாள்தனம், பொறாமை, மன உணர்வெழுச்சி, கள்ள நட்பு, மந்திரம், புத்திசாலித்தனம், நீதி, முதலியவற்றின் பொருண்மைகளைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன நாட்டுப்புறக்கதைகள்.

அமைப்பியல் ஆய்வு (Structural Analysis)

அமைப்பியல் ஆய்வு என்பது கதைகளின் உள்ளமைப்பைப் பகுதிகளாகப் பிரித்து, அப்பகுதிகள் ஒன்றோடொன்று கொண்டுள்ள தொடர்பினையும் அவை ஒருங்கிணைந்து தரும் முழுமையினையும் விளக்குதல் எனலாம்.

இரஷ்ய நாட்டைச் சார்ந்த விளாடிமிர் பிராப்பைத்தான் (Vladimir Propp) இக்கோட்பாட்டின் தந்தை எனக் கூறுவர். ஆர்னே தாம்சனின் ஆய்வுமுறை அறிவியல் அடிப்படையில் அமையவில்லை என்று இக்கோட்பாட்டை உருவாக்கினார். கதைகளின் அமைப்பியல் கூறுகளை வரையறுக்க முயன்றவர்களில் அடாலப் ஸ்டென்டர் பீட்டர்சன் (Adolf stender peterson) ஹோன்ஸ் ஹேர்ன்டி (Hons Honti) விளாடிமிர் பிராப் (Vladimir propp) லெவி ஸ்டிராஸ் (Levi Strauss) ஆலன் டாண்டிஸ் (Alan Dundes) போன்றோர் முக்கியமானவர்கள்.

பிராப்பின் கோட்பாட்டிற்குத் தொடர்பாட்டு ஆய்வுமுறை (Syntagmatic analysis) என்றும் லெவிஸ்டிராஸின் ஆய்வுக் கோட்பாட்டிற்கு வாய்பாட்டு ஆய்வுமுறை (Paradigmatic analysis) என்றும் பெயர்.

ஆலன்டாண்டிஸ் (1964) வட அமெரிக்க இந்தியக் கதைகளைக் குறை (Lack) குறை நீக்கம் (Lack liquidated) உழைப்பு (Task) உழைப்பு முற்றுப்பெறல் (task accomplished) சூழ்ச்சி (Deceit) சூழ்ச்சிக்கு உட்படல் (Deception) தடை (Interdiction) தடை மீறல் (Violation) விளைவு (Consequences) தப்பிக்கும் முயற்சி (Attempted escape) எனும் பத்து வகை கூறன்கட்கு உட்படுத்தி அவற்றை இரண்டு அடிப்படைக் கதைக் கூறன்களின் வரிசை (Two nuclear motifeme sequence) நான்கு கதைக் கூறன்களின் வரிசையொன்று (A fours motifeme sequence) நான்கு கதைக் கூறன்களின் வரிசை மற்றொன்று (Another four motifeme sequence) ஆறு கதைக் கூறன்களின் தொகுதி (Six motifeme combination) அதிகக் கலவையும் நீண்டதுமான கதைகளின் அமைப்பு (The structure of more complex and extended tales) என்று ஐந்தாக வகைப் படுத்தியுள்ளார்.

லெவிஸ்டிராஸ் (Levi strauss) 813 புராணக் கதைகளையும் அவற்றின் மாற்று வடிவங்களையும் ஆய்வு செய்துள்ளார். லெவிஸ்டிராஸ் கருத்துப்படி கதைகள் I:II: III:IV எனும்

ஆய்வு 206
 Wx
 குடியேற்றம்

சமன்பாட்டிற்கு உட்படும். அதனை $A:B :: E:D$ எனலாம். ஒரு கதையின் கூறுகளில் A-யும் B-யும் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புடையதாகவும் B-யும் E-யும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையதாகவும் இருக்கும். A கூறுக்கு எதிர்ப்பண்பாக B கூறு அமைந்திருக்கும்.

இரஷ்ய நாட்டுப் பேரறிஞர் விளாடிமர் பிராப் 100 தேவதைக் கதைகளை ஆராய்ந்து 31 செயல்களுக்குள் அடங்குமெனக் கூறுகிறார்.

0 தொடக்கச்சூழல் (Initial situation): (X)

1. வெளியேற்றம் (Absentation) – குறி: b
2. தடை (Interdiction) – குறி: Y
3. தடைமீறல் (Violation) – குறி: d
4. வேவுபார்த்தல் (Reconnaissance) – குறி: e
5. செய்தி அறிதல் (Delivery) – குறி: f
6. சூழ்ச்சி (Trickery) – குறி: n
7. உடன்படுதல் (Complicity) – குறி: z
8. கொடுஞ்செயல் (Villainy) – குறி: A
9. இணக்கம் (Mediation) – குறி: B
10. மாற்று நடவடிக்கைத் தொடக்கம் – குறி: c (Beginning Counteration)
11. புறப்படல் (Departure) – குறி: ↑
12. கொடையாளியின் முதல்செயல் (The first function of Donor) – குறி: D
13. தலைவனின் எதிர்வினை (The Hero's reaction) – குறி: E
14. மந்திரக்கருவிபெறல் (Receipt of a magical agent) – குறி: F
15. வழிகாட்டப்படல் (guidance) – குறி: G
16. போட்டி (Struggle) – குறி: H
17. அடையாளமிடல் (Branding) – குறி: J
18. வெற்றி (Victory) – குறி: I
19. குறை நீக்கம் (Lack Liquidated) – குறி: K

20. திரும்புதல் (Return) குறி: ↓
21. பின் தொடர்தல் (Pursuit) – குறி: Pr
22. மீட்பு (Rescue) – குறி: Rs
23. அடையாளம் தெரியாது வேறொரு இடம் அடைதல் (Unrecognized arrival) – குறி: O
24. பொய்யான உரிமை கொண்டாடல் (Unfounded claim) – குறி: L
25. கடும்கூடிய பணி (Difficult task) – குறி: M
26. தீர்வு (Solution) – குறி: N
27. கண்டு கொள்ளல் (Recognition) – குறி: Q
28. வெளிப்பாடு (Exposure) – குறி: Ex
29. உருமாற்றம் (Transfiguration) – குறி: T
30. தண்டனை (Punishment) – குறி: U
31. மணம் (Wedding) – குறி: W

பிராப்த தேவதைக் கதைகளில் 31 வினைகளே உள்ளன. ஏனைய வினைகள் வந்தால் மற்ற கதையினின்றும் உட்புகுந்திருக்கலாம் என்கிறார் பிராப்த. பெரும்பாலான வினைகள் இணைந்து வருவதைக் காண்கிறோம். குறை - குறை தீர்த்தல் - மீறல் - தண்டனை என அமைந்திருக்கும். இவைகளெல்லாம் கதைகளை அளக்கும் அலகு (Unit) என்கிறார். பிராப்த அவர்கள் வினை என்பது ஒரு கதையின் இயக்கத்திற்கு இன்றியமையாத பாத்திரத்தின் செயல்பாடாகும் என்கிறார்.

விறகு வெட்டி கதை

வறுமையால் வாடல் – X

பணம் தேவை – 95

காட்டிற்குச் செல்லல் – ↑

தேவதை சோதித்தல் – D

தேவதைக்குப் பதில் சொல்லல் – E

மந்திரப் பொருளாகக் கோடரியைக் கொடுத்தல் – F

வீட்டிற்குத் திரும்பல் – ↓

Curry

நாட்டுப்புறக் கதைகள் அறக்கோட்பாட்டைப் போதிக்கவும் பொழுதுபோக்கிற்கும் சமுதாயத்தை அறியவும் பயன்படுகின்றன தமிழகத்தில் வழங்கப்படும் நாட்டுப்புறக் கதைகளைச் சேகரித்து ஆய்வு செய்யின் தமிழகப் பண்பாட்டு வரலாற்றை மட்டுருவாக்கம் செய்யப் பெரிதும் துணைபுரியும்.

Kabaddi King Seva

தமிழன் டா

இராஜாபுரம்

செ.செவ்வணி

BA Tamil 1 Year

எசுல்வ

மணி

BA. Tamil 1 Year

Kabaddi King

Raja Pudukudi

4

நாட்டுப்புறக் கதைப்பாடல்கள்

கதையைப் பாடலாகப் பாடப்படுவதைக் கதைப்பாடல் என்பர். அது ஒரு கதையாகவோ அல்லது பல உட்கதைகள் கொண்ட கதையாகவோ இருக்கலாம். ஆங்கிலத்தில் இதனை 'ballad' என்று கூறுவர்.¹ Ballare என்ற இலத்தீன் சொல்லிலிருந்து பெறந்ததாகும். நடனம் என்ற பொருளும் உண்டு. மேலை நாட்டில் இச்சொல் பல பொருளில் வழங்கி, பதினாறாம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னரே இச் சொல்லுக்குக் குறிப்பிட்ட வரையறை ஏற்பட்டது. கதைப்பாடல்கள் முதலில் பாடுவதற்கே எழுந்தனவாகும். நாட்டுப்புற இலக்கியத்திற்குரிய அனைத்துக் கூறுகளும் கதைப் பாடலுக்கும் பொருந்தும். கதைப்பாடல்கள் பெரும்பாலும் மக்களது பேச்சு மொழியிலே அமைந்திருக்கும். காப்பியங்கள் தோன்றுவதற்குக் கதைப்பாடல்களே மூல காரணம் எனின் மிகையாகாது. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டிற்கு முற்பட்ட கதைப் பாடல்களை உலகிலே எங்கும் காணமுடியாது.² கதைப் பாடலின்

1. Ballad is a short poem that tells a story of some heroic deed, romance or event in history or legend. Ballad originated among common people. No one knows who wrote them. Originally ballads were meant to be sung. They often contain a chorus or repeat certain lines as a refrain. The typical ballad consists of stanzas which repeats a regular pattern. Various changes in the pattern take place as the story progresses. Ballads are usually written in simple language. People remember them but do not write them down.

— The World Book Encyclopaedia Vol. 11, p.34.

2. Ballad may be an origin for an epic. But to-day we are not getting any ballad anywhere in the world older than 12th century
நா.6.

தோற்றம் எத்தகையதாக இருப்பினும் தெளிவான வடிவம் பெற வாய்மொழியாகப் பரப்பப்பட்டதே முக்கிய காரணமாகும்.¹

கதைப்பாடலின் தோற்றத்திற்குப் பண்பாடு முக்கிய எதிர் எண்பர். வறட்சிப் பகுதியிலும் பின்தங்கிய பகுதிகளிலும் நிறைய கதைப்பாடல்கள் தோற்றம் பெற்றிருக்கின்றன. இயற்கைச் சூழல், மக்களின் மனப்பாங்கு, சாதிகளின் நடத்தை போன்றவை கதைப்பாடல் தோன்ற முக்கியப்பங்கு வகித்தன எனக் கூறலாம்.² நாட்டுப்புற மக்களின் கூட்டு முயற்சியால் எழுந்ததே கதைப் பாடலாகும். கிட்ரெட்ஜ் (Kittredge) அவர்கள் இக்கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அதில் சில மாற்றம் 'செய்தார். நாட்டுப்புற மக்களின் கூட்டு முயற்சியால் தோன்றினாலும், அது ஒரு தலைவனின் கீழ் செயலாக்கம் பெற்றது என்று கூறுகிறார்.³ மத்திய காலத்தில்தான் கதைப்பாடல்கள் தோற்றம் பெற்றிருக்க வேண்டும். பல்லாண்டு காலமாகக் கதையைப் பாடலாகப் பாடியதால் மக்கள் அவற்றில் சில மாற்றங்களைச் செய்திருப்பர். வாய்மொழி இலக்கிய வகையான கதைப்பாட்டு மக்கள் முன் எடுத்துரைக்கப்பட்டு பரம்பரை பரம்பரையாக இசைக் கருவிகளின் துணைகொண்டு மக்கள் முன் பாடப்படுவதாகும். இக்கதைப் பாடல்களைத் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் வில்லுப் பாடல்கள், மகுடாட்டப் பாடல்கள் என்றும் கோவை மாவட்டத்தில் உடுக்கடிப் பாடல்கள் என்றும் கூறுவர்.

ஓரிடத்தில் வழங்கப்பெறும் ஒரு புகழ்மிக்க கதை பாடல் வடிவில் ஆக்கப்பெறுகின்றது. கதையை உள்ளடக்கி விளக்குதலால் கதைப்பாடல் என்று பெயர் பெற்றுள்ளது என

1. What ever may be the origin ballad should undergo the process of oral transmission for sometimes in order to attain its perfect form.

2. Culture is the main foe for the origin of ballads. In India drylands and backward areas are rich in ballads than the wet lands and forward areas. A nation's natival surroundings psychology of the races and behavious of caste play an important role in the origin of ballads.

3. Kitteredge accepted this explanation but with modifications. Ballads were composed by the folk under the direction of leader who brought the necessary discipline into the composition and who functioned as organizer and selector. But they felt that the folk contributed much of the matter.

சரகவதி வேணுகோபால்¹ கூறுகிறார். கதையைப் பாடலாகக் கூறுவது அல்லது பாடலில் கதை பொதிந்து வருவது கதைப்பாடல் என்றழைக்கப்படுகின்றது. இது ஒரு கதையைப் பற்றியதாகவும் இருக்கலாம். அல்லது பல உட்கதைகள் கொண்ட கூட்டுக் கதையாகவும் இருக்கலாம். இந்த உட்கதைகள் மூலக் கதைக்குப் பக்கபலமாக அல்லது அதன் மையத்தை நோக்கிச் செல்வனவாகவும் அமையும் என்கிறார் டாக்டர் சு. சண்முக சுந்தரம் அவர்கள்.²

கதைப்பாட்டு என்ற இலக்கிய வகையானது மக்களது நாவில் திகழ்கின்றது. இதை இயற்றியவர் யாராகயிருப்பினும் பாடுபவரது உரிமையாகவே மாறிவிடுகிறது. இதற்கு முன்னுரையும் பின்னுரையும் விளக்கமும் தேவையில்லை என கலைக்களஞ்சியம்³ கூறுகிறது.

கதைப்பாடல்கள் வரலாறுகள் அல்ல; அவை வீர காவியங்கள். மனிதப் பண்பின் உயர்ந்த அம்சங்களைப் போற்றுபவை. சமூகச் சீர்கேடுகளைக் கேலி செய்பவை, இவற்றைக் கற்பனையால் உருவான நாட்டார் பாடல் என்றே கொள்ள வேண்டும் என டாக்டர் நா. வானமாமலை அவர்கள்⁴ கூறுகிறார்.

ஆங்கிலத்தில் 'பாலட்' என்று சொல்லும் கருத்தைத் தமிழில் அம்மாணை என அழைக்கின்றனர். இதற்குக் காரணங்கள் பல. ஒன்று பாடல்களில் அம்மாணை என்ற சொல் பயன்படுத்தப் படுவது. மற்றொன்று செந்தமிழ் இலக்கியமாக இராமல் சொற்ப எழுத்தறிவுடையவர்களே பாடி வைத்தது. பாமரர் இலக்கியம் என்று சொல்லும் மரபுடையது. நீண்ட பாடல்கள், நெடுங்கதைப் போக்குடையன; பாமர மக்கள் அருபவிக்கத்தான் பாடல்கள் என தமிழறிஞர் மு. அருணாசலம்⁵ கூறுகிறார்.

குறிப்பிட்டதொரு பண்பாட்டில் குறிப்பிட்ட சில குழல்களில் வாய்மொழியாக ஒரு பாடகனோ அல்லது ஒரு குழுவினரோ சேர்ந்து மக்கள் முன் எடுத்துரைத்து இசையுடன் நிகழ்த்துகின்ற கதை தழுவிய பாடலே கதைப் பாடலாகும் என டாக்டர். நா. இராமச்சந்திரன் நாயர்⁶ கூறுகிறார்.

1. சரகவதி வேணுகோபால், தமிழக நாட்டுப்புறவியல், ப. 2, 1987.

2. சு. சண்முகசுந்தரம் நாட்டுப்புறவியல், ப. 143, 1982.

3. கலைக்களஞ்சியம், பக். 186-187, 1966.

4. நா. வானமாமலை, ஐவர் ராசாக்கள் கதை, ப. 21, 1974.

5. M. Arunachalam, Ballad Poetry, 1976.

6. நா. இராமச்சந்திரன் நாயர், குமரி மாவட்ட நாட்டார் சமூகப்பாடல்களின் இயல்புகளும் சிக்கல்களும், பிஎச்.டி. ஆய்வேடு, ப. 77.

டேவிட் புக்கன் (David Buchan) அவர்கள்¹ கதைப் பாடலைக் கீழ்க்கண்டவாறு வரையறுக்கிறார்.

கதைப்பாடல்கள் இடர்ப்பாடானவை. சில இலக்கிய வகைகள் பெரும்பான்மையான மக்களுக்கு மிகுந்த இன்பத்தை அளிப்பவை. வியப்பு, காதல், கொலை போன்றவற்றைப் பொருளாகக் கொண்ட இக் கதைகள் கவிதை நடையினின்றும் கூர்மையாக வேறுபட்ட ஒரு வகை நடையில் சொல்லப்படுவன. அவற்றின் ஆசிரியர், வரையறை, வகைப்பாடு குறித்துச் சிக்கல் எழுகின்றது. கதைப்பாடல் புதிராக அமைகின்றது; வாய்மொழியாகப் பரப்பப்படுவதே கதைப்பாடலாகும்.

மால்கம் லாஸ் (Malcom Laws)² கதைப்பாடலைக் கீழ்க்கண்டவாறு வரையறுக்கிறார்.

'கதைப்பாடல் என்ற சொல் பல்வேறு பொருள் கொண்டது. அறிஞர்கள் கூட வரையறுப்பதில் மாறுபாடு கொள்கின்றனர். கதைப் பாடலில் கதையே இன்றியமையாதது. கதையைக் கூறாத நாட்டுப்புறப் பாடலைக் கதைப்பாடலாகக் கருத மாட்டேன். கதைப்பாடல் மரபான ஒரு வாழ்வைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். மக்களது நினைவில் நிலைத்திருக்க வேண்டும். வாய்மொழியாகப் பரவவேண்டும்' என்கிறார்.

தமிழ்க் கதைப்பாடலின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

தமிழ்க் கதைப்பாடலின் தோற்ற வளர்ச்சியை ஆராய்வது கதைப்பாடலைப் புரிந்துகொள்வதற்குப் பெருந்துணையாக அமையும். கதைப்பாடலுக்குத் தமிழில் அம்மாளை என்ற பெயரும் உண்டு. முதல் கதைப்பாடலே அம்மாளை என்ற பெயரில் உள்ளது. அம்மானையின் வளர்ச்சியே கதைப்பாடலின் வளர்ச்சியாகும். அம்மாளை கதை தழுவா நிலையிலிருந்து கதை தழுவின நிலையின் வளர்ச்சியைக் காண்கிறோம்.

'அம்மாளை' என்ற சொல் முதலில் சிலப்பதிகாரத்தில் தான் கையாளப்பட்டுள்ளது. அம்மாளை என்ற சொல்லிலிருந்து தான் அம்மாளை, அம்மாளை வரி, அம்மாளைப் பாட்டு, அம்மாளைக் காய், அம்மாளை மடக்கு என்ற சொற்கள் பிறந்தன. அம்மாளை என்பதற்குத் தாய், தலைவி, ஆடுங்கருவி, தீ என்ற பொருள்கள் உண்டு. கலம்பக உறுப்பு, வரிப்பாடல், பெண்பால்

1. David Buchan, The Ballad and the Folk, P.1, London, 1972.

2. J.G. Malcom Laws, 'Stories told on song; The ballads of America', American Folklore, 1969.

பிள்ளைத்தமிழ் உறுப்பு என்ற நிலையிலும் அமைகின்றது. பெண்கள் விளையாடும் விளையாட்டு அம்மாளை. அவ் விளையாட்டின்போது பாடப்படும் பாடல் அம்மாளைவரி. அவ் விளையாட்டில் பயன்படுத்துவது அம்மாளைக்காய். அம்மாளைப் பாட்டு என்பது கதைப்பாடலைக் குறிக்கும். அம்மாளை தோழியையும் விளையாட்டையும் அம்மன் சக்தியையும் குறிக்கிறது. மகளிர் இருவர் வினா விடையாக இரு பொருள்பட பாடுவது அம்மாளை மடக்காகும்.

த. இராசாராம்¹ அவர்கள் அமைப்பு அடிப்படையில் நான்காகப் பகுக்கின்றார்.

1. சிலப்பதிகார நிலையில் அமைந்த வினாவிடை நிலை.
2. திருவாசகம், பிள்ளைத்தமிழில் வரும் அம்மாளை எனும் சொல்.
3. அம்மாளைப் பாட்டு எனும் கதைப்பாடல் நிலை.
4. அம்மாளை ஆட்டத்திற்கேற்ற தாள இசைக்குத்தக அமைந்த நிலை.

சிலப்பதிகாரத்தில் அம்மாளை வரியைப்பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.

'வீங்குநீர் வேலி உலகாண்டு விண்ணவர்கோள்
ஒங்கரணங் காத்த உரவோன்யார் அம்மாளை
ஒங்கரணங் காத்த உரவோன் உயர்விகம்பில்
தூங்கெயில் மூன்றெறிந்த சோழன்காண் அம்மாளை
சோழன் புகார்நகரம் பாடேலோர் அம்மாளை'

வினா, விடை இறுதியில் பொதுக்கூற்று என்னும் நிலையில் அமைந்துள்ளது.

கலம்பக அம்மானையில் வினாவிற்குப் பதில் பொதுக் கூற்றும் பின்னர் வினாவும் அதன்பின்னர் பதிலும் அமைகின்றன.

'வற்றா வளக்காஞ்சி வாழ்ந்தருள் ஏகாம்பரனார்
செற்றார் புரமெரித்த தீயர்காண் அம்மாளை
செற்றார் புரமெரித்த தீயரே ஆமாயின்
கற்றார்கள் அந்தணராக் கழலுவதேன் அம்மாளை
கழறல் அறுதொழில்சேர் காரணத்தால் அம்மாளை'.

தனிப்பாடல்களாகவும் அம்மாளை உள்ளது. கலம்பக அமைப்பையொட்டி அமைப்பதுடன் பொதுக்கூற்று, வினா, விடை என்ற நிலையில் உள்ளது.

1. த. இராசாராம், தமிழில் அம்மாளைப் பாடல்கள், ப. 5.

'திருவாரும் நல்லைநகர்ச் செவ்வேல் பெருமானார்
 இருபாலைக் குயத்தியரோடு இன்பமுற்றார் அம்மாளை
 தருவாரோ சட்டிகுடம் சாறுவைக்க அம்மாளை
 தருவர்காண் சட்டிகுடம் சாறுவைக்க அம்மாளை'.

சிலப்பதிகார அம்மாளைக்கும் திருவாசக அம்மாளைக்கும்
 பெருந்த வேறுபாடு உண்டு. திருவம்மாளை ஒரு பெண்ணே பாடி
 ஆடும் நிலையில் உள்ளது. வினா விடை நிலை மாறி ஒரு
 பெண்ணே ஆடிப் பாடுகிறாள்.

பிள்ளைத் தமிழில் அம்மாளைப் பருவம் பாடி ஆடும்
 நிலையில் இல்லாமல் இலக்கிய நிலையில் உள்ளது. பெண்பால்
 பிள்ளைத் தமிழில் ஒன்பதாவது பருவம் அம்மாளைப்
 பருவமாகும்.

மனோன்மணிய நாடகத்திலும் வினா, விடை அமைப்பில்
 அம்மாளை ஆட்டம் உள்ளது.

அம்மாளைப் பாட்டு கதைப்பாடலைக் குறிக்கும். சிலம்பு,
 கலம்பக அம்மாளைப் பாடல்களிலமைந்த மடக்கு, மோனை
 வளர்ச்சி பெறுகிறது. சிலம்பில் வினா, விடை, பொதுக் கூற்று
 என்ற அமைப்பில் உள்ளது. கலம்பகத்தில் பொதுக்கூற்று, வினா,
 விடை என்ற அமைப்பில் உள்ளது. திருவாசகத்தில் ஆட்ட நிலை
 வீழ்ச்சியடைந்து கதையமைப்பு மிஞ்சி, கதைப்பாடலாக
 மலர்கின்றது. பிள்ளைத்தமிழில் அம்மாளை தனிப்பருவமாகவே
 வளர்ச்சி பெற்றது. கதைப்பாட்டும் விளையாட்டு அம்மாளையும்
 இரு வேறுபட்ட நிலைகளாகித் தனித்தனியே வளரலாயின.
 கலம்பக அமைப்பு, திருவாசக அமைப்பு, கதைப்பாட்டமைப்பு,
 விளையாட்டுப் பாடலமைப்பு என நான்கு நிலைகளில்
 அம்மாளை அமைந்துள்ளது.

1. வினா விடை நிலை (சிலம்பு, கலம்பகம், தனிப்பாடல்)
2. கதைநிலை (சிலம்பு)
3. சொல் நிலை (திருவாசகம்)
4. எண்ணிக்கை நிலை (கழற்சிப்பாடல்)

என சு. சண்முகசுந்தரம்¹ அவர்கள் நால்வகையாகப் பகுத்து (1, 3,
 4) என்ற நிலைகளில் விளையாட்டுப் பண்பும் இரண்டாவது
 நிலையில் கதைப்பண்பும் உள்ளதாகச் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

1. சண்முகசுந்தரம் 'அம்மாளை ஓர் ஆய்வு' நாட்டுப்புற வழக்காற்றியல் ஓர்
 ஆய்வு பக். 119-140, 1981.

பெண்களது விளையாட்டினின்றும் வளர்ச்சி பெற்ற நிலையே கதைப்பாடலாகும்.

சிலப்பதிகார, திருவாசக அம்மாணைகளில் கதை இடம் பெற்றிருக்கின்றது. காலப்போக்கில் விளையாட்டுக் கூறுகள் மறைந்து கதை இடம் பெற்றிருக்கின்றது. கலம்பகத்தில் ஆட்டமும் கதைப்பாடலும் இணைந்திருந்தன. திருவாசகம், பிள்ளைத் தமிழில் ஆட்டநிலை வீழ்ச்சியடைந்து கதையமைப்பு மிஞ்சி கதைப் பாட்டாக மலர்ந்த நிலையைக் காண்கிறோம். விளையாட்டும் கதைப்பாட்டும் இருவேறு நிலைகளாயின. கதைப் பாடலின் தோற்றகாலமாகப் பதினாறாம் நூற்றாண்டைக் குறிப்பிடுகிறார் மு. அருணாசலம் அவர்கள். மூவர் அம்மாணை கி.பி. 1575-இல் எழுதப்பட்டது. இராமப்பய்யன் அம்மாணை கி.பி. 1640-இலும் அல்லி அரசாணி மாலை போன்ற கதைப் பாடல்கள் கி.பி. 1575 - 1625-இலும் தோன்றியன.

அம்மாணை எனும் கதைப்பாடலை மூன்று நிலையில் காணலாம். நூலின் பெயரிலும் உள்ளேயும் அம்மாணை சொல்வரல். சிவகெங்கை அம்மாணை, மாணிக்கவாசகர் அம்மாணை, புவனேந்திரன் அம்மாணை பெயரில் மட்டும் அம்மாணை இடம் பெற்றுள்ளது. கதைப்பாடலில் அச்சொல்லே இடம் பெறவில்லை. இராமப்பய்யன் அம்மாணை பெயரிலும் கதைப் பாடலிலும் அம்மாணை என்ற சொல் இடம் பெறாத கதைப் பாடல்கள் நிறைய உண்டு. பெரும்பாலான அம்மாணைப் பாடல் தரவு கொச்சகமாய் நாற்சீராய் அமையும். திரும்பி வரல் பண்பினை அம்மாணையில் காணலாம். அம்மாணையில் இயற்கையைக் கடந்த நிகழ்ச்சிகளையும் காணலாம்.

சிலப்பதிகார அம்மாணை

கலம்பக அம்மாணை

தனிப்பாடல் அம்மாணை

பல பாடல்கள்

பெண்பால் பிள்ளைத்தமிழ்

உலா அம்மாணை

— வினா-விடை-பொதுக்கூறு

— பொதுக்கூறு-வினா-விடை

— பொதுக்கூறு-வினா-விடை

— வினா விடை இல்லா விளக்க நிலை

— அம்மாணைப் பருவம்

— ஆடல் பற்றிய செய்தி

அம் + மனை = அழகிய மனையில் ஆடும் மகளிரின் ஆடல் பாடல் என்றும் பொருள் கொள்வாருமுளர். பெண்களின் விளையாட்டினின்றும் வளர்ச்சி பெற்றதே கதைப்பாடல். சிலப்பதிகார அம்மாணையில் செம்பியன், சிபி, மனு, கரிகாலன் கதை இடம் பெற்றுள்ளன. திருவாசக அம்மாணையில் சிவனைப்

பற்றிய புராணக் கதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. கதைப் பாடலின் தோற்றகாலம் பதினாறாம் நூற்றாண்டாகும். வீர வழிபாடு (Hero worship) தான் அம்மாணை தோன்றுவதற்கு அடித்தளம் என்கிறார் டாக்டர் மு. வரதராசனார் அவர்கள். கதைப்பாடல்கள் வீர காவியங்கள் என்கிறார் டாக்டர் நா. வானமாமலை அவர்கள்.

கதைப் பாடலின் மரபும் தன்மையும்

மாக் எட்வர்ட் லீக் (Mac Edward Leach) கதைப் பாடலின் மரபும் தன்மையும் பற்றிக் கீழ்க்கண்டவாறு விளக்குகிறார்:

1. கதைப்பாடல் வாய்மொழியாக வழங்கப்படுவது
2. பாட்டாகப் பாடப்படுவது
3. பொருளாலும் நடையாலும் பெயராலும் மக்கட்கே உரியது.
4. சிறு கதைகளில் காணப்படுவதைப் போன்று தனிச் சம்பவத்தைப் பிரதிபலிப்பது. (A ballad focuses on a single incident as does in the short story)
5. நாடக உத்தி அமைந்து காணப்படுவது (It is highly dramatic)

மாக் எட்வர்ட் லீக் அவர்கள் கதைப்பாடலின் வரையறையை விரிவுபடுத்தி விளக்குகிறார். எடுத்துரைக்கப்படும் எல்லா வகையான கதைகளுக்கும்,

1. கதையின் நிகழ்ச்சிப் போக்கு (action)
2. பாத்திரங்கள் (characters)
3. பின்புறம் (setting)
4. கரு (theme)

என நான்கு பண்புகள் உள. இந்நான்கு பண்புகளில் கதைப் பாடலுக்கு இன்றியமையாதது நிகழ்ச்சிப்போக்கு ஆகும். நிகழ்ச்சிப் போக்கைத் தொடர்புபடுத்தி இணைப்பதில் கதைப் பாடல் செறிவானது என லீக் குறிப்பிடுகின்றார்.

ஹோல்ஜர் ஓலாப் நிகார்டு (Holger Olob Nygard) கீழ்க் கண்டவற்றைக் கதைப் பாடல்களின் இயல்புகளாகக் கூறுகின்றார்.

1. அமைப்பியல் பண்புகளைக் கொண்டவை
2. வாய்மொழி நிலையிலும் ஓரளவு மாறாத தன்மை

3. பத்தியமைப்பு, இசைத்தொடர்பு, ஒலியமைவு, எடுத்துரைத்தலில் தொடர் ஒழுங்கு, கூட்டல் திருப்பல், கதைப்பாடல்களின் பாடல்களில் வாய் மொழி யமைப்பு மாறாமல் காத்து வருகின்றன.

4. பத்தியமைப்பு மிக முக்கியமானது.

பிரிஸ்பெர்லி கதைப்பாடலின் இயல்புகளாகக் கீழ்க்கண்ட வற்றைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

1. செய்யுள் வடிவம்

- எளிமையான யாப்பு (Simple metre)
- அடுக்கிசை என்ற பல்லவி (Refroam)
- பாடுவதற்கேற்றது

2. எடுத்துரைக்கப்படுவது

3. வாய்மொழி மரபு

4. பொதுரஞ்சகத் தன்மை

5. நோக்கம்

6. எளியமொழி

7. எழுதுவதற்கு அவ்வளவு எளிதல்ல

8. பொதுமைப் பண்பு

முதன்மைப் பண்புகளாக இவற்றைக் கூறிய அவர் துணைமைப் பண்புகளாகக் கீழ்க்கண்டவற்றைக் கூறுகிறார்.

1. ஒரு நிகழ்ச்சியை மட்டும் விவரித்தல்
(Describes only one event)

2. உண்மையில் நடந்த நிகழ்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொள்ளல் (Originates from actual incident)

3. வட்டாரக் கரு (Local theme)

4. வீரப் பண்புக்கு முக்கியத்துவம் (Prominence of heroism)

5. எளிய பாத்திரப் படைப்பு (Simple plot)

6. எவரும் கதைப்பாடலின் கதாநாயகன் ஆகலாம்
(Anybody can become hero)

7. உரையாடல் (dialogues)

8. திரும்பத் திரும்ப வரல் (Repetitions)

சோமர் வில்லே (Somar Ville) கதைப்பாடலின் இயல்புகளாகக் கீழ்க்கண்டவற்றைக் குறிப்பிடுகிறார்.

Lehman

1. கதைப்பாடல்கள் எளிமையான யாப்பு வடிவத்தைப் பெற்றிருப்பதோடு சில அடுக்குகள் திரும்ப திரும்ப வருதலையும் பெற்றிருக்கும்.
2. சில கதைப்பாடல்கள் எழுதப்பட்டிருப்பதுடன் இயற்கை கடந்த நிகழ்ச்சிகளும் (Super natural elements) இடம் பெற்றிருக்கும்.
3. மந்திரம், காதல், வரலாறு பற்றியதாக இருக்கும்.

கதைப்பாடலின் அமைப்பு

1. காப்பு அல்லது வழிபாடு
2. குரு வணக்கம்
3. வரலாறு
4. வாழி

என்ற நான்கு பகுதிகளைக் கொண்டிருக்கும்.

கதைப்பாடல் துவங்கும் முன்பு இறைவனை வணங்கிப் பாடும் பாடலினையே 'காப்பு' என்பர். பெரும்பாலும் விநாயகர் பற்றியும் அத்துடன் அந்தந்த ஊர் நாட்டுப்புறத் தெய்வங்களைப் பற்றியும் பாடுவர். காப்புப் பாடலையடுத்து இன்ன கதையினைப் பாடப்போகிறோம் என்ற செய்தி இடம்பெறும். இதனைப் பாட்டாகவோ உரைநடையிலோ கூறுவர். காப்பு விருத்தம் பாடும்போதே கூறிவிடுவதும் உண்டு.

தனக்குப் பாடஞ்சொன்ன குருவணக்கம் பாடும் மரபும் உண்டு. இதனைக் 'குருவடி' என்றும் கூறுவர். அவையடக்கம் பெரும்பாலும் உரைநடையில் அமைவதுண்டு. நாட்டுவளம் பெரும்பாலும் கீழ்க்கண்ட அமைப்பிலே இடம் பெறுகின்றது.

'நாடு நல்லநாடு
நாவலர்கள் புகழும் நாடு
இஞ்சி மஞ்சள் பூக்கும் நாடு
இருவாச்சி மலரும் நாடு
கோடைமழை பொழியும் நாடு
குளிர்ந்த தென்றல் வீசும் நாடு
நாடும் மும்மாரி மழை பொழியும் நாடு'.

பின்னர் கதையின் வரலாறு தொடங்கப்படும். கதைப் பாடலின் இறுதிப்பகுதி வழிபடுதலாகும். கதை கேட்போரும் மற்றோரும் கடவுளர் அனைவரின் அருளும் பெற்று வாழ்க என வாழ்த்தலும் உண்டு.

மக்கள் முன் எடுத்துரைக்கப்படும் நாட்டுப்புறக் கதைப் பாடல்கள் மட்டுமே இத்தகைய அமைப்பினைப் பெற்றிருக்கும். மற்ற கதைப்பாடல்கள் பெரும்பாலும் காப்பு, வாழி போன்ற பகுதிகளைப் பெற்றிருக்காது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பொருள் அடிப்படையில் கதைப்பாடல் அமைப்பினை டாக்டர் ஷீலா ஆசீர்வாதம்¹ அவர்கள் நான்கு வகையாகப் பகுக்கின்றார்.

1. முதன்மைச் சுற்று (Primary cycle)
2. தலைமைச்சுற்று (Main cycle)
3. துணைமைச் சுற்று (Secondary cycle)
4. இடை விளக்கச் சுற்று (Intervening cycle)

முதன்மைச் சுற்று கதைத் தலைவனின் பிறப்புக்கு முந்திய வரலாறு; அவனுடைய முன்னோர் வரலாறு.

தலைமைச் சுற்று கதைப்பாடலின் மையக் கருத்தைக் கூறுவதாக அமையும்.

துணைமைச் சுற்று கதைத் தலைவனின் மரணத்திற்குப் பின் நிகழும் நிகழ்ச்சிகள் தலைமைச் சுற்றையடுத்து வரும்.

இடை விளக்கச் சுற்று ஏனைய மூன்று சுற்றுக்களிலும் இடை இடையே அமைந்துவரும் காரண காரியத் தொடர்பை விளக்குவதாக அமையும்.

முன்கதை, மையக்கதை, பின்கதை என்ற நிலையிலும் அடக்கலாம். தலைமைச்சுற்று அனைத்துக் கதைப்பாடல்களிலும் நிச்சயம் இடம் பெறும். ஏனைய சுற்றுக்கள் அமைந்தோ அமையாமலோ வரலாம். சான்றுக்குச் சில கதைப் பாடல்களின் அமைப்பியல் வாய்ப்பாட்டைக் காண்போம்.

கதைப்பாடல்	வடிவம்	உள்ளடக்கம்	அமைப்பியல் வாய்பாடு
காத்தவராயன்	Mv F	சமூகக்கதைப் பாடல்	$(P(p_1p_2)M[m_1m_2m_3m_4g_1g_2])m_5$
சின்னத்தம்பி	Mv F/DF	"	$M(m_1m_2m_3m_4(g_1g_2)m_5m_6)$
நல்லதங்காள்	Mv F	"	$P[p_1p_2p_3p_4]M[m_1m_2m_3m_4(g_1g_2g_3)m_5m_6m_7m_8]$
முத்துப்பட்டன்	Mv F/DF	"	$P[p_1p_2p_3p_4]M(m_1m_2m_3m_4m_5(g_1g_2g_3)m_6m_7m_8)$
வன்னிராசன்	Mv F/DF	"	$M[m_1m_2m_3m_4m_5(g_1g_2)m_6]$

1. Sheila Asirvatham, A Sociological Study of Tamil Folk Ballads, Ph.D. Thesis P. 143, University of Kerala, 1983.

கதைப் பாடல் வகைகள்

எந்த அறிவியல் ஆய்விலும் சேகரித்தல் (Collection), வகைப்படுத்தல் (Classification), ஆய்வு செய்தல் (analysis) முக்கிய ஆய்வு நெறிமுறைகளாகக் கருதப்படுகின்றன. இம்மூன்று முறைகளும் தன்னிச்சையானவைகள் என்றாலும் ஒன்றை யொன்று சார்ந்தவைகளாகும். வகைப்படுத்தல் என்பது ஒரே மாதிரியாக இருப்பனவற்றை இனங்கண்டு ஒன்றாக்குவதாகும். வகைப்படுத்தல் நாட்டுப்புறவியலில் மிகமிக இன்றியமையாத தொன்றாகும். வகைப்படுத்தல் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு ஆய்வுகள் நுணுக்கமாக அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை.

தமிழில் கதைப்பாடல்களுக்குப் பல்வேறு பெயர்கள் அதன் தன்மையை விளக்குவனவாக உள்ளன. அதை முதலில் கண்ட பின்பு, கதைப்பாடலின் வகைப்பாட்டினைப் பின்னர் காண்போம்.

கதை	: முத்துப்பட்டன் கதை, நல்லதங்காள் கதை அண்ணன்மார்கவாமி கதை
கதைப்பாடல்	: காத்தவராயன் கதைப்பாடல், வீரபாண்டியக் கட்டபொம்மு கதைப்பாடல்
அம்மாணை பாட்டு	: இராமப்பய்யன் அம்மாணை, கள்ளழகர் அம்மாணை
மாலை	: பவளக்கொடி மாலை, அல்லியரசாணி மாலை
வெற்றி	: திவான் வெற்றி
ஏற்றம்	: ஏணி ஏற்றம்
கும்மி	: அரிச்சந்திரன் கும்மி, சிவகெங்கைக் கும்மி
குறவஞ்சி	: ஞானரத்னக் குறவஞ்சி
காவியம்	: கபிலை காவியம்
வனவாசம்	: பஞ்சபாண்டவர் வனவாசம்
சோபனம்	: லலிதாம்பாள் சோபனம்
மசக்கை	: பொன்னுருவி மசக்கை
உபாக்கியானம்	: வத்சல உபாக்கியானம்
சரிதம்	: ஆதியூர் சரிதம், மன்மதன் சரிதம்
விருத்தம்	: கட்டபொம்மு இராமநாதபுர போட்டி
பூசை	: மார்க்கண்டன் திருக்கடலூர் பூசை
வாக்கியம்	: கபோத வாக்கியம், குசலபி வாக்கியம்
கீர்த்தனை	: கபில சரித்திரக் கீர்த்தனை
சண்டை	: காண்சாகிபு சண்டை

- பேர் : இரவிசூட்டிப் பிள்ளை போர்
 படைப்போர் : கன்னடியன் படைப்போர்
 யாகம் : அகவமேத யாகம்
 குறம் : துரோபதை குறம்
 சிந்து : பூலுத்தேவன் சிந்து
 தூது : புலந்திரன் தூது
 வில்லுப்பாட்டு : கடலைமாடன் கதை வில்லுப்பாட்டு

செல்வன்
 BA.Tamil

I. நாட்டுப்புறவியல் பேரறிஞர் பெலிக்ஸ் ஓய்னாஸ் (Felix J. Oynas) கதைப் பாடல்களை நான்கு வகையாகப் பகுக்கின்றார்.

1. மந்திரக் கதைப்பாடல்கள் (Shamantics)
2. வீரர் கதைப்பாடல்கள் (Heroic)
3. காதலர் கதைப்பாடல்கள் (Romantic)
4. வரலாற்றுக் கதைப்பாடல்கள் (Historical)

II. கும்மெரெ (Gummere) கதைப்பாடல்களை ஆறு வகையாகப் பகுக்கின்றார்.

1. விடுகதை கதைப்பாடல் (Riddle ballad)
2. வீட்டுச் சிக்கல் சம்பந்தப்பட்ட கதைப்பாடல் (Domestic complications)
3. இயற்கை கடந்த நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்ட கதைப்பாடல் (Supernatural ballad)
4. பழமரபுக் கதைப்பாடல் (Legendary ballad)
5. எல்லை கதைப்பாடல் (Border ballad)
6. பத்திரிகை சார்ந்த கதைப்பாடல் (Journalistic ballad)

III. டேவிட் புக்கன் (David Buchan) கதைப்பாடல்களை மூன்றாகப் பகுக்கின்றார்.

1. மந்திரமும் அற்புதமும் (Magic and Marvellous)
2. காதலும் அவலமும் (Romantic and tragic)
3. வரலாறும் குறைவரலாறும் (Historical and semi-historical)

IV. எவெய்ன் கெண்ட்ரிக் வெல்ஸ் (Evelyn Kendrick wells) அவர்கள் கதைப்பாடல்களை ஆறு வகையாகப் பகுக்கின்றார்.

1. இராபின்ஹூட் கதைப்பாடல்கள்
2. வரலாற்றுக் கதைப்பாடல்கள்
3. எல்லைப்புறக் கதைப்பாடல்கள்
4. புத்தார்வ கற்பனை கதைப்பாடல்கள்
5. இலக்கியக் கதைப்பாடல்கள்
6. கலைஞர் கதைப்பாடல்கள்

V. அன்னகாமு கதைப்பாடல்களை நான்காகப் பகுக்கின்றார்.

1. புராணக் கதைப்பாடல்
2. சரித்திரக் கதைப்பாடல்
3. வீரஞ்சார்ந்த கதைப்பாடல்
4. காதல் கதைப்பாடல்

VI. சோமலெ அவர்கள் கதைப்பாடல்களை மூன்று வகையாகப் பகுக்கின்றார்.

1. சமூகக் கதைப்பாடல்
2. காவியக் கதைப்பாடல்
3. வரலாற்றுக் கதைப்பாடல்

VII. மு. அருணாசலம் அவர்கள் கதைப்பாடல்களை ஒன்பது வகையாகப் பகுக்கின்றார்.

1. புத்தார்வக் கற்பனைக் கதைப்பாடல்
2. வரலாற்றுக் கதைப்பாடல்
3. புராணக் கதைப்பாடல்
4. சமூகக் கதைப்பாடல்
5. தத்துவக் கதைப்பாடல்
6. இன்பியல் கதைப்பாடல்
7. சமணர் கதைப்பாடல்
8. முஸ்லீம் கதைப்பாடல்
9. கிறிஸ்தவக் கதைப்பாடல்

VIII. டாக்டர் கோ. கேசவன் அவர்கள் கதைப்பாடல்களை ஏழாகப் பகுக்கின்றார்.

1. புராணக் கதைப்பாடல்
2. புராணச்சார்புக் கதைப்பாடல்
3. தெய்வப்புனை கதைப்பாடல்
4. புத்தார்வக் கற்பனைக் கதைப்பாடல்
5. சமூகக் கதைப்பாடல்
6. வரலாற்றுக் கதைப்பாடல்
7. இலக்கியப் புனை கதைப்பாடல்

IX. டாக்டர் நா. வானமாமலை அவர்கள் கதைப்பாடல்களை நான்காக வகைப்படுத்துகிறார்.

1. தெய்வீகக் கதைப்பாடல்கள்
2. புராணக் கதைப்பாடல்கள்
3. சமூகக் கதைப் பாடல்கள்
4. வரலாற்றுக் கதைப் பாடல்கள்

X. டாக்டர் சு. சக்திவேல் அவர்கள் கதைப்பாடல்களை மூன்றாக வகைப்படுத்துகிறார்.

1. புராண, இதிகாச தெய்வீகக் கதைப்பாடல்கள்
2. வரலாற்றுக் கதைப்பாடல்கள்
3. சமூகக் கதைப்பாடல்கள்

கதைப்பாடல் காட்டும் நம்பிக்கைகளும் பழக்க வழக்கங்களும் நல்ல தங்காள் கதைப்பாடல் காட்டும் நம்பிக்கைகளையும் பழக்க வழக்கங்களையும் காண்கிறோம்.

1. சாதி வீதிகள்

ஒவ்வொரு சாதிக்கும் தொழில் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருந்தது. ஒவ்வொரு சாதியினரும் தனித்தனி வீதிகளில் வாழ்ந்ததாக அறிகிறோம்.

'வேல்கொடுக்கும் மன்னர்பலர் மேவியவாழ் வீதிகளும்
கோல்கொடுக்கும் வேளாளர் கூர்ந்துவாழ் வீதிகளும்
சாத்திரஞ் சொல்லும் சதுர்மறையோர் வீதிகளும்
காத்திரஞ்சேர் வாணிபஞ்செய் கனவணிகர் வீதிகளும்
கொட்டித்தட்டிப் பணிசெய்யும் கொல்லர் வீதிகளும்
தட்டிப்பணி செய்யும் தட்டார வீதிகளும்
பதினெட்டு ஜாதிவகை பலமன்னர் வீதிகளும்'

2. பிள்ளைப் பேற்றிற்குத் தவம்

மதுரையை ஆண்டுவந்த இராமலிங்க மகாராசனுக்கு நீண்ட நாட்களாகக் குழந்தை இல்லை. அவரது மனைவி குழந்தை இல்லை என ஏங்கிக் கடுந்தவம் புரிந்து இந்திராணி பேற்றைப் பெற்றாள்.

‘புலியாசனம் போட்டும் பொற்பா யிருபேரும்
புல்லும் படியமர்ந்து பூசை வழிபாடு
அல்லும் பகலுமாக வாசியாலே சிவனை
மனத்தி லிருத்தியே வந்தித்தார் சிந்தனையுள்ளே’.

3. பரிசம் கொடுத்துப் பெண்ணை மணம் புரிதல்

காசிமகாராசன் நல்லதங்காளுக்குப் பத்துலட்சம் பொன் பரிசம் கொடுத்துத் திருமணம் செய்தான் என இக்கதைப் பாடல் கூறுகின்றது.

.....
பரியம் கொடுத்தானே பத்துலட்சம் பொன்நிதிகள்
பிரியமுடன் நல்லதம்பி பெண்கொடுக்கவே யிசைந்தார்.’

4. திருமணச் சடங்கு

ஊரெங்கும் பந்தல் போட்டனர். அனைவருக்கும் பாக்கு வைத்தனர். முகூர்த்தக்கால் நடப்பட்டது. முந்நூறு பார்ப்பனர்கள் வேதம் ஓதினர். அரசாணி முன்பாக அம்மி வலம் வந்து மாங்கல்யம் சூட்டப்பட்டது. வந்த உறவினர்களுக்கு விருந்தளிக்கப்பட்டது.

நல்ல தம்பி மகன் திருமணத்தில் நலுங்கு இடப்பட்டது. திருநீற்றுக்காப்பு இட்டார். முந்நூறு பார்ப்பார்கள் வேதம் ஓத அம்மி வலமாக வந்து அரசாணி முன்பு தாலி கட்டப்பட்டது. சிவசிவா என்று சொல்லி மணமகன் மணமகள் கழுத்தில் தாலி கட்டினான். மாங்கல்யத்தில் ‘பிரமமுடி’ மூன்று முடிச்சு போட்டான். தாய்மாமன் தந்தைவழி அதை ஆகியோர் ‘பட்டம்’ கட்டப்பட்டதையும் அறிகிறோம்.

நல்லதங்காள் திருமணத்தில் திருமணம் முடிந்தவுடன் கவி வாணர் கட்டியம் கூற, தேவதாசியர் நடனம் பயின்றுவர, பரிவாரங்கள் புடைசூழ மணமக்களைக் கணவன் வீட்டிற்கு அனுப்பி வைத்தனர்.

5. மணப்பெண்ணுக்குச் சீதனம் அளித்தல்

மணப்பெண் மணம்முடித்து கணவன் வீட்டிற்குச் செல்லும் போது மணப்பெண்ணின் பெற்றோரால் விரும்பி அளிக்கப் படுவது சீதனம். கட்டாயமாகப் பெறப்படுவது வரதட்சணை யாகும்.

நல்லதம்பி நல்லதங்காளுக்குப் பொன்னையும் பொருளையும், பசு, எருமை, ஆடு, கழனி போன்றவற்றையும் அணிகலன்களையும் பொன்னாலான முக்காலி, மோர் கடையும் கயிறு போன்றவற்றையும் சீதனமாகக் கொடுத்தான்.

6. சகுனம் பார்த்தல்

நல்லதங்காள் அண்ணன்வீடு புறப்படும்போது தீச் சகுனங்கள் தோன்றுகின்றன.

'கன்னி கழியாப்பெண் கையில் நெருப்பெடுத்தாள் வாழாக் குமரியவள் மீளா நெருப்பெடுத்தாள் வண்ணான் வெளுத்த புடவைகண்டாள் மங்கையரும் வாணியன் கூடைதனை வரக்கண்டாள் தன்னெதிரே ஓரி குறுக்காச்சு ஒற்றைப்பார்ப்பா னெதிரானான் சாரை குறுக்காச்சு சர்ப்பந் தடையாச்சு காதையிட மாச்சு கருங்குருமான் கட்டாச்சு பூனை குறுக்காச்சு புதுப்பானை முன்னாச்சு'.

7. கனவு

பின்னர் நிகழ்வதை முன்னர் உணர்த்துவனவாகக் கனவு கருதப்படுகின்றது. நல்லதம்பி கண்ட கனவைக் காண்போம்.

'பன்னிரண்டு வருஷம் பஞ்சம்வந்து சேர்ந்ததுவாம் தாலி தவிரமற்ற தங்கமெல்லா முண்டபஞ்சம் மாங்கலியந் தான்தவிர மற்றதெல்லாம் உண்டபஞ்சம் தாங்க முடியாமல் தாய்வீடு வருவதுமாய் வழிகள் தெரியாமல் வனத்தில் புலம்புவதாய் காட்டிலே சத்தமிடக் காதிலே கேட்டதுபோல் சொப்பனங் கண்டானே துவரமன்னன் நல்லதம்பி'.

8. இறந்தவரைச் சுட்டுக் கொள்ளி வைத்தல்

நல்லதங்காளையும் குழந்தைகளையும் சந்தனக் கட்டை அடுக்கி அதன்மீது வைத்து வாய்க்கரிசி இட்டு நல்லதம்பி கொள்ளி வைத்தான்.

9. குற்றமிழைத்தவருக்குக் கடுமையான தண்டனை அளித்தல்

நல்லதம்பி, நல்ல தங்காள் சாவுக்குக் காரணமான மூளியலங்காரியின் முடியைப் பிடித்து இழுத்து உறுப்புக்களை அரிந்து மானப்பங்கப்படுத்திக் கழுத்தில் எருக்கமாலை சூட்டிக் கழுதையில் ஏற்றி ஊர்வலம் வந்து சுண்ணாம்புக் காளவாயி விட்டுச் சுட்டெரித்தான்.

நா.7.

10. 'செத்தவர் இருந்தால் சீமைக்கு ஆகாது'

'செத்தவர் இருந்தால் சீமைக்கு ஆகாது' என்ற நம்பிக்கை நிலவியதையும் காண்கிறோம். மீண்டும் உயிர் பெற்ற நல்ல தங்காள் உலகத்தில் வாழ விரும்பவில்லை என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

11. இறந்தவர்க்குக் கோயில் கட்டி வழிபடல்

இறந்த நல்லதங்காளுக்குக் கோயில்கட்டி வழிபடப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. பெரும்பாலான கதைத் தலைவர்கள் இறந்தபின் தெய்வமாக வழிபடப்படுகின்றனர்.

வாய்பாடுகள் (Formulae)

நாட்டுப்புறக்கவிஞன் கதைப்பாடலைப் பாடுவதற்கு வாய்பாடுகளைப் பயன்படுத்துகிறான். ஒரு குறிப்பிட்ட சூழலில் தேவைப்படும்போதெல்லாம் பயன்படுத்தப்படும் குறிப்பிட்ட சொற்றொடராகும். பாடகனுக்குத் தேவைப்படும் போதெல்லாம் இவற்றைப் பயன்படுத்துகிறான். பாட்டை எளிதாக இயற்றுவதற்கு இவைகள் உறுதுணையாக உள்ளன. கதைப்பாடல் குறித்த கருதுகோள் எனலாம். கதைப்பாடல்களைச் சேகரித்து ஆய்வு செய்யும்போது இஃது தெளிவாகிறது. கதைப்பாடல்களில் மீண்டும் வரல், இடையீடு மீண்டும் வரல் காணப்படுகின்றன. ஒரு சொல், ஒரு தொடர், ஒரு வரி, ஒரு பகுதி. மீண்டும் வரும் அமைப்பு பரவலாகக் காணப்படுகின்றது.

1. 'ஆறான மாசமதில் அரகரா தஞ்சமென்பாள்
ஏழான மாசமதில் இறையவரே தஞ்சமென்பாள்
எட்டான மாசமதில் ஈகபரரே தஞ்சமென்பாள்
ஒன்பதான மாசமதில் உடையவரே தஞ்சமென்பாள்'.
2. 'ஊரில் ஒருத்தரைக் கொல்லாதே ஒருதாய்க்கொருமகளைக்
கொல்லாதே
நாலுபேரில் ஒருத்தரைக் கொல்லாதே நன்றிசெய்பவரைக்
கொல்லாதே
என்னை நினைப்பாரைக் கொல்லாதே என்பேர்
உரைப்பாரைக் கொல்லாதே
ஊட்டுணவு தருவாரைக் கொல்லாதே ஒண்தொடிமார்களைக்
கொல்லாதே
கூலிக்குத்தி பிழைப்பாரைக் கொல்லாதே கொடநூற்றுப்
பிழைப்பவரைக் கொல்லாதே
அரனைசிவனைக் கொல்லாதே ஆயிழை உமையானைக்
கொல்லாதே'.